

DEVİRİM YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2002-16 34 * Yıl:2 * 2-15 Ağustos 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

SUSMAK KAYITSIZ KALMAK EMPERYALİST SALDIRGANLIĞI CESARETLENDİRMEKTİR

Ortadoğu sorununu Ortadoğu halkları çözecektir

Emperyalizm özellikle ABD emperyalizmi dünya halklarının gözlerinin içine baka baka yeni saldırı planları yapıyor. Ancak tüm bunlar bir yandan da dünya ezilenlerinin ABD emperyalizmine olan öfkesini mayalıyor.

Paşabahçe işçisi direniyor

Paşabahçe Şişecam fabrikasında patronun 857 işçiyi fabrikanın zarar ettiği iddiası ile işten atmaya çalışması üzerine işçiler 23 Temmuz'da işyerlerini terk etmeye başladılar. Paşabahçe'de 1991 yılında patronun işçileri işten atması sonucu yine büyük bir direniş yaşanmıştı.

Direnişi izlemeye giden basın mensuplarının içeriye

alınmamasının yanısıra, işçilere getirilen yiyecek ve su gibi temel ihtiyaçlar da verilmiyor. Devletin direnişe karşı geliştirdiği abluka ise hem Paşabahçe'nin direnişi tarihine, hem de en ufak bir tepkiye tahammülsüzlüğünü ortaya koymaktadır. Paşabahçe'de devletin saldırılarına rağmen yükselen ses bizim sesimiz. Bu sese sahip çıkıp yaygınlaştıralım.

ABD saldırı tarihini netleştiriyor

Dünya gündeminde artık "ABD Irak'a saldıracak mı?" sorusu değil "ne zaman saldıracak?" sorusu tartışılıyor. ABD ise saldırıda tetikçilik yaptıracağı ülkelerle biraraya gelerek estireceği vahşet dalgasının planlarını netleştiriyor. Afganistan'a "sonsuz özgürlük" götürülen ABD şimdi de "Irak halkını özgürleştirmek" adı altında Irak'ta onbinlerce insanı katletmek pahasına uşak bir hükümet kurma çabasında.

Hedef Ortadoğu'da dolaysız hakimiyet

"Irak'ı hallettiğimizde Ortadoğu'ya müdahalemiz daha rahat olacak" diyen ABD'li şahinler, bu saldırının ABD için önemini bu sözleri ile ortaya koyuyorlar. Bu bölgesel çıkarların yanında ABD'nin iştahını kabartan bir diğer neden de Irak'ın elinde bulundurduğu 112 milyon varillik petrol stoku.

Çözüm halkların devrimci iradesinde

Bu saldırı ABD'nin yutturmaya çalıştığı gibi sadece Saddam diktatörlüğüne yönelik değildir. Tüm Ortadoğu halklarını hedef alan bir katliam hazırlığıdır. Dünya halklarının baş düşmanı ABD her ne kadar bu saldırıları ile "barışı" getireceği yaygarasını koparsa da kalıcı bir barış ancak ve ancak ezilen halklar mücadele ederek kazanabilir. Emperyalizmin dünya halklarına barış ve demokrasi getireceğini beklemek ham hayal olacaktır.

Uzun yılların kanayan yarası olan Ortadoğu'da da barışı emperyalizmin kanlı müdahaleleri değil; Ortadoğu halklarının devrimci iradesi getirecektir.

İşçi-köylü'den

IRAK ÇOK IRAK
DEĞİL
EMPERYALİST
SALDIRGANLIK
YANIBAŞIMIZDA

Sayfa 30

Merhaba yoldaşlar;

Dünyada eşine benzerine rastlanmadık bir direnişe sahne oldu Türkiye zindanları. Sınıf savaşımızın parıldayan siperleri olan hapisanelerde akıllara durgunluk veren katliamların ardından yüzlerce tutsak işkencelerle birlikte F tiplerine nakledilmişti. Ardından da devletin yüzlerce manevrasına rağmen devam eden Ölüm Orucu direnişi... Ve de bugün gelinen aşama. Bugün 8 örgütün temsilcileri yaptıkları açıklama ile tecrite karşı

eylemliliklerin; kurulacak yeni tarz platformların çalışmalarını yapmaktır. Çevremizde ölüm orucu eylemini sadece ölümlere yol açan, gereksiz bir eylem olarak görenler ve bunun böyle propagandasını yapmaya çalışanlar olabilir. Bunlar doğru yaklaşımlar değildir. Ya da ölüm orucu eyleminin bitirilmesi tecrite karşı mücadelenin de bitirilmesi değildir. Tecrite karşı mücadele hem dışarda hem içerde tüm yakıcılığı ile sürmektedir.

Bunların dışındaki yine yakıcı bir sorun da F tipi hapisanelerin tutsakların psikolojisinde yarattığı tahribatlardır. Geçtiğimiz haftalarda avukatların yaptığı bir açıklamaya göre bazı tutsaklar hastanede psikolojik tedavi görececek bir duruma getirilmiştir. Bunun son noktası da yaşanan ya da yaşandığı devlet tarafından iddia edilen intihardır. Geçtiğimiz günlerde Kandıra F tipinde kaldığı hücrede ölü bulunan Volkan Ağırman isimli tutsa-

kapılmak da doğru değildir. Devrimci ve komünist iradenin her şeyin üzerinde olduğunu hepimize bir kez daha kanıtlayan bir süreçtir Ölüm Orucu süreci.

Yaşadığımız süreç şunu bize bir kez daha göstermiştir. İçerde yada dışarda tüm saldırılar tek bir merkezden yönetilmektedir. İçerde ve dışarda ölümlerin, acıların, işkencelerin, zulümlerin tek bir sorumlusu vardır; o da devlettir.

Bu anlamda bugün hapisanelerde tecritten kaynaklı sorunlar halen devam etmektedir. Ve dünden daha yakıcı olarak dışarda birlikte hareket etmek gerekmektedir. Bunun ilk adımı İstanbul'da oluşturulan Hücre ve Tecrit Karşıtı Platform'dur. Platform kurulduğundan bugüne ilk etkinlik olarak; herkesi tecrite karşı mücadeleye çağıran bir duvar afişi çıkartmış ve bunu ortak bir şekilde yapmıştır. İkinci olarak bir el ilanı çıkarılmış ve bu da yine ortaklaşa dağıtılmıştır. Hatta bu dağıtımlar sırasında insanlar gözaltına alınmıştır. Bu platform tecrite karşı örülecek mücadelede önemli bir adımdır. Ve bu adımların daha da ileriye taşınması bizlerin çabaları ile olacaktır. İstanbul'da oluşturulan bu platformun diğer illerdeki ayaklarının oluşturulması en azından afişlerinin bildilerinin ortak bir şekilde dağıtımının yapılması devletin gündemden düşürmeye çalıştığı bu saldırısının sürekli gündemde tutmamızın da bir aracıdır. Bu açıdan sorun hepimizin; çözüm de hepimizin emeği ile olacaktır.

İstanbul'dan bir İK okuru.

Özcesi tecrit devam etmektedir. Öyleyse tecrite karşı mücadele de devam etmelidir/edecektir de. Bunların dışındaki yine yakıcı bir sorun da F tipi hapisanelerin tutsakların psikolojisinde yarattığı tahribatlardır. Geçtiğimiz haftalarda avukatların yaptığı bir açıklamaya göre bazı tutsaklar hastanede psikolojik tedavi görececek bir duruma getirilmiştir.

mücadelede araçlardan biri olan Ölüm Orucu direnişini bitirdiğini açıklamış; 2 örgüt ise Ölüm orucunu devam ettirmektedir. Bu aşamada kavranması ve anlaşılması gereken en önemli iki konu vardır. **Birincisi** Ölüm Orucu eyleminin bitirilmesini asla tecritin kâbul edilmesi olarak anlamamak. **İkincisi** de gelinen bu aşamada yapılacak yeni tarz

Ölüm Orucu eyleminin bitirilmesi ile birlikte hastanede bulunan onlarca tutsak henüz tek başına ayağa bile kalkamaz durumdayken tekrar F tipi hapisanelere geri götürülmüştür. Mektup yasakları; görüş ve savunma kısıtlamaları devam etmektedir. Özcesi tecrit devam etmektedir. Öyleyse tecrite karşı mücadele de devam etmelidir/edecektir de.

ğın babasının anlatımları hepimizi biraz düşünmeye zorlamalıdır; "Oğlum tecrit koşullarında kalmaya başladığı gündün beri çok agresif olmuştu. Çok sinirli idi" Tecrit koşullarının tutsaklarda bir takım psikolojik tahribatlar yaratabileceği daha önce de yazılıp çizilmiştir. Ancak burada "hepsi psikolojik rahatsızlıklar yaşayacak" diye bir kuruntuya

TURHAL BÜROMUZ TAŞINMIŞTIR YENİ ADRES: YAVUZ SELİM MAH. YUVA SOK. UZUNLAR APT. NO:1 TURHAL/TOKAT

Gazetemiz Devrim Yolunda işçi-köylü internette yayın hayatına başlamıştır. Adres: www.iscikoylu.org

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI
6 AYLIK: 10.200.000   **1 YILLIK: 20.400.000**

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Sadece adı yeni “Yeni Türkiye” Partisi ve seçim tartışmaları

Yeni kelimesi kullanılarak oluşturulan partiler, oluşumlar, imajlar egemenlerin kaybettikleri güveni tazeleme amaçlıdır. Ancak bunlar da yetmeyecektir. Çünkü ezilen emekçi halkımız her “yeni” denemesinde ekmeğinden bir parça daha kaybetmiş ve sefaletle bir adım daha yaklaşmıştır.

Ecevit'in hastalığı ile gündeme oturan ardından da DSP'de yoğunlaşan istifalarla alevlenen erken seçim tartışmaları hükümet ortaklarına hareketli günler yaşıyor. Bunun dışında bir de İsmail Cem önderliğinde DSP'den istifa eden milletvekilleri tarafından 22 Temmuz'da kurulan “Yeni Türkiye” Partisi ülkenin gündemini meşgul eden konular arasında. Son yaşanan istifalarla birlikte mecliste DSP'nin sandalye sayısı 65'e düşmüş durumda. Diğer ortaklardan ise MHP'nin 126, ANAP'ın 79 sandalyesi bulunuyor. Henüz partilerinin kuruluşunu resmi olarak basına yansıtmadan önce de bulunmaz bir lider edası ile gazetelerde açıklamalar yapan, televizyonlara hedeflerini anlatan İsmail Cem, partisinin görüşlerini kısaca Türkiye'nin üç büyük sorunu olan iletişimsizlik, üretimsizlik ve işsizlik şeklinde özetledi. Yoksulluk sınırının 1 milyarı aştığı Türkiye'de isimlerinden başka yeni hiçbir yanı olmayan bu partinin sözünü ettiği bu sorunlarla mücadele etmesi oldukça zor hatta imkansız görünüyor. Nedeni ise haftalardır tartışılan gündemler içerisinde halkın acılarından, sefaletinden söz edilse de bunlara farklı nasıl bir çözüm getirileceği noktasının hep cevapsız bırakılmasıdır. Sadece sözlerinde halkın acılarına ortak olan ancak yeni hiçbir şey sunmayan Cem “yeni” adı altında yaratılan bu furyanın pek de tutmadığını pratiklerle yaşamaktadır zaten. Halka dönük ilk kitle toplantısını Kayseri'de yapan İsmail Cem Kayseri Milletvekili olmasının avantajını da kullanarak burada süksesiz çalıştıysa da yaşanan protestolar gerçekleri ortaya koymaktadır. Muzaffer bir siyasetçi edaları ile halka “yeni vadelerde” bulunan Cem'in konuşması sırasında halktan insanların özellikle esnafın “karnımız aç”, “sizin nereniz yeni”, “ne yüzle geldin buraya” sloganları ile yaptığı protesto halkın tepkisinin görülmesi açısından önemlidir. Her ne kadar İsmail Cem bu yaşananları “bazı provokasyonlar olabilir” ve “zamanlama hatası” şeklinde örtbas etmeye çalışsa da bu protesto estirilen “yeni” rüzgarlarının tuzla buz olduğu bir andır. Yeni adına tek bir cümle nin dahi yer almadığı parti programının en önemli bölümlerinden biri de “AB'ye destek koşulsuz sağlanacak” bölümüdür. Sadece bu bile her şeyin eskisinden daha kötü olacağına bir ispatıdır. Çünkü AB'nin de Türkiye'ye sunduğu şartlar arasında

“IMF şartlarının harfi harfine uygulanması” maddesi, üzerinde en ısrarla durulan maddedir. Ve bugün Türkiye de dahil dünyanın birçok ülkesinde IMF politikalarının sonuçları ortadadır. Kaldı ki zaten bugünden belli olan 2003 yılı bütçesi ve diğer IMF dayatmaları iktidara kim oturursa otursun uygulanacak olan tek program olduğuna göre yaşanacakları bugünden tahmin etmek çok da zor değildir.

Dışişleri Bakanlığı görevini yaptığı süre boyunca özellikle İsrail ile Türkiye ilişkilerini boyutlandıran, Yahudi Lobisi ile arasını sıcak tutan İsmail Cem halk nezdinde yıpranmış olan mevcut partilerin ve siyaset adamlarının bu imajını yenileme amacını da taşıyor. Tavırları, edaları ve sözlerinin içeriği, vermeye çalıştığı mesajlar ile farklı görünmeye çalışan Cem oluşumlarının işçi-işveren, köylü, gençlik, sivil toplum örgütlerini bir araya getireceğini savunarak “bu yelpazenin içinde Türk-iş de var TÜSİAD da” diyerek sınıf farklarını ortadan kaldırmak istemektedir. Çıkarları taban tabana zıt olan iki sınıfın çıkarlarını tek bir oluşumda yani kendi partilerinde göstermeye çalışmaktadır. Oluşumlarında Parti ismini kullanmalarının nedenini açıklayan Cem bunun sebebinin de “parti” kavramının toplum nezdindeki yıpranmışlığı olarak belirtti. Bu açıdan bakıldığında en ince ayrıntıyı dahi düşünmüştü gibi görünen yeni oluşumların giderek intifa kaybettikleri ise bir gerçek. Bu hem halk açısından böyle olurken hem de kendi içlerinde istifalarla gündeme gelmektedir. Yeni Türkiye Partisi'ni kurduklarını ilan etmelerinin hemen ertesi günü partilerinde başlayan istifalar bunun kanıtıdır. Zaten yeni adına herhangi bir çözüm sunmayan Cem ve partisinin her fırsatta dile getirdiği düşünce özgürlüğü konusunun da bir aldatmacadan ibaret olduğu ortadadır. Çünkü yine DSP'den ayrılarak TDP'yi kuran Sema Pişkinsüt olayı DSP kurulduğunda tartışılırken İsmail Cem de dahil bugün yeni oluşumda yer alan birçok DSP'li düşünce özgürlüğüne karşı oy kullanmıştı. Bu ve benzeri daha birçok olay; ülkemizde parlamentonun yüklendiği misyon; bugün iktidarda olan ya da olmayan eski yeni tüm partilerin rolleri ve geçmiş pratikleri düşünüldüğünde ortaya bir gerçek çıkmaktadır. Geniş kitlelerin bu kuruma ve partilere güveni kalmamış parlamentodan ve partilerden umudu

kesmişlerdir. Yeni adıyla parlamentoda partilerinden umudu kesen kitleleri bu manevralarla yedeklemeye çalışmaktadırlar. Belli dönemlerde seçim tartışmaları yoğunlaşsa da; yeni yeni partiler üretilerek yeni sloganlar ve yeni parti amblemleriyle siyaset sahnesine çıkarılsa da yapacakları birbirlerinden çok farklı değildir. Geniş halk kesimleri artık yıllardır defalarca kez denedikleri parlamentoya ve bu kurumda bulunan mevcut partilere güvenmemektedir. Bu ve benzeri “yeni” kelimesi kullanılarak yaratılan partiler, oluşumlar, imajlar bu güveni tazeleme amaçlıdır. Ancak bunlar da yetmeyecektir. Çünkü ezilen emekçi halkımız her “yeni” denemesinde ekmeğinden bir parça daha kaybetmiş ve sefaletle bir adım daha yaklaşmıştır. Onlar bu manevraları ile

lama hareketi yaşandı” demesi de bunun bir göstergesidir.

Bu yaşanan gelişmeler sonucunda DSP 65 sandalyesi ile mecliste 4. parti durumuna gelirken şu an meclisteki sayı 276 çoğunluk sınırının altına düşmüş durumda. Bu tartışmalarla birlikte tartışılan erken seçim konusu da hükümet ortaklarından birbirine düşürdü. Koltuk telaşına kapılan Ecevit seçimlerin, ülkeyi karıştıracaklarını iddia ederek 2004 yılında yapılmasını öneriyor. Buna dayanak olarak da “böylece yeni oluşumların seçime daha rahat hazırlanacağını” sunuyor. AB'nin en istikrarlı savunucusu ANAP ise bu tartışmaları da önce AB'ye girmek için dayatılan şartların yerine getirilmesi cevabıyla yanıtlıyor. MHP ise alçakgönüllü ve aynı zamanda tehditkar bir havayla “mecliste biz ço-

uyum yasalarını görüşmek için acil bir toplantı yaptı. Bu toplantı tüm partilerin efendilerinin çıkarlarını savunmaya çalıştığı bir toplantı oldu. Olası bir erken seçim durumunda AKP ve HA-DEP'in göstereceği performans korkan Ecevit ve partisi AB'ye uyum yasaları noktasında olumlu yanıt veriyor. Ecevit'in erken seçimi sürekli çeşitli sebepler öne sürerek ertelemeye çalışmasının altında yatan gerçek neden ise özellikle HADEP'in seçimlerden kazanabileceği potansiyelden duyduğu korkudur. Ve bu korkusunu; “Eğer 3 Kasım'da seçim yapılırsa AKP ve HADEP alacağı oylarla sistemi tehlikeye düşürebilir” sözleriyle açıkça ifade etmektedir. Üstelik HADEP'in seçim ittifaklarına sıcak bakması da Ecevit'in korkularını artırmaktadır. AB'nin yıl-

kitleleri kendilerine ve temsil ettikleri düzene yedeklemeye çalışsalar da bunda başarılı olamayacakları açıktır. Koalisyon hükümetinin IMF'ye uşaklıktaki başarısı gözler önündeyken AB'ye uyum için daha nitelikli bir hükümet hayali ile düğmeye basılması sadece emperyalistlerin o anki çıkarlarının bir gereğidir. Ve çıkarları gereği en sadık uşaklarını dahi hiç çekinmeden siyaset sahnesinden silip atabileceklerinin de bir kanıtıdır. Dün IMF'nin gözbebeği Ecevit'in düştüğü aciz durum bugün ortadadır.

Bu yaşananların kurbanlarından olan Ecevit'in “birileri düğmeye bastı Türkiye'de. Uluslararası boyutlara ulaşan bir kundak-

gunluktayız. Her an seçime gidebiliriz” diyor. Kendi içlerinde bu çelişkileri öne çıkartsalar da onlar için önemli olan bir diğer etken ise halkı henüz istedikleri seçim havasına sokamamış olmalarıdır. Bu noktada muhalefetteki partilerin de tutumu kendi misyonlarını ortaya koymaktadır. Özellikle DYP Irak'a saldırı noktasında deneyimli olduğunu ileri sürerek kendini sürekli ön plana almaya çalışmaktadır. Ancak bu ülkede yapılan istatistikler halkın artık hiçbir partiden umut beklemediğini göstermektedir. İster ismi değişsin ister başrolde oynayan kişiler değişsin bugüne dek yaşananlar bu güvensizliğin yaratıcısıdır. Bu gelişmeler üzerine 22 Temmuz'da meclis seçim ve

maz savunularından ANAP'ın Mesut Yılmaz'ın “AB'nin yolu Diyarbakır'dan geçer” sözleri de böyle bir ittifaka kapı araladığını göstermektedir. Bu noktada HA-DEP'in AB konusu ile ilgili düşünceleri de önemlidir. Girdiği yönelimle bağlantılı olarak AB'yi bir çözüm olarak gören HADEP'in yükselişinin yanında yine AKP'nin yükselişinin öne de Tayyip Erdoğan'a verilen cezalar ve söz konusu siyaset yasağı ile kesilmek isteniyor.

Bizim yapmamız gereken ise tüm bu aldatmaca karşısında onların manevralarına kapılmadığımızı bu partilere oy vermeyerek ve gerçekleri bir şamar misali suratlarına indirerek göstermekdir.

IMF 3. gözden geçirmeyi tamamladı, sıra "niyetin" karşılığında

Geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelen ve yine bir dizi talimatlar karşısında kredi

Bakanlığı, TOBB ve Bankacılık Denetleme Kurulu ile özellikle yakından görüş-

yerek içi rahat bir şekilde ülkeden ayrıldı. 9 Temmuz'da İstanbul'da başlayan gözden geçirme sırasında IMF, altı aylık uygulama sonuçlarının olumlu olduğu ve yılın ikinci yarısında sağlanan dengelerin korunması için "ek önlemler" alınması üzerinde ısrarla dururken bir de ufak sitemde bulundu. 2002'de uygulanması planlanan toplam 7.1 katrilyon lira tasarruf sağlayacak tedbirlerin uygulanmasında gecikmelerin olması heyeti biraz üzmüş(!) Ama ne ki, yıkım politikalarının hayata geçirilmesinde geç de olsa üstüne toz kondurmayan Türkiye, özellikle özelleştirme programına hız verileceğini açıklayınca IMF'nin gönlüne giden yolu buldu. Onların gönüllerine refah, halka ise tuzak olan sözler veren Türkiye'nin IMF'ye vereceği niyet mektubunda ise ne ararsanız var. Üçüncü gözden geçirme çerçevesinde alınacak "tedbirlerin" sıralandığı ve her türlü siyasi gelişmeye karşı ekonomik programların tam olarak uygulanacağını teminatının verildiği niyet mektubunda; 45 bin 800 kamu çalışanının işten atılmasının yanısıra bankalara ilişkin de yeni düzenlemeler var. Türkiye'nin vereceği yeni mektupta; Telekom'un özelleştirilmesinin kasım ayına kadar tamamlanacağı, TÜGSAŞ ve Erdemir'deki kamu hisselerinin elden çıkarılacağı, Vakıfbank'ın özelleştirilmesinin önündeki engellerin kaldırılacağı ve şeker fabrikalarının özelleştirilmesine hız verileceği de verilen sözler arasında bulunuyor. Tüm bu sözlere karşılık ise, niyet mektubunun ağustos ayında görüşülüp onaylanmasının ardından IMF, 1.1 milyar dolarlık kredi dilimini serbest bırakacak. Yine ekim ayındaki gözden geçirmeden sonra da yaklaşık 1.5 milyar dolarlık yılın son kredisi ile bu yıl tamamlanmış olacak. Tabi yukarı-

da saydığımız işlemler ne kadar erken olursa kredi dilimleri de o kadar erken sonuç verir. IMF'nin son yapılan gözden geçirme çalışmalarında hükümetin içinde bulunduğu erken seçim öncesi yaptığı bir açıklamaya göre de, ekonomik programının uygulama takviminde biraz esnekliğe gidilebileceğinin vurgulanmasıydı. Tabi hükümet her ne kadar seçim tartışmalarına yoğunlaştığı bir süreçte niyet mektubunu imzalarsa da, biraz bu karmaşıklık içinde verilen sözlerin, yerine zamanında getirilmesinden duyduğu kaygıyı saklayamıyor. Gerçi IMF Türkiye masası Şefi Juha Kahkonen'in gazetecilere verdiği demeçte kriz ortasında bile Türkiye'nin güvenini aldıklarını belirtmesi, Türkiye'nin uşaklık-taki güvencesini kanıtlıyor. Bu arada IMF ile yaptıkları görüşmeleri değerlendiren Kamu Bankaları Ortak Yönetim Kurulu Başkanı Safa Ocak'ın, kamu bankalarındaki özelleştirme planında hazırlık aşamasında olduklarını belirterek "Hatıta düzenlemeleri başlattık" diye konuşması hükümetin önümüzdeki günlerde işten atmaların ve şube kapatmaların yoğun olacağını ortaya koyuyor.

Bir kez daha ekonomik ve siyasal olarak iplerin "efendilerce" bir o yana bir bu yana sallandırıldığı günümüzde, verilen niyet mektupları ile kamu kuruluşlarının peşkeş çekilmesi devam ediyor. Özellikle 99'da imzalanan Stand-by anlaşması ile 4 yılda verilecek kredi dilimlerinin 7 kat fazlasını Türkiye'nin daha 4 yılı dolmadan aşması nasıl bir borç batağına sürüklendiğini göstermek bakımından en "güzel" örnektir. İç ve dış borçların da giderek uçuruma sürüklendiği mali politikadaki dengesizlikle bakalım IMF güdümlü hükümet nereye kadar Türkiye'de at koşturacak...

dilimlerinin serbest bırakılacağını özetleyen Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) 3. gözden geçirme çalışmaları tamamlandı. Maliye

meler yapan ve özelleştirmelerin hızlanmasını emreden IMF heyeti, yine bir dizi yıkım politikalarının hayata geçirilmesini iste-

Sınıfsal yaklaşım

ERKEN "SEÇİM" E DOĞRU "YENİ" DEĞİL "YİNE"

"Yeni" kelimesinin "yine"nin yerine kullanılmasının son bir örneği olarak piyasaya sürülen "Yeni Türkiye" isimli parti/oluşumun liderlerinden İsmail Cem, muhtemel 3 Kasım seçimlerinden 1. olarak çıkacaklarını iddia etmiş bulunuyor.¹ Türkiye'deki son 4 genel seçimden hep farklı bir partinin 1. olarak çıkması gerçeğinden de güç alan bu iddianın esas dayanağı, önümüzdeki seçimlerin AB üyeliği masalında hangi partinin daha inandırıcı olacağına bağlı bulunduğu varsayımdır. Önümüzdeki sürece, her şeyiyle dökülen bu düzenle bağlarını en çok kopartanın, "yeni" olduğuna en fazla inandırmanın damga vuracağı düşünülüyor.

Bu konuda en önemli argüman "AB üyeliği"dir. Çünkü artık mevcut düzen içerisinde "yeni" bir alternatifi yaratılması imkansız hale gelmiş bulunuyor. Anlam olarak "yeni"² ye değil ancak "yine" ye uygun bütün oluşumlar ve söylemler tükenmiştir. Irak, Afganistan, Filistin meselelerinde, IMF-DB ilişkilerinde, AB'ye üyelik konusunda emperyalizmle göbekten bağımlılık ilişkisi iyice açığa çıkan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist rejimi, programlarından öte söylem düzeyinde de aynılaşan partileriyle "yenilenme"yi başka dünyalara (AB) havale ederek tutunmaya çalışıyor.

ABD emperyalizmi de aynı taktikle hareket etmiş ve "Yeni Dünya Düzeni" ismini "eski" ile bağını kopartmak için kullanmıştı. Bir zaman-

ların "Yeni Demokrasi Hareketi" tutmamış, kompradorların tanımış siması Cem Boyner çabuk havlu atmıştı. Şimdi de karşımıza her biri tescilli halk düşmanı, emperyalist uşağı, üstelik son dönemin iktidarında baş rolleri paylaşanların "Yeni Türkiye" palavrası çıkarılıyor. Bunların başka bir taktiği de "parti" kelimesinden özellikle kaçınmalarıdır. Berlusconi'nin "Forza (Haydi İtalya)"sından aşırılan bu yöntemle, halkın düzen partilerine olan antipatisinden etkilenmek hedefleniyor.

Aralarında bu kadar "ciddi" kapışma yaşayan partilerin kardeş olduğu, hakim sınıfların ortak çıkar kurumları olarak rol oynadıklarının bugün için kanıtları daha da çoğalmıştır. Nitekim bu partiler devletten dolayı değil doğrudan desteklenmektedirler.³ Faşist düzen partileri iktidardan muhalefete 180 derece çark etmenin sayısız örneklerini vermekle halkın gözünde büyük ölçüde teşhir olmuşlardır.⁴

2001 Şubat yıkımını emperyalistlerin her türlü desteğine rağmen aşamayan ve ekonomiye ilişkin bütün parametrelerde meydana gelen bozulmayı⁵ ve sosyal yıkımı engelleyemeyen egemenler, çareyi seçimle sağlanabilecek bir soluklanmada görüyorlar. K.Derviş, "Siyasi iktidarın arkasında halk desteği lazım" diye çıkış yoluna vurgu yapmış ve erken seçime aylar önce işaret etmişti.⁶ Erken seçime yönelim, AB silahının etkisini sürdürmek adına somut adımların atılması (Kopenhag Zirvesi, Aralık 2002) ve ABD önderliğindeki Irak işgal ve saldırısı gibi kritik sorunlar açısından da "yeni"lenmiş ve kitle desteği elde etmiş bir hükümet yaratma amacını gütmektedir.⁷

Parlamento seçimlerinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğine olan kitlelerdeki inanç daha da büyümektedir. M.Ali Bayar, C.Uzan, M.Gökçek, Y.G.Özden, M.Soy-sal, M.Karayalçın vd.lerinin parti kurmaları ya da mevcut partilerin başına getirilmeleri, AKP'den YTP'ye "değişim"ci "oluşum"cu "yeni" çıkışların boy vermesi hakim sınıfların hem çaresizliklerine hem de kitleler nezdindeki deşifasyonlarına kanıt oluşturuyor.

Sadece iktidar partilerinin değil "muhalif" düzen partilerinin de inandırıcılıklarını yitirdikleri toptan erozyona karşılık gelen bir dönem yaşıyoruz. Uzun bir süredir yapılan kamuoyu anketlerinde barajın üstüne ancak 1-2 parti çıkabilmekte, iktidar partilerinin toplamı dahi barajı zor geçmekte, kararsızlar ve oy vermeyeceklerini beyan edenlerin yüzde 40'ları aşan bir oranı tutturdukları görülmektedir.⁸

Reformist partilerin çeşitli ittifak ve birleşme arayışlarıyla kitlelerin düzene olan bağlarını, parlamentoya olan inançlarını tazelemeye hizmet eden politikaları, halkımızın gerisinde bir duruşa tekabül etmektedir. Komprador patron-ağa devletinin tam bir ortaoyunu sergilediği, finansını dahi kendisinin kotardığı⁹, bu sefer yüzlerine sadece AB maskesi takacak kadar aynılaştıkları, büyük bölümünün Derviş'i saflarına katma peşinde koştuğu¹⁰ "seçim" in basit manada bir seçim olmadığı bile açıkça gö-

rülüyor. Ezilenlerin düzenle olan bağlarını kopartmak ve kurtuluşlarına giden yolda ilerlemek için şartların iyice olgunlaştığı koşullarda, seçim aldatmacasına karşı kampanyalara hız vermeliyiz. Bunun, seçimin de başlıca nedenlerinden ve temalarından olan AB üyeliği masalına karşı yürütülecek propaganda çalışmalarını da içermesi gerekmektedir. Bu dönemki siyasi faaliyetimizin bu iki konuyu tamamlayan üçüncü ayağını ise, ABD önderliğinde Irak'a karşı gerçekleştirilecek ve faşist diktatörlüğün de aktif kılınacağı haksız savaşa karşı mücadelelerimiz oluşturacaktır.

1-Financial Times, 26. 07. 2002,

2-Meydan Larousse, cilt 12, sf. 774, "Kullanılmamış olan. O zamana kadar söylenmemiş, düşünülmemiş, gösterilmemiş olan. Daha öncekilerden farklı olan. Tanınmayan, bilinmeyen." 3-1983-1998 arası dönemde parti gelirlerinin yüzde 45'i Hazine yardımlarından sağlanmıştır.

4-Mesut Yılmaz, TBMM Kürsüsü, 12.12.1994, (İktidara yönelik olarak) "Batıya şirin görünme sevdasına kapıldınız, bu sevdadan vazgeçin....Yani siz batının, aman Türkiye bölünmesin diye bir derdinin olduğunu mu zannediyorsunuz?", "Bugün bizi kınayan batılı ülkelerin kendi bütünlükleri söz konusu olduğu zaman, hürriyetlere getirdikleri kısıtlamalara yüzlerce örnek verebilirim."

5-2001'de ekonomi yüzde 9.4 küçüldü. Herkes yüzde 27.2 fakirleşti. En alt ile en üst gelir arasındaki fark 236 kata çıktı. Kişi başına gelir 3095 dolardan 2160'a geriledi. İki milyon kişi işsizler kervanına katıldı. Asgari ücret 184.251.937, açlık sınırı 334.158.000, yoksulluk sınırı ise

1.016.000.000 TL. Yeşil kartlıların sayısı 12.021.827'ye yükseldi. Halkın yarısı yoksulluk, yoksulların yarısı açlık sınırının altında "yaşıyor".

6-Kemal Derviş, 09. 05. 2002, "Erken seçim tarihi belirlensin."

7-Sabancı, 18. 07. 2002, "Bıçak sırtında bir ekonomi, titizlikle sahip çıkılması gereken bir ekonomik program, kaçırılmak üzere olduğumuz AB treni, sınırlarımızda savaş rüzgarları."

8-TÜSES'in Veri Araştırma isimli kuruluşa yaptırdığı ülke çapındaki son anket, 17. 07. 2002, "Barajı geçen tek parti AKP (19.2), Kararsız oranı 24.79, Oy kullanmayacakların oranı ise 16.93. İktidar partilerinin toplamı 11.89." ATO'nun anketi, 27. 07.

02, "Kararsızların oranı: yüzde 45.1." 28. 07. 2002 günü İzmit Kararı'nın Ereğli belde-sinde yapılan belediye meclisi üyelikleri seçimlerinde, her renkten faşist ve reformist partilerin var güçleriyle yürüttükleri kampanyaya karşın sandık başına gitmeyenlerin oranı yüzde 18.1 olarak gerçekleşti.

9-Faşist düzen partilerine bu seçimler için Hazine'nin yapacağı "yardım"ın toplamı 70 trilyon olarak açıklandı.

10-Derviş'in mesih/mehdi/kurtarıcı olarak rağbet görmesi, seçimle hiçbir şeyin değişmeyeceği ve IMF-DB programlarının kesintisiz uygulanacağını bir başka açık göstergesidir.

Grev kararları asıldı

İstanbul: Belediye-İş Sendikası örgütlü olduğu ilçe belediyeleri ile görüştüğü Toplu İş Sözleşmelerinden olumlu sonuç çıkmayınca grev kararlarını astı. Avcılar, Bakırköy, Gaziosmanpaşa, Zeytinburnu, Güngören ve Bayrampaşa'da grev kararları asılırken Büyükşehir, Maltepe ve Adalar'da TİS imzalandı. Avcılar Belediyesi'nde ise grev kararı asıldıktan sonra 23 Temmuz günü taban fiyat 24 milyon, Kıdem fiyatı da 100 milyon belirlenerek imza atıldı.

Belediye-İş Sendikası İstanbul ilçe belediyeleriyle yaptığı 2002-2004 TİS görüşmelerinin üzerinden 6 ay geçmesine rağmen Toplu İş Sözleşmelerinde anlaşma sağlanabilmesi için Belediye-İş, "mevcut çalışma koşullarını

düzenleyen idare maddelerinin kabul edilmesi"ni ve insanca yaşanacak bir ücretin patronlar tarafından kabul edilmesi gerektiğini belirtiyor. Bunun gerekçelerini geçmiş dönemde de kabul edilen bugün de mevcut bulunan idare maddelerini patronların üye oldukları işverenler sendikası olan MİKSEN'in kabul etmemesinden dolayı kabul etmediklerini söylüyorlar.

İlk grev kararı **18 Temmuz günü Güngören Belediyesi'**ne "Direne direne kazanacağız", "Sadaka değil insanca yaşam istiyoruz" sloganlarıyla asıldı. Ertesi günlerde Avcılar, Bayrampaşa, Zeytinburnu, G.O.P, Bakırköy Belediyelerine grev kararları asıldı. Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm;** "sendika ola-

rak bütün iyi niyetimizi bugüne kadar kullanarak daha iyi yaşam ve çalışma koşullarının

olabileceği bir Toplu Sözleşme hedefliyoruz. Bugün ise greve çıkmadan önce bundan

sonra olabilecek olumsuzlukların yaşanmaması için patronları uyarıyoruz" dedi.

Bilinç

Kamu çalışanlarının 1989 yılındaki işçi sınıfının bahar eylemlilikleriyle gelişen mücadeleleri sonucunda hızlanan örgütlenme faaliyetleri ilerleme kaydetmiştir. Kamu çalışanları meşru fiili eylemliliklerinin sonucu olarak sendikalarını kurarak demokratik, ekonomik haklarını, sosyal haklarını geliştirme hedefli, grevli, toplu sözleşmeli bir sendikaya kavuşma mücadelesi verirken, sınıfın kendisine yönelik sömürü, talan ve haksızlıklara karşı da mücadele etmiş, sınıfın çıkarlarını geliştirmek ve mücadeleye ivme kazandırmayı başarmıştır. Yasal engeller olmasına rağmen hedeflediği grevli, toplu sözleşmeli sendikal yasa düzenlemesi için meşru ve fiili eylemliliklerle üretimden gelen gücünü de dönem dönem kullanmıştır. KESK'e bağlı sendikalar belli dönemlerde etkin eylemlilikler yaparak Toplu Sözleşmeye hazırlık için deneyimler kazanmışlardır.

Bu dönemde KESK'in düzenlediği Ankara eylemlilikleri yüzünlük kişilik katılımı düzenlenmiştir. Fakat yönetim organları reformist ve bürokratik sendikal anlayışlarından kurtarılmadığı için giderek sınıf sorunlarından uzaklaşması kaçınılmaz olmuştur. KESK, kamu çalışanlarının

güvenini kazanmak için işyeri bazında komiteleşerek sınıf sendikacılığını hedefleyerek ve örgütleyerek meşru ve fiili eylemliliklerle sınıf sorunlarını sahiplenerek, üretimden gelen hizmet gücünü kullanmaya yönelmelidir.

Sadece ekonomik sendikacılık ve reformist sendikal anlayışla sınıf sorunları çözülmediği gibi sorunların ağırlığı içinde sahte sendikalara ve özellikle Kamu-Sen'e pirim verilmiştir. Merkezi emek platformu içinde düzene hizmetle kendini yükümlü sayan sarı sendikaların da gelişmesine zemin hazırlanmış, pirim verilmiştir. Yapılan eylem ve etkinliklerle sorunları çözme yerine sahte sendikalara meşrutiyet kazandırılmıştır.

Kamu Emekçileri; toplu görüşme taslağını Toplu Sözleşme'ye çevirmek için iktidarların ve hükümetlerin, sahte sendikaların gerçek yüzlerini açığa çıkarmak için mücadele etmelidir. Kamu çalışanlarının ekonomik, demokratik sorunlarını ele alıp canalcı noktalarda ortaklaşarak sınıfın sorunları üzerinden bir çıkış yapmalıdır. Başta IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlar tarafından dayatılan politikalara karşı mücadele ederek, özelleştirmeyle ge-

KESK ve Toplu Görüşme süreci

len saldırıları başta işsizlik, sömürü ve talan politikalarını teşhir ederek milyonlarca kamu emekçisiyle birlikte karşı koymayı örgütlemelidir. Bugün emperyalistlerin terörle mücadele adı altında dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan yoksul emekçi halklara, sınıf kardeşlerimize yönelik saldırı politikalarını teşhir etmeli ve anti-emperyalist eksende bir mücadele hattını örmelidir. ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırı planlarının son aşamasına geldiği bugün TC devletinin detikçiliğine soyunduğu saldırganlığa bu eksende karşı durmalı bölge halklarıyla dayanışmayı kamu çalışanları olarak etkin bir şekilde göstermelidir.

Kamu-Sen ve benzeri sahte sendikalar milyonlarca kamu emekçisinin sorunlarını çözmek yerine bu sorunları ağırlaştırarak düzene hizmet etmektedir.

Özellikle geçtiğimiz hafta yoğun bir şekilde tartışılan yetki sürecine baktığımızda da Çalışma Bakanlığı ile Kamu-Sen'in ortaklaşa yaptığı yolsuzlukları görüyoruz. Usulsüz ve hukuksuz bir şekilde yüzlerce insan Kamu-Sen'e üye gösterilirken, KESK'in üye sayısı ise

türlü yöntemlerle düşük tutulmaya çalışılmıştır. KESK bu yolsuzlukları tüm tabanına anlatıp yaşananları her platformda teşhir etmelidir.

Bu noktadaki çalışmalar sonucu KESK'e bağlı birçok sendikaların bu uygulamaları protesto etmek için Ankara 1 No'lu İş Mahkemesine başvurması üzerine yürütme kararı şimdilik durdurma kararı almıştır. Şu an için toplu görüşme yapılabilecek hiçbir sendika ve konfederasyon yetki alamayacak.

Zorunlu emekliliğe, yüzdelik zamlara, işten çıkartılmalara, paralı eğitime ve paralı sağlığa karşı ortak mücadele etmeyi hedeflemelidir. Doğal çevrenin bozulmasına, tarımın tasfiyesine, ülkemizdeki hayvancılığın yok edilmesine, zorunlu göçün ve ülkenin çeşitli bölgelerindeki ablukaların kaldırılması için halkın sorunlarıyla sorunun birleştirip, birlikte ele alıp ortak mücadele

Bu aşamada KESK'in toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirme çalışmaları oldukça önem kazanmaktadır. Ve bu mücadele sadece sloganlardan çıkılarak pratik adımlar atılarak yeniden örülmelidir. Bunda ba-

şarılı olmanın sırrı da kamu çalışanlarının talebi olan grevli, toplu sözleşmeli ve siyaset hakkını da içeren haklar konusunda ısrarlı olmaktan geçmektedir. Ayrıca ülkedeki yakıcı gündemlerine müdahale etmekte KESK'in bu mücadelesini yoğunlaştırmasında bir adımdır. Örneğin yukarıda sözünü ettiğimiz Irak saldırısı bu konulardan biridir. Ya da hapishanelerde halen devam eden tecrit uygulaması ve gelinek noktada koşulların iyice ağırlaşmasına karşı mücadele esasta kamu emekçilerinin kendilerinin etrafına örülen hücrelere karşı mücadelesi anlamına da gelmektedir. Bunların dışında bu mücadele içinde talep edilecek ve üzerinde çalışma yürütülecek birçok nokta bulunmaktadır. Özellikle IMF'nin gözden geçirilmesi sonrası iyice yoğunlaşan kamuda istihdamın azaltılması adı altında yüzlerce kamu çalışanın işten atılması da sendikaların aktif olarak mücadele etmesi gereken bir politikadır. Yine özelleştirmelerde emekçiler için aynı sonun yaklaşması anlamına gelmektedir. Bunların dışında ayrıca;

-Kamu Emekçilerinin işyerlerinin ve çalışma ortamlarının sağlıklı ve hijyenik olması, aynı zamanda çağın araç ve gereçlerine uygun donanımda olması

-Çalışanların mesai ve yolluk haklarının günün gerçekçi koşullarına göre maddi olanaklara kavuşturulması

-Demokratik örgütlenmeyi hedefleyip, çalışanların benimsediği demokratik yönetim biçiminin hayata geçmesi

-Bürokratik ve partizanca atamaların yerine yetkin yönetici ve özerk yönetim biçiminin sağlanması

-İşten çıkarmalara ve özelleştirmelere karşı daha etkin mücadele kamu emekçilerinin talepleri arasındadır.

Yıllardır emekçi halkımızı ve kamu emekçilerini enflasyon altında inim inim inleyen siyasi iktidar ve hükümetlere karşı emekçi sınıfın kurtuluşu, sınıf sendikacılığı politikaları ve programları doğrultusunda örgütlenmekten geçmektedir. İşyerlerimizde fiili, meşru eylemliliklerle hizmet gücümüzü kullanmanın yüzdelik zamlar yerine toplu sözleşme ve grev haklarımızı hayata geçirmenin yolu örgütlü bir karşı duruşla mümkündür. Bunun için bütün kamu emekçilerini ve emek dostlarımızı sınıf mücadelesinin önünde duran bu ağır yükü omuzlamaya, sınıfın çıkarlarını ağırlık merkezi yapan politika ve yönelimlerle hareket etmeye davet ediyoruz.

Paşabahçe işçileri işten atılmaya karşı direnişte

Paşabahçe işçileri semtlerde dolaşarak; "Şişecamı kapatmak istiyorlar. Bundan sonra da Tekel ve kundura fabrikalarını, hastaneleri, okulları ve gecekonduları kaldırmak istiyorlar. Şişecam'a ve Beykoz'a sahip çıkmak için cam işçilerini destekleyelim." çağrısında bulunuyorlar.

Kartal: Beykoz'da Paşabahçe Şişecam fabrikasında patronun 857 işçiyi fabrikanın zarar ettiği iddiası ile işten atmaya çalışması üzerine işçiler 23 Temmuz'da işyerlerini terk etmeye başladılar. Eşleri ve çocukları ile birlikte fabrikanın içinde bulunan işçilere çevredeki insanlardan ve de Beykoz halkından destek yaşıyor. 4 Temmuz 1935 yılında 400 çalışını ile üretime geçen Paşabahçe fabrikası dönem dönem yine büyük direnişlere mekan olmuş bir fabrika. 1991 yılında patronun işten atma saldırıları sonucu da yine büyük bir direniş yaşanmıştı. Halkın büyük çoğunluğunun geçimini bu fabrikada çalışarak sağladığı Beykoz'da direniş başladığı günden itibaren yoğun bir polis ablukası var. Kristal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Paşabahçe fabrikasındaki direnişte aileleri ile birlikte yaklaşık 2500 kişi olan işçiler sık sık "Paşabahçe işçisi yalnız değildir", "91 ruhu geri gelecek" sloganlarını atarak direniş devam ediyor. Paşabahçe işçilerinin bu direnişine ayrıca Tekel işçileri ve Deri Kundura işçileri de destek veriyor. Ancak

polis ilk günden beri direniş alanına gelen ziyaretçileri içeriye almayarak direnişi tecrit etmeye çalışıyor. Fabrikanın mecburen önünden geçmek zorunda kalan arabalar bile didik didik aranıyor. Direnişe korna çalarak destek veren araç sürücülerinin ehliyetlerine el konuluyor, gözaltına alınıyor. Ayrıca gelişmelerin basına yansımaları için basın mensupları da içeriye alınmıyor. Dışardan verilen su ve yiyeceklerinin de içeriye alınmaması işçileri bıktırmaya yönelik saldırılardan sadece bazıları.

Direnişin duyulmasının ardından paniğe kapılarak bölgeye ziyaretlerde bulunan İstanbul Emniyet Müdürü **Hasan Özdemir**, İstanbul Valisi **Erol Çakır** ve Beykoz Kaymakamı **Cengiz Gökçek** sözde işçilerin mağduriyetini gidermek amaçlı daha doğrusu daha rahat saldırabilme amaçlı eşleri ve çocuklarını evlerine göndermelerini istemişti. Ancak polisin tüm bu yıldırma ve bıktırma çabalarına karşı direniş hergün daha da boyutlanarak devam ediyor. İşçiler ayrıca halkın desteğini daha da artırmak için her akşam kendi aralarında oluşturdukları bir

komiteyi mahallelere gönderiyorlar. İşçiler de kapı kapı semtleri dolaşarak megafonla "Şişecamı kapatmak istiyorlar.

dırmak istiyorlar. Şişecam'a ve Beykoz'a sahip çıkmak için cam işçilerini destekleyelim." çağrısı yapıyorlar. Yine her ak-

daha iyi anlaşılabilir. Birincisi; Şişecam fabrikasının direniş tarihinin oldukça zengin olması. Özellikle 1991 yılında yaşanan

Bundan sonra da Tekel ve kundura fabrikalarını, hastaneleri, okulları ve gecekonduları kal-

şam saat 21:00'de fabrika önünde toplanarak "Şişecam kapatılmaz", "İşçi halk elele haydi zafere", "İş ekmek özgürlük" vb. sloganlar atan işçiler yolu trafiğe kapatıyor. Halkın desteğinin yanında ayrıca demokratik kurum ve kuruluşlardan ve sendikalardan da işçilere destek yaşıyor. Bu ziyaretlerde bulunan kurumlardan biri de İstanbul Tabip Odası. Tabip Odası ayrıca olası rahatsızlıklara karşı direniş alanına bir de çadır kurmuş durumda. Yine direnişe destek için Beykoz'a giden **Basın-İş** ve **Belediye-İş 2 Nolu Şube** yöneticileri ve işçiler de polisin engeli ile karşılaştılar. Önlerine polis barikadı kurulan sendikacılar ısrarları sonucu bahçe kapısına kadar gelecek burada direnişi selamladılar. **İşçileri ziyaret eden kurumlar arasında Tüm-Tis, Hava-İş Genel Merkezleri, Haber-İş 1 Nolu şube ve Yol-İş 1 Nolu şube yöneticileri de bulunuyor.**

Devletin Paşabahçe direnişine olan yoğun ablukası düşünüldüğünde bunun nedenleri

grev buna güzel bir örnektir.

Bir ikincisi de; bugün devletin en ufak bir tepkiyi dahi sindirmeye çalıştığı koşullarda direnişin ortaya çıkması ve halkın da geniş desteğini alarak büyüyor olmasıdır. Herhangi bir direnişi bitirmek için birinci olarak onu tecrit etmeyi ikinci olarak da içten baltalamayı planlayan devlet, bunları kolayca gerçekleştirmediği koşullarda paniğe kapılmaktadır. Direnişe verilen halk desteği bugün için birinci yöntemi alaşağı etmektedir. Yine direnişi bırakmak isteyen bir işçiye eşinin söylediği; "bırakırsan eve gelme akşam" sözleri de işçi ve ailelerinin kararlılığını göstermektedir. Ancak tüm bunlar sadece işçilerin veya ailelerinin direnişleri ile değil hepimizin direnişi ile çözülebilecek sorunlardır. Bugün Paşabahçe işçilerinin direnişi hepimizin direnişidir. Emek verdiğimiz ölçüde kazandıkları zafer de hepimizin zaferi olacak.

Taşeron işçiler haklarını kazandı

Samsun: TÜGSAŞ'a bağlı Azot fabrikasında çalışan 81 taşeron işçi, '96 yılından beri verdikleri sendikal mücadele ile Petrol İş Sendikası'nın yardımıyla toplam 1 trilyon 300 milyar lira aldılar. İlk kez 1996 yılında örgütlenen fakat TÜGSAŞ (Türkiye Gübre Sanayi ve AŞ) patronlarınca kabul görülmeyen işçiler ile Petrol İş 97-98 yıllarında Toplu İş Sözleşmesi ile ilgili Çalışma Bakanlığı'na başvuruda bulunmuştu. Fakat Azot idaresinin "biz muhatap değiliz. İşçiler taşerondur, hiçbir sözleşmeden yararlanamaz" demesi üzerine Sendika, azot hakkında alacak davası açarak TİS ile ilgili bütün

hakların mahkeme yoluyla alınmasını başardı. 2 sene süren davadan sonra ise patronlar çeşitli tedbirler alarak (vardiya, iş dağılımı vs.) taşeron işçileri sendikalı işçilerden ayırmak istedi. Bu kez sendika yeniden yerel mahkeme ve yargıtay kararı ile dava açtı. Bu dava da 2001 yılında sona erdi. 2002 yılının Mayıs ayındaysa yargıtay, toplam 1 trilyon 300 milyar liranın müteahhit işçilerine verilmesini kararlaştırdı. 81 işçi kişi başına 12 ila 20 milyar arasında değişen paraları geçtiğimiz günlerde aldı. Konuyla ilgili görüşlerini aldığımız sendika yönetiminden Adem Külek, devletin mevcut yasa boş-

luklarından yararlanarak müteahhit eliyle ucuz adam çalıştırılmasını engellemeye çalıştıklarını söyledi. Taşeron firma adı altında nerede çalışılıyorsa çalışsın buldukları sendikalara baskı yaparak haklarını savunmasını istedi.

Öte yandan kaliteli gübre üretimi ve köylünün ekonomik olarak yararlandığı TÜGSAŞ'ın özelleştirme konusunda yeniden gündeme gelecek Eylül ayına kadar işlemlerin tamamlanması bekleniyor. Şimdilik bu konuda pek ses olmasa da ileriki günlerde hareketli zamanlar geleceğe benziyor.

Turhal'da çapayla örülen yaşam

Kimi üç kuruşluk ekmek parası, kimi çocuğuna defter-kalem parası kazanmak için römorklara doluşan kadınlar, genç kızlar güneşin kavurucu sıcaklığında adeta unutupyorlar insan olduklarını.

Turhal: IMF politikalarıyla tarımı bitirmeyi hedefleyen TC, uyguladığı kotalarla, ürünlere verdiği düşük taban fiyatlarıyla, benzine, mazota yaptığı zamlarla üreticiye ve köylüye zor günler yaşatmaya devam eder-

manzara yine mevsimlik ırgatların resmidir. Kimi üç kuruşluk ekmek parası, kimi çocuğuna defter-kalem parası kazanmak için römorklara doluşan kadınlar, genç kızlar güneşin kavurucu sıcaklığında adeta unu-

bu tarlaya koşturan ve yıllar önce köyünden Turhal'a göçmek zorunda bırakılan, yaşamını çapaya bağlayan **Seher** teyzeyle yaptığımız söyleşi çektiği sıkıntıları anlatmaya yeterli olacaktır.

Okuma yazması olmadığı için "ben nasıl diyeyim ki"lerle söze başlayan Seher teyze bize söz bırakmıyor, anlatıyor çapayla ördüğü yaşamını...

- Köyünden ne zaman geldin? Burası ile köyün arasındaki yaşamında ne gibi farklılıklar var?

Seher Teyze: Köyümüzden buraya 4 yıl önce geldik. Ev yok, gittim bir tanıştan 20 milyon aldım, ev tuttum. Ocağa koyacak yağ bulamıyorduk. Çok zor günler geçirdik, hala geçiriyoruz. Kira veriyoruz, çocuklar okula gidiyor, adam hasta çalışmıyor. Ama köy eyiceydi. Köyde makta veriyorlardı, kırım veriyorlardı geçinip gidiyorduk. Köydeyken sabun bulamadığımız oluyordu. Bizim köyde çıra çok, çırayı sobaya dolduruyorduk, kül tutardı. Küllü tenekede ıslardık, çamaşırı içine basardık. Sabahınan da kalkar tokaçlardık, sabundan beyaz ederdi, şimdi onu da bulamıyoruz. Köyümüz eyiceydi. Bize dokunmasalar köyümüz-

den çıkmazdık, yaylalık da eyiceydi, şimdi bomboş, köyde evimizin önünde domatesimizi, maydanozumuzu, soğanımızı ekiyorduk. Bir tarlamız vardı ufak, ekimimizi de ekiyorduk, geçinip gidiyorduk.

- Çapaya belli bir grup gidiyorsunuz. Nasıl gidiyorsunuz ve ne kadar alıyorsunuz?

Seher Teyze: Ben 4 yıldır çalışıyorum. Çapaya çavuş götürüyorum. 5 milyon yevmiye veriyor. Aslında 7 milyon ama çavuş bizi arabasıyla getirip götürdüğü için 2 milyonunu kendi alıyor. Çavuş bir de 10 milyon yevmiye alıyor. Önceleri traktörler gidiyorduk. Şimdi çavuş yeni araba aldı onla gidiyoruz. Yevmiyemizi çavuş günlük vermiyor. Toplansın sonra veririm diyor. Çavuş çalışmıyor elinde değneğinin başımızda doluyor.

- En çok nereden gelen oluyor? Hangi işleri yapıyorsunuz? Aldığınız para geçinmenizi sağlıyor mu?

Seher Teyze: Çapa 50 gün sürüyor. Sabah saat 6'dan akşam 7'ye kadar çalışıyoruz. Önce pancar tarlasında sonra nohut toplamaya, en son da domates çitlemeye, kırmaya, sökme-ye gidiyoruz. Her yerden gelen oluyor. Çerdiğin, Keçeci, Kar-

kın, Sarıalan... En çok kadınlarla gençler çapaya geliyor. Kalabalık gelenler daha çok kazanıyor, ben tek çalışıyorum. Yevmiyem yetmiyor. Kira var, çocuk okula gidiyor, adam hasta çalışmıyor, aldığımız para yetmiyor. Köyde de aramız neyim yoktu ama köy daha eyiceydi. Bu işler sürekli olmuyor. Yağmurlu, çamurlu günlerde işe gidemiyoruz. Başkaca da gelirimiz olmadığı için kışın zorlanıyoruz. Çapaya gelenlerin içinde köyden göç edenler de var. Kimi ufak bebesiyle geliyor. Sade yemek vakti ara var. Şimdi Çay köyünde çalışıyoruz. Devletin şirketiymiş neymiş onların arazide domates bağlamaya gidiyoruz, ekmek vermiyorlar? Kendimiz götürüyoruz. Bugün kadının biri sofrayı gözlüyor ki bu kadın ne yer ne içer diye. Gitmiş demiş ki kız anam o kadın yavan ekmek yiyor. Bana bir salkım üzüm getirmiş. Ama bugün şirketin sahibi adam sakız dağıttı bize.

Bugün yoksul köylünün alınteriyle ceplerini dolduran ve onların gönlünü bir sakızla almaya çalışan patron-ağaların devleti yarın bu nasırlı ellerin, örgütlü öncü güçle birleşmesiyle yok olup gidecektir.

ken, bir de üretim yapacak toprağı olmayan köylüler var yaşadığımız coğrafyada. Bunlar yaşamak zorunda bırakıldıkları yoksulluk nedeni ile gazetemizde sıkça işlediğimiz mevsimlik ırgatlar.

Tokat ve ilçelerinde yaşayanların sabahın altısında ve akşamın yedisinde gördükleri

tuyorlar insan olduklarını. Bölgenin verimliliğiyle çapalanacak ürünlerin çeşitliliğiyle tek sevinçleridir. Yazın ilk çalıştıkları çapa işi, pancar tarlaları, sonraysa sıra nohut yoluna geliyor, derken domates bağlama vs.

Evini geçindirmek için tıka basa dolu römorkla o tarladan,

Tekel'de soygun

IMF uşağı olan DSP-MHP-ANAP koalisyonlu hükümetin halk düşmanı icraatlarından birisi de Tekel Yasasıydı. Üreticilerin tüm karşı çıkmalarına, hatta Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in vetosuna rağmen uşak koalisyon hükümeti yasayı meclisten aynen geçirmişti. Bu yasayla IMF'nin Tekeli özelleştirerek başta Philip Morris olmak üzere uluslararası sermayeye peşkeş çeke-

ceği haberlerini daha önce yayımlamış ve yaşanacaklara dikkat çekmeye çalışmıştık. Bu yasa, belirlenen bölgeler dışında üretim yapanlara 3 ay ile 3 yıl arasında değişen oranlarda hapis cezası verilmesini hükme bağlıyor, ayrıca 2000 ve 2001 yılları arasında destekleme alımı yapılmayacağını belirtiyordu. Tekelde yaşanan son yolsuzluklar ile üreticilere ve emekçilere karşı bu kadar acımasız

olan devletin sıra sigara tekellerine gelince yardım duygularının kabardığı ve hemen şefkatli kollarını onlara açtığı ortaya çıktı. Tekel'in uluslararası sermayeye gönüllü yardımları şöyle gelişti:

Amerika sigara tekeli Philip Morris 17 Ocak 2000'de Tekel'e başvurarak Virginia ve Burley tipi 2 milyon 900 kilo tütün karşılığında Tekelden Adıyaman ve Yayladağ kökenli tütünden 9 milyon

126 bin 896 kilo istedi. Tekel yetkilileri 21 Ocak 2000'de bir araya gelerek Philip Morris'ten alınacak tütünler eksper raporu olmadan bu takası imzaladılar. Oysa 1177 sayılı Tütün ve Tekel kanununa göre alınacak tütünlerin Tekel bünyesindeki eksperlerce önceden görüldükten ve raporlandıktan sonra alınması gerekmektedir. Philip Morris'in haline çok acıyan Tekel yetkilileri Adıyaman kökenli tütünü 1998'deki fiyatı olan 1 dolar 45 sente, Yayladağ kökenli tütünü ise 1998'deki fiyatı olan 1 dolar 55 sente satarlar. Aradaki fiyat farkının tek-

yetkililerinden çıkmadığı aşıkardır. Bunlar Tekel yetkililerinin marifetlerinden sadece biri. 8 Nisan 2002'de "Duvağit" adlı yedek parçanın alımı için yapılan ihale Tekel yetkililerinin yine cömert tavırlarına maruz kalmıştır ve piyasada fiyatı 44 milyon TL olan parçanın 1 milyar TL'ye alındığı ortaya çıktı. Üreticilere karşı taviz vermeyen ve destek alımını engellemek için yasa çıkartan devlet, sıra emperyalistlere ve komprador burjuvaziye geldiğinde halkın sırtından cömertlik yapıp halkın emeğini satmıştır.

Trakya'da buğday kepek fiyatına tefeciye...

Trakya'da buğday hasada başladı. Yıl boyunca süren gübreydi, mazottu, yağmurdu tartışmalarından sonra nihayet köylü için "güzel günler" geldi. Şimdi hasat vakti!

Hasatla beraber fiyatlar açıklanmaya başlandı. Toprak Mahsulleri Ofisi buğdayın birim fiyatını 205 bin lira olarak açıkladı ve alımlara başladı. Fakat bu fiyattan alınan mahsulün parasının yarısı köylüye veriliyor diğer yarısı da "1 ay" sonraya taahhüt ediliyor. Oysa aynı buğdayın maliyet fiyatı uzmanlar tarafından 294 bin lira olarak açıklanıyor. Bu durumda köylü mahsulünü peşin para alıp borçlarını ödemek adına çağdaş tefecilere (tüccara) 194-200 bin lira arası veriyor. Lüleburgaz Ziraat Odası Başkanı **Recep Hangi** bir yerel gazeteyle yaptığı açıklamada; "Ofis götürdüğümüz buğdayı 1 kilo kepek fiyatına alıyor, böyle giderse kimse ofise ürün satmaz. Herhalde ofisler de kapanır. Bölgemizde yetişen buğday ofis tarafından 205 bin liradan alınıyor. Fakat maliyet 294 bin lira. Verilen maliyeti kurtarmıyor. Çiftçi ne yiyecek ne içecek. Dekar başına verim düşük; mazo-

ta %200, gübreye %200 zam... Orada çiftçilik daha çok kazandırdığı için çiftçi Yunanistan'a, Romanya'ya gitmeye başladı. Çiftçi zaten kış boyunca aldığı mazotu borç almış, gübreyi borçla almış, bu yüzden çiftçi peşin ödeme yapan tüccarı seçiyor. Böyle giderse önümüzdeki sezon ofisler kapanır" dedi.

Devletin IMF-DB patentli politikaları tarımda üretimi olanaksız kılıyor. Ülkenin eşitsiz gelişiminin bir ürünü olarak nispeten mekanizasyon ve (makinalı tarım) toprak dağılımındaki durumun diğer bölgelere göre daha "adaletli" olduğu Trakya'da son yıllarda ürünleri hasat etmek için başka bölgelerden biçer döver geliyor. Ve bu hizmet karşılığında peşin parayla çalışıyor. Eğer köylüde peşin para yoksa ürünün bir kısmına fahiş fiyattan el koyuyor. Çaresiz köylü de buna razı oluyor. Böylece resmi tefeci devlet, köylünün emeğini başka bir kategoride resmi tefeci tüccara, üretim araçlarına sahip büyük toprak sahiplerine peşkeş çekmiş oluyor.

Bütün bunlarla ilgili olarak bir Trakya köylüsü şöyle diyor;

"Emeğimizin karşılığını alamadığımız bir yana her yıla borçlanarak giriyoruz. Bizim elimizde para etmeyen buğday, elimizden çıkınca değer kazanıyor. Buğdayın para etmediği doğru değil. Bu ülkede buğday para ediyor etmesine ancak, bize değil başkalarına kazandırıyor. Biz ürünümüzü tüccara

teslim etmek zorunda kalıyoruz. Borçlar belimizi büküyor. Bize artı ekmenin demeye getiriyorlar. Böyle giderse önümüzdeki yıllarda birçok çiftçi tarlasını boş bırakmak zorunda kalır.

Bu durumdan sadece biz değil herkes etkilenir."

Aflatoksin oyunu bu kez incire vurdu Tonlarca incir gümrük depolarında çürüyor

Verimli topraklara sahip olan Türkiye, fındıktan-tütüne, üzümünden çaya, ayçiçeğinden incire geniş bir ürün yelpazesine sahip. Türkiye'de köylülükü bitirmeyi, tarımı dışa bağımlı hale getirmeyi hedefleyen emperyalist güçler ve on-

ların yerli uşakları IMF politikalarıyla verilen düşük taban fiyatları, uygulanan kotalarla köylüyü üretmez duruma getirirken; köylünün binbir çileyle ürettiği ürünü AB standartlarına uygun olmadığı gerekçesiyle gümrüklerde çürütme-

ten kaçınıyor.

Bugün AB'yi cennet bahçesi göstermeye çalışanlar geçmişte Gümrük Birliğini (GB) cilalayanlardı. Yoksul köylüye, üreticiye vaatlerde bulunanlar, "GB büyük yatırım getirecek" diyorlardı. Ama aksine GB, köylünün ürününün önüne alternatif çıkararak üreticinin değil, AB'nin yararına olmuş, Türkiye açık bir pazar olarak kullanılmıştır/kullanılmaktadır. Tüm bunlar egemenlerin yalanlarını ve amaçlarını gözler önüne sererken, köylünün ürünü de gümrüklerde çürümeye bırakılmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Ege Kuru Meyve ve Mamülleri İhracatçıları Birliği Başkanı **Erdinç Kapkaç**, AB üyesi ülkelerden aflatoksin değeri yüksek olduğu gerekçesiyle geri

gönderilen kuru incirlerin, gümrükte ithal muamelesi görmediğini, Türkiye'ye sokulmadığını ve gümrükte bekleyen incirlerin çürüdüğünü söyledi.

İhraç edilen kuru incirlerin gönderilmeden önce Tarım Bakanlığı tarafından analiz edildiğine, 15 ile 35 ton arasındaki her partiden 300'er gramlık 100 numune alındığına ve bunların ezilip hemojenize edilerek, aflatoksin kontrolünden geçildiğine değinen Kapkaç, analiz sonucunda bir belge verildiğini bildirdi. "**İncir Sağlık Sertifikası**" adıyla verilen bu belgede, incirin üretim aşamasından-taşınmasına kadar olan dönemde hijyen kurallarına uyulduğunun tescil edildiği vurgulanıyor. Kapkaç ayrıca "bu belge olmadan AB üyesi ülkelere yatırım yapamıyoruz.

İhracatın yapıldığı ülkeler, gönderilen maldan numune alıyorlar ve aflatoksin alt limitine yakın çıktığında ise malı reddediyorlar. Bu incirler aflatoksinli olduğu gerekçesiyle geri gönderildiği için, ithal muamelesi görüyor ve ihracatçı malını Türk gümrüğünden geçiremiyor"

Bu manzaraya yabancı olmadığını daha önceki yaşanan benzer olayların (fındık, kuru üzüm vs.) gazetemizde işlenmesinden hatırlayacaksınız. Tüm bunlar bize bir kez daha gösteriyor ki emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının amacı kendi stoklarının pazar koşulunu yaratmaktır. Ve Türkiye'deki tarımı tasfiye etmenin adımları olan bu uygulamalar emperyalizme uşaklıkta-ki tescilin diğer bir adıdır.

F Tiplerinde amaç; fiziksel ve psikolojik imha

Amaç fiziksel ve psikolojik imha. Bu onların planı, onların amaçları. Tahribat ve kimi kırılmalara rağmen siyasi tutsakların yaşama bağlılıkları ve direngelikleriyle bu politikalarının boşa çıkacağına asla inancımızı yitirmemeliyiz.

Hapishaneler acil tedavi edilmesi gereken hasta tutsaklarla dolu.

Yıllardır hapishanelere yönelik dur durak bilmeyen saldırılar, katliamlar, fiziksel ve düşünsel imha politikaları son 2 yıldır doruk noktasına ulaşmış durumdadır.

Buca, Diyarbakır, Ümraniye, Ulucanlar katliamları, 96 Ölüm Orucu ve SAG direnişlerini takip eden ve hapishaneler sürecinin en ağır ve en çok bedel ödenen 19 Aralık katliamı ve 2001-2002 Ölüm Oruçları direnişleri

hapishane koşullarında yeterince tedavi edilmedikleri için oldukça kötüdür. Çoğu Wernike Korsakof hastalığına yakalanmıştır. Onun dışında birçok organları Ölüm Orucu'nun yarattığı tahribatlar nedeniyle işlevini yeterince yerine getirememekte, yaşamı oldukça zorlaştırmaktadır. Katliama dönüşen operasyon nedeniyle birçok yerinden yaralanan tutsakların tedavileri yapılmayarak tahribatın daha da derinleşmesine zemin hazırlanmaktadır.

Menenjit ve kemik erimesi

memelidir. Hücre koşullarında yaşayan her tutsağın dediği gibi. Diyebilirim ki yaşamda bulunacak en insanlık dışı sistemlerden birisidir insanı insansızlaştırmak! Ama 'haklı bir dava aynı zamanda **ahlaki bir üstünlük** sağlar'. (Sabah Tufanı cilt 1 sayfa 422) sözünde olduğu gibi haklılığın verdiği güç ve özgür geleceğe olan inançla insansızlığı bile yenebiliriz-yeniyoruz!..” Evet onlar tecrit terörüne karşı direniyorlar. Bizlere düşen görev de tecritin kırılmasına, insansızlaştırmanın ortadan kalkmasına omuz vermektir.

Tablodaki gerçekliğin ağırlığı kimilerimizi iki yönlü olumsuz etkileyebilir. **Birincisi;** Zulümde sınır tanımayan devletle başa çıkılmaz, mevcut koşulları değiştirmek mümkün değil. **İkincisi;** Muhalefet edersem benim de yolum F tipine düşer, kaldıramam.

Böyle düşünenler yanılı içerisindedirler. Evet devlet zulümde sınır tanımayabilir. Ama karşısında ciddi bir muhalefet olmadıgındandır. Zulmü geriletmek, gasp edilen kimi hakları almak bu sistemde de mümkündür. Tarihimizde bunun örnekleri yaşanmıştır. Cunta koşullarında dayatılan hapishane yaşamını çoğu insan biliyor. Ama öylesi bir cehennemden içinden çıkıldı. Şimdi de çıkılabilir ya da dışarının koşullarında gaspedilen ekonomik demokratik haklardan birileri kazanılabilir. Yeter ki ısrarlı olalım, yeter ki birlikte muhalefeti yükseltelim.

Ayrıca **“F tipine girerim” korkusuyla dışarıda yaşamak içeride F tipinde bulunmaktan daha çok insanı insan olarak yıpratır. Zira sinmişlik, korku, insan soyunun yaşayacağı en büyük beladır ki her türlü hastalığa davetiye çıkarır.**

İnsanın, insan doğasının direnme gücüne güvenelim, umut edelim. Ve yüzümüzü zor koşullarda da olsa yaşayan umutlarını ve coşkularını canlı tutan insanlara dönelim. Onlar başarabiliyorsa bizler de başarabiliriz.

Devletin yaratmak istediği F tipi korkusunu birlikte mezara

gömelim.

İHD VE AİLE ÖRGÜTLÜKLERİNDEN ORTAK AÇIKLAMA

19 Temmuz 2002 günü İHD İstanbul Şubesi'nde F tipleriyle ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya İHD yönetiminin, İHD Cezaevi Komisyonu'ndan, TUYAB'dan, TUAD'dan ve TAYAD'dan temsilciler katıldı.

İHD yönetimi adına konuşma yapan **Gülseren Yeleri;** Tecrit, izolasyon ve hak gasplarının yarattığı tablonun insanlık dışı olduğunu, İHD olarak tüm bunlara karşı durduklarını bundan sonra da duracaklarını açıkladı. Özellikle Kandıra F tipi'nde Volkan Ağırman'ın intihar etmesi (ya da öldürülmesi) mevcut gerçekliğin çarpıcı bir sonucudur. Yeni Volkan Ağırmanların gündeme gelmemesi için demokratik kamuoyunun duyarlılığının acilen yükseltilmesinin zorunluluğunu vurguladı.

Kurumlar adına hazırlanan basın metninin okunmasından sonra aile kurumlarını temsilen tutuklu yakınları birer konuşma yaptı.

TUYAB adına konuşan bir tutuklu yakını; “Ortak olarak hazırladığımız sağlık raporuna bir göz atmak dahi gerçekliği gözler önüne sermekte ve her türlü konuşmayı anlamsız kılmaktadır. Bizler yine de huzurda bu tabloyu yaratan koşullardan söz etmek istiyoruz” dedi. Evlatlarının **sağlık ile ilgili** karşılaştıkları engelleri ana hatlarıyla özetleyerek;

Revir ve hastaneye gitmede zorluk çıkarma, şikayetleri dinlememe, ezbere ilaç verme, ilaç paralarını tutsaklara ödetme;

Onur kırıcı aramalar ve dayatmalar;

Mahkeme ve sevklerde hücrelere bölünmüş ringlere bindirme;

Kollardan ve bacaklardan koltuklara kelepçeleme;

Havalandırma, su, yiyecek, sigara vb. gibi hiçbir temel ihtiyacı karşılamama;

Fahiş kantin fiyatları ve sağlıklı beslenme şeklinde 9 baş-

lık altında sıraladıktan sonra “zindan içinde zindan yaşatılan evlatlarımız üzerindeki bu baskı ve yasaklar son bulmalıdır” diye konuştu.

TUAD adına konuşma yapan tutuklu yakını ise; “Burada daha çok F tiplerinden sözedildi. Kamuoyu az çok F tipleri hakkında bilgi sahibidir. Ama bizim evlatlarımızın şimdilik yerleştirildiği oda tiplerinde yaşananlar F tipinde yaşananlardan geri kalmamaktadır. 4 kişinin yerleşeceği yerlere 8-10 kişi (henüz diğer yerler tamamlanmadığı iddiasıyla) yerleştirilmektedir. Evlatlarımıza yemek mazgaldan verilmeye çalışılmakta, insan onuru hiçe sayılmaktadır. Son günlerde tutukluların sağ ve soltarafındaki bölümlere adli tutuklular yerleştirilmekte ve bilinçli olarak evlatlarımıza sözlü saldırılarda bulunulmakta, hakaret edilmekte ve pet şişeler atılmaktadır. Kimi yerlerde Kürtçe konuşmalar sorun haline gelmekte ailelerimiz konuşmadan geri dönmektedir. Özellikle yaralı yakalananların tedavileri hiç yapılmamakta, diğerlerine de büyük zorluklar çıkartılmaktadır” diyerek PKK davasından tutuklu ve hükümlülerin yaşadığı sorunları dile getirdi.

Son olarak TAYAD adına söz alan Volkan Ağırman'ın babası Niyazi Ağırman, hapishane hala devam eden ölüm oruçlarına değindikten sonra “evladımın ölüm haberini Ankara'da topladığımız 100 bin imzayı çeşitli kurumlara verirken aldım. Ben evladımı kaybettim ama istiyorum ki bundan sonra hiçbir evladımızı kaybetmeyelim. Ölümün yüzü soğuktur arkadaşlar, ölüm oğluma hiç yakışmamıştı” derken gözyaşlarını tutamadı. Salonda bulunan kimi tutuklu yakınları da kendilerini tutamamaya yüksek sesle ağladı. Son olarak “kahramanlar ölmez halk yenilmez” sözlerine zılgıtlar ve alkışlarla destek verildi.

Basın açıklaması bittikten sonra İHD önünde Volkan Ağırman'ın ölümü nedeniyle 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

sonucunda yüzlerce şehit ve gazi yaşamımızın bir parçası haline geldi.

Tecritin kırılması ve ölümlerin durdurulmasına kilitlenen mücadele içinde hapishanelerde yaşanan hak gaspları, keyfi uygulamalar, Ölüm Oruçları, operasyonlarda gündeme gelen sakatlanmalar ve kötü yaşam koşullarından ötürü oluşan ölümcül ya da tedavi edilmediği için basit bir hastalığın sonradan yaşamı tehdit eder hale gelmesi ile tutsakların sorunları yeterince kamuoyuna taşınmadı. Ve bugün bir dosya halinde sunulan, yüzlerce kişiyi kapsayan hasta listeleri içeridekilerin ne tür acılarıyla ve insanlık dışı koşullarda yaşadıklarının somut bir belgesidir.

Dosya incelendiği zaman şu tür rahatsızlıklar yaşandığı görülecektir. Özellikle onlarca tutuklu ve hükümlülerden 1996 Ölüm Orucu ve 2001-2002 Ölüm Orucu'na katılanların sağlık durumu

olanlar, beyinde damar tıkanıklığı olanlar, siroz hastalığı, bağırsak ülseri, beyin travması, kalp hastası, böbrek rahatsızlıkları, lenf şişmesi, karaciğer yetmezliği, akdeniz anemisi, tifo, bağırsak çürümesi, vb. vb. hastalıklar söz konusudur. Ve kimileri de birden fazla önemli sayılacak hastalıkla yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır. Tüm bunların yanında yoğun tecrit, izolasyon ve keyfi uygulamalar sonucu ağır psikolojik sorunlar yaşayan, kendine ve yanındakilere zarar veren tutuklu ve hükümlüler var. İçeride kapanma, saldırganlık, epilepsi, kurgu, kuşku, halisünasyon, vb. hastalıkla birlikte yaşamakta ve bunların hiçbir tedavileri yapılmamaktadır.

Amaç fiziksel ve psikolojik imha. Bu onların planı, onların amaçları. Tahribat ve kimi kırılmalara rağmen siyasi tutsakların yaşama bağlılıkları ve direngelikleriyle bu politikalarının boşa çıkacağına asla inancımızı yitir-

Bursa Özel Tip Hapishanesi'nde baskı ve tecrit

Bursa: 25 Temmuz'da Bursa Özel Tip Hapishanesi önünde biraraya gelen aileler, hapishane müdürü ve savcısı hakkında suç duyurusunda bulundular. Tutuklu ve hükümlü aileleri konuyla ilgili İHD Bursa Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak hapishanede yaşanan baskıları anlattılar. Özellikle 19 Aralık katliamından sonra hak gasplarının daha da boyutlandığına dikkat çeken Tutuklu Aileleri İnisyatifi, "çocuklarımız içeride tamamen birbirinden tecrit edilmiş, hiçbir ortak çalışma ya da görüşme imkanı tanınmamaktadır. Sosyal yaşamdan koparmak amaçlı kitap, gazete, dergi vb. verilmemektedir. Çocuklarımızın ağır hasta olmasına rağmen hiçbir şekilde tedavileri yapılmamaktadır" şeklinde konuştular.

Tecrit karşıtı bildiriye dağıtılan aileler gözaltına alındı

İstanbul: Hücrelerde yaşanan insanlık dışı tecrit ve izolasyona karşı seslerini yükselten tutsak yakınları Hücre ve Tecrit Karşıtı Platform'un bildirimlerini dağıtırken gözaltına alındılar.

23 Temmuz'da **Kadıköy Salıpazarı**'nda bildiri dağıtılan TUYAB'lı ailelerden **Mehmet Soylu** ve **Sultan Fidan** polis tarafından zorla kelepçelenerek gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan Mehmet Soylu, polis arabasından halka seslenerek; kendilerine karşı hukuksuz davranıldığını, bildirimlerinin yasal olduğunu ve içindekileri halkın bilmesi gerektiğini söyledi. Gözaltına alınanlar ertesi gün çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakıldılar.

25 Temmuz'da da Eminönü'nde yine aynı bildirimleri dağıtılan ailelerden **4 yaşındaki oğluyla birlikte Semiha Kırkoç, Gülnaz Koç, Nimet Aslan, Gamze Sağlık, Derya Çıtakbaş** zorla gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar aynı gün serbest bırakıldı.

"F" tipi ölüme suç duyurusu

İstanbul: Kandıra F tipi Hapishanesi'nde ölü bulunan Volkan Ağırman için, TAYAD, TUYAB ve ÖZGÜR-DER, 23 Temmuz günü Sultanahmet Adliyesinde suç duyurusunda bulundular. Üç ayrı tutuklu ve hükümlü aileleri derneği adına suç duyurusu dilekçesini savcılığa veren Volkan'ın babası Niyazi Ağırman, oğlunun ölüm haberini, tecrit uygulamalarına karşı topladıkları 100.000 imzalı dilekçeyi TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanlığı'na verdikleri sırada öğrendiğini; oğlunun insanlık dışı tecrit politikalarının bir sonucu olarak öldüğünü ve Volkan'ın ölümünden Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün sorumlu olduğunu söyledi.

24 Temmuz günü ise, İHD İstanbul Şubesi, TUYAB ve Çağdaş Hukukçular Derneği üyeleri Sultanahmet Adliyesindeydiler. Dernek üyeleri, Volkan Ağırman'ın ölümünden sorumlu olan Hikmet Sami Türk'ün TCK'nın 455. maddesi gereğince yargılanması için savcılığa suç duyurusunda bulundular.

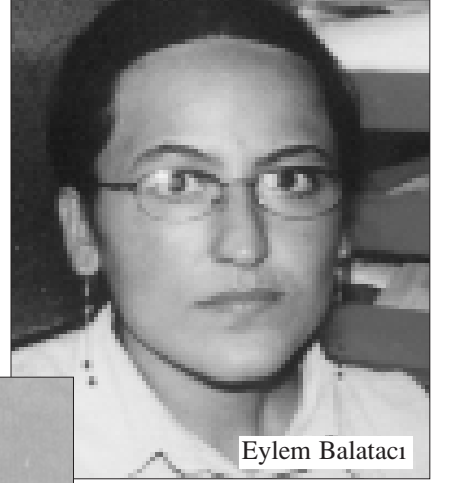
Aileler konuşuyor

F tipi hapishanelerde tecritin yol açtığı ruhsal ve fiziksel rahatsızlıklar artarken tutsakların tedavileri yönünde hiçbir adım atmayan hapishane idaresinin tutumu ailelerin tepkisini çekiyor.

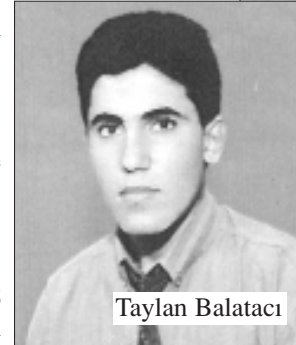
345 gün Ölüm Orucu yapan **Taylan Balatacı** geçtiğimiz ay tedavisi tamamlanmadan tekrar hapishaneye götürülmüştü. Taylan Balatacı'nın Ölüm Orucu'na son verdiğinde durumunun çok ağır olduğunu ve bunun sonucunda ciddi bir tedavi yapılmadan tekrar Tekirdağ Hapishanesi'ne gönderildiğini söyleyen kardeşi **Eylem Balatacı**'dan kardeşinin durumu hakkında bilgi aldık. Eylem Balatacı; "Bir ay içinde herşeyi bitirdiler. Taylan doğru dürüst bir tedavi görmedi. Ölüm Orucu'ndan kaynaklı bir tedavi yapmadıkları gibi ayağında kurşun vardı, onunla ilgili de birşey yapmadılar." diyerek

hapishane idaresinin tutumunun genel olarak hem tutsaklara hem de ailelere engel çıkarma amaçlı olduğunu belirtti.

Taylan'ın dışında birçok tutsağın da aynı durumda olduğuna dikkat çeken Eylem Balatacı, ayrıca hapishanede yaşanan tecrit koşullarına da değindi. "Giyecek götüremiyoruz. Ayda bir kez alıyorlarmış. Taylan hapishaneye tekrar gideli bir ay oldu. Bir kez gömlek götürmüştük onu da almadılar 'hakkınızı kaybettiniz, öbür aya getirin' dediler. Hastaneye götürüldükten sonra eşyalarını depoya koymuşlar. Tekrar gittiğinden beri hala vermediler. En zorunlu

Eylem Balatacı

Taylan Balatacı

ihtiyaçları olan havlu, bardak gibi ihtiyaçlarını dahi 'depoda' diye vermiyorlar. İstiyorlar ki para verip tekrar alsın" şeklinde konuşan Eylem Balatacı, ziyaretler sırasında görüşmelerinin sürekli dinlenmesinin de tecrit politikasının bir ürünü olduğunu söyledi. Eylem Balatacı son olarak gazetemiz aracılığıyla tutsak ailelerine ve duyarlı kamuoyuna çocuklarının sorunlarına sahip çıkarak birlikte hareket etmeleri çağrısında bulundu.

Kör, sağır ve dilsizleri oynamaya devam ediyorlar

Ankara: Yüzbin imzayla Ankara'ya gelip, imzaları Cumhurbaşkanlığı, Adalet Bakanlığı ve Başbakanlığa veren TAYAD'lı aileler **18 Temmuz 2002** tarihinde İHD Genel Merkezinde bir basın açıklaması düzenledi. **HADEP, EMEP, TMMOB, PSAKD, Halkevi,** Hacı Bektaş Veli derneği temsilcilerinin de katıldığı basın toplantısında ilk sözü İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül** aldı. "Tecrit sorununun bir an önce çözülmesini istiyoruz. Biz artık anaların gözyaşı dökmesini istemiyoruz." diyen Öndül sözü TAYAD'lı ailelere bıraktı. Aileler adı-

na basın metnini Anadolu TAYAD Başkanı **İsmail Kara** okudu. Kara; tecrit sorununu çözene kadar Ankara'ya gelip girişimlerde bulunacaklarını açıklayıp "kör, sağır ve dilsizleri oynamaya devam ediyorlar. Tecrit ve Ölüm Orucu sürüyor. Daha nereye kadar sessiz kalacaklar?" deyip mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini belirtti. Kara'nın ardından sözü, 1995 yılında gazete dağıtırken polisler tarafından katledilen **İrfan Ağdaş**'ın annesi **Şükran Ağdaş** aldı. Ağdaş "insanlar artık kör ve sağır olmamalı, bu soruna sessiz kalmamalı" deyip Ankara

Numune Hastanesi'ne yeni atanan bir komutanın, Ölüm Orucu direnişçileri için daha önce içeri alınan içme sularını artık almadığını belirtip, aynı komutanın "çocuklarımız ya ölüm orucunu bıraksınlar yada gebersinler" dediğini söyledi. Basın ağalarına da seslenen Ağdaş "basın ağaları artık çocuklarımızın karnından rant elde etmeyi bıraksınlar" deyip sözü HADEP Genel Başkan Yardımcısı **Hamid Geylani**'ye bıraktı. Geylani "eğer bugün bu sorun hala çözülmemişse bunda hepimizin payı vardır" deyip birlikte mücadele etmek gerektiğini söyledi. Diğer kurum temsilcileri ve ailelerin söz almasının ardından basın toplantısı bitirildi.

F Tipinde herşey yasak

Ankara: 19 Aralık 2000 tarihinde devletin hapishanelere yaptığı "Hayata Dönüş" katliamından bu yana F tipi hapishanelerde tecrit saldırısına maruz bırakılan devrimci ve komünist tutsaklar her türlü baskı ve yasakla karşı karşıyalar. Aileleriyle haftada bir saatten fazla görüştürülmemeyerek, mektuplarına el konularak, tek ve üç kişilik hücrelerde tecrite maruz bırakılan tutsakların kaldıkları hücrelerde gerekli ihtiyaçlarını buldurmaları da yasak. **İHD Ankara Şubesi'nin Temmuz 2002** tarihli bülteninde yayınladığı habere göre

tutsaklara aşağıdaki ihtiyaçları yasak:

- *Üç kitaptan, iki giysiden fazlası,
- *Kırmızı renkli giysiler,
- *Mavi ve yeşil renkli iç çamaşırları,
- *Bere, şapka ve kapşonlu giyecekler,
- *Kağıt makası, plastik dosya, kalemtraş, silgi, delgeç, her türlü renkli kağıt, resim yapmak için resim kalemi, kırmızı kalem,
- *Cam bardak dahil her türlü cam eşya,
- *Gözlük silme bezi, plastik kutu şeklinde olan gözlük kılıfı,

- *Naylon poşet, çanta,
- *Takvim,
- *Tespah (tutsakların zeytin çekirdeklerinden kendilerinin yaptıkları tespihler de dahil)
- *Teyp,
- *Saç kurutma makinası,
- *Görürlere ve hastaneye giderken üzerinde kalem, kağıt, çakmak ve sigara bulunması,
- *Hücrede duvara resim yapıştırmak,
- *Hastaneye, mahkemeye, revire, görüşe vb. giderken tesadüfen koridorlarda karşılaştığımız arkadaşlara "merhaba" demek.

Devletin seçim bütçesinin faturası emekçilerin sırtında

Maliye Bakanlığı'nın 2003 yılı Bütçe Hazırlama Rehberi'nde sinyalleri verilen Sosyal harcama kısıtlamaları ve özelleştirmeler de gösteriyor ki planı-projesi çoktan çizilen erken seçimin faturası yine yoksul emekçi halka patlayacak.

Emperyalistlerin kendilerine daha da uyumlu bir hükümet bulma arayışlarıyla start alan erken seçim tartışmaları devam ederken burjuva siyasetçilerinin "memleket adına"

pılacak olan seçimlerin erkenle aldırılmasıyla yaşanacak sıkıntılar emekçi halkımız için aynı senaryonun farklı figüranlarla sahne almasıyla yaşanacak yine zulüm olacak.

görünen dalaşları da devam ediyor. Bu çerçevede 3 Kasım'da yapılması olası erken seçimin erken oluşu, bir an önce yapılması gerekliliği ve hazırlık çalışmaları konusundaki tartışmalarının gölgesinde ise "seçim bütçesi" çalışmaları boy verdi. Normal koşullarda 18 Nisan 2004'de ya-

Papucu dama atılan Ecevit, inceden inceye seçimin gereksizliğini vs. dillendirirken, AB şakşakçısı M. Yılmaz'sa misyonu gereği "AB uyum yasaları"nın erken seçim gündeminden daha erkene alınmasından yana demurmaya devam ediyor. Politikalarını sağlama almak için,

erken seçime ilişkin endişelerini Yüksek Seçim Kurulunun endişeleriyle maskeleyerek Bakanlar Kurulu Toplantısında dillendiren Mesut Yılmaz, güya YSK'ya tercüman oldu. YSK Başkanı Tufan Algan'ın basına da deklare ettiği sıkıntılar; 18 Nisan 1999'dan beri seçmen kütüğünün yenilenmemesi, 25'e yakın partinin oy pusulasının 40 milyonu aşan seçmen sayısına göre basımının uzun sürecek olması, seçimlerin 18 Nisan 2004'de planlanmasıyla ayrılmayan seçim ödeneği gibi birkaç noktada toplanırken Bakanlar Kurulu toplantısında tartışmalar bir noktada yoğunlaştı.

Maliye Bakanı Sümer Oral, erken seçimi garantiye almanın çabasıyla, bakanlığın yedek ödenekleri gözden geçireceğini, bu da yetmezse seçime girecek partilere yapılacak yardım ve seçim harcamalarını kapsayan 120 trilyonluk ek bütçe hazırlanabileceğini belirtti. "Endişeniz olmasın ödenek sıkıntısı yaşanmayacak" sözleriyle bu konuda teminat veren Sümer

Oral aslında almamız gereken ince mesajı da veriyor. Aynı günlerde su yüzüne çıkan yeni tasarruf tedbirleri ve IMF'ye verilen yeni niyet mektubunda saklı gerçeklikleri; "atıl işçi" sıfatıyla işten atılacak 12 bin kişiyi, daha da kesintiye uğrayacak sağlık ve sosyal hizmetlerini(!) yeni zam ve vergileri.

Erken seçimi pek de içine sindiremeyen ANAP'lı Çalışma Bakanı Yaşar Okuyan'sa "halk sever" postunu giyinecek SSK ve Bağ-Kur'un finansman sıkıntısını dile getirerek, öncelikli ödeneğin buralara aktarılmasının önemine vurgu yapıyor. "SSK ve Bağ-Kur'un sadece ilaç firmalarına 711 trilyon, Sağlık hizmetlerineyse 200 trilyon borcu var" derken, erken seçim, kendi klik çıkarlarına yatsaydı bunları ifade eder miydi? Kuşkusuz etmezdi. Kemal Derviş'in Okuyan'a hiddetlenerek sarf ettiği itiraflarsa kesinlikle daha dürüstçeydi(!) "Herkesin ödenek talebi var. Oysa biz programa sıkı sıkıya bağlı kalmak zorundayız" di-

yerek IMF'nin önlerine koyduğu programa nasıl da sıkı sıkıya bağlı kalma çabası içinde olduklarını, SSK'yı, Bağ-Kur'umu, Sosyal Hizmetler'imi hepsinin hikaye olduğunu belirtiyor.

Maliye Bakanlığı'nın 2003 yılı Bütçe Hazırlama Rehberi'nde sinyalleri verilen Sosyal harcama kısıtlamaları ve özelleştirmeler de gösteriyor ki planı-projesi çoktan çizilen erken seçimin faturası yine yoksul emekçi halka patlayacak. Sokağa atılan işçinin boğazından kesilen ekmeğe, yeni zamlarla, vergilerle kasalara dolan paralarla harmanlanıp, hükümet olma hırsıyla yanıp-tutuşan burjuva siyasetçilerine bayrak-afiş; rüşvet liraları olacak. Bu gerçekliğe yabancı olmayan yoksul emekçi halkımızın bu tabloda göstermesi gereken tek tavır bizler için bir gelecek vaad etmeyen patron-ağaların kukla partilerine, seçim zamanı en güzel cevabı vermek, hiçbirine oy vermemek olmalıdır.

Jandarmanın roket mermisi can aldı!

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde 3 kardeşten ikisinin ölümü birinin de ağır yaralanmasının nedeninin çocukların bulduğu roket mermisi değil, bizzat Jandarma Tabur Komutanlığından fırlatılan roket mermisi olduğu öğrenildi.

Olay HADEP Hakkari İl Başkanı Selahattin Suvağcı, HADEP Van İl Başkanı Mehmet Tekin ve İHD Van Şubesi'nden Av. Emrullah Akyürekli'den oluşan heyetin mağdur aileyi ziyaret etmesiyle açığa çıkartıldı.

Olay, basında ilk etapta çocukların boş arazide buldukları mermiyi eve getirip oynamaya başlamalarıyla mer-

minin patladığı ve iki kardeşin patlama sonucu öldüğü biçiminde yer almıştı. Ancak yaşananlara büyük tepki gösteren halk, bir heyetin oluşturularak olayın incelenmesi talebinde bulundu. Oluşturulan heyet, ölümün yaşandığı mahalleye giderek halkın anlatımına başvurdu. Olayın görgü tanıkları verdikleri ifadelerde; "Çocuklar bahçede oynarken ben de evimin balkonundaydım, kuş gibi bir şeyin bahçeye indiğini gördüm. Tam o sırada patlama meydana

geldi" dedi. Çocukların amcası Hüsnü Aslan ise; "**bomba uzmanlarınca seri numarası tespit edilen roketin tabura ait olduğu tartışılmaz bir gerçek.** Olay aydınlatılınca kadar hukuki mücadelemizi sürdüreceğiz ve haklı olduğumuzu bildiğimiz bu davayı kazanacağız" dedi. Konuya ilişkin açıklama yapan Av. Akyürekli yaşananların yanlı ve çarpıtılarak kamuoyuna lanse edildiğini, çocukların askeri alana girdikleri

iddiasının asılsız olduğunu söyleyerek, bu haberleri kınadıklarını söyledi.

Neredeyse her karış toprağı mayın tarlasına dönüştürülen T. Kürdistan'ında devlet kazayla mayınlara çarparak yaşanan ölümleri yeterli bulmayarak bizzat kendisi katlediyor. Üstelik de savaş koşullarının devam ettiği koşullarda kullanılan yöntemlerde. Kürt halkına karşı kullanılan haksız savaş yöntemleri ara verilmeksizin tırmandırılarak devam ettiriliyor. Ancak birşey unutulmuyor; Mayın tarlasına döndürülen bu topraklarda bir gün mutlaka umudun kardelenleri boy verecektir.

Neredeyse her karış toprağı mayın tarlasına dönüştürülen T. Kürdistan'ında devlet yaşanan ölümleri yeterli bulmayarak bizzat kendisi katlediyor.

MGK talimatı verdi OHAL kalksın!

OHAL'in yeni adı "Güneydoğu Müsteşarlığı"

MGK geçtiğimiz aylarda yaptığı rutin toplantısında uzun süredir tartışılan OHAL

dırılmasına iki ilde de son kez uzatılmasına karar vermişti.

yıllardır tartışılan "Güneydoğu Müsteşarlığı"nın 1 Ocak 2003'de OHAL'in kaldırılma-

lirtti satır aralarında. Kamuoynuna tam anlamıyla açıklanmayan "Güneydoğu Müsteşarlığı" çeşitli çevrelerin tepkisiyle karşılandı. HADEP Şırnak İl Örgütü Başkanı Resul Sadak konuya ilişkin yaptığı açıklamada OHAL'den sonra getirilmek istenen müsteşarlığın isim değişikliğinden başka bir şey olmadığını söylüyor. Saddak, "Halkın çektiği sıkıntılara bir an evvel son verilmelidir" diyor.

Güneydoğu Müsteşarlığı'nı da şirin göstermeye uğraşan devlet kurumunun misyonunu güvenlikten öte, bölgeyi ekonomik ve sosyal açıdan kalkındıracak bir kurum olarak lanse ediyor.

Demokratikleşme imajını belirginleştirmek amacıyla OHAL'i kaldırıyoruz çığırkanlığı yapan TC'nin bu ka-

rarının tam anlamıyla bir düzmece olduğunu anlamak için çok fazla zamanın geçmesine gerek kalmadı. MGK'ya bağlı olarak çalışacak olan Müsteşarlığın OHAL kanunlarını devam ettirmekten başka bir misyonunun olmadığı ortada. Üstelik de egemenlerin tüm cilalama çabalarına rağmen.

Yıllardan beridir OHAL'le yönetilen bölge insanlarına yönelik yapılan katliamların sorumluları açığa çıkarılmamıştır. Kürt ulusu birçok insanlık dışı uygulamaya maruz kalmış ve bunlar OHAL yöneticilerinin bilgisi dahilinde yapılmıştır. Şimdi bu uygulamalara ara verilmeksizin, eskimiş, teşhir olmuş yüzlerine yeni bir kılıf Güneydoğu Müsteşarlığı kılfını takarak devam edecekler.

konusunda yeni bir karar almıştı. OHAL'in iki ilde kal-

Geçtiğimiz ay sonunda toplanan MGK, kurulması

sından sonra uygulamaya sokulmasını planladıklarını be-

Geriyeye dönüşün zorunlu beyanı: "Köyümü terör baskısı nedeniyle terkettim"

Köyünüzde diz boyu yaşanan devlet terörü sizi topraklarınızdan koparıp, bir kenara atmışsa ve devletin "bölgede huzur sağlandı" demagojilerine istemeden inandıysanız ve köyünüze dönmeye karar verdiyseniz, karşınıza kaymakamlıkça şöyle bir dilekçe çıkıveriyor son zamanlarda.

"Dilekçedeki hususlara

göre köyünüzü...

a- İş bulmak için

b- Çocukların eğitimi için

c- Daha iyi hayat şartı

elde

etmek için

d- Köy içi huzursuzluğu

nedeniyle

e- Sağlık sebebinden

f- Terör nedeninden

g- Kan davası sebebiyle

h- Diğer nedenlerden

sebeplerden birinden

kaynaklı terk ettiniz."

Bu gerçeklik böyle olmasa da bu şıklardan birini işaretlemesiniz köyünüze dönemezsiniz. Bu trajik komik

dilekçenin sonuysa aynen şöyle bitirilmekte; "Köyümü terör nedeniyle boşaltmış bulunmaktayım. Şu anda geri dönüş yapacağım. Köyümde terör baskısı olmadığından devletten herhangi bir maddi talepte bulunmadan, köyüme dönmek istiyorum."

Geçtiğimiz günlerde Mardin'in Derik ilçesine bağlı Bağacası köyü sakinlerinin, köye geri dönüş talebini Derik İlçe Kaymakamlığı "Köyümü PKK yaktı" yazılı dilekçelere imza atma şartlarıyla kabul edeceğini söyledi. Kaymakamlığın şartını kabul etmeyen köylüler, haklarını arayacaklarını belirttiler. Derik köylüleri daha önce de geri dönüş için başvurduklarını ancak girişimlerinin olumsuz sonuçlandığını belirttiler.

Bölgede birçok köylünün AİHM'e yaptığı başvuruların sayısı kabarıken böyle bir pansumana ihtiyaç duyan devlet, AB'ye tam üyelik sıfatını kazanma telaşından bu yoğun performansla girmiş olmalı.

Köylerine geriye dönenler için (ki

bunlar özelde koruculuğu kabul eden köylülerdi) para ve hayvan yardımında bulunan devlet, bu göstermelik jestini(!) daha fazla sürdüremeyeceğini, hayvanlarını yaktığı, evlerini yıktığı köylüye beş kuruş yardım(!) etmeyeceğini ayan-beyan koyuyor

ortaya.

Devletin bu ikiyüzlü tavrına, pişkinliğe göz yumup, boyun eğip dilekçeleri imzalayanlar olacaktır belki. Ancak onların bu tabloda hangi koşullarda, neler yapacağı konusunda endişelenmemekse işten bile değil.

Dogmatizm

Genel doğruları, nesnellikten kopuk olarak ele almak, tekrarlamak, onu her koşulda uygulanabilir görmek, dogmatizmin en tipik özelliğidir. Bilmeliyiz ki dogmatikler geliştirici değil, dağıtıcı, yıkıcı, sekter ve tasfiyecidirler.

Dogmatizm MLM'yi bir eylem kılavuzu olarak ele almaz. Bir dogma olarak, yani değişmeyen statükocu bir anlayışla ele alır. Sosyal değişimlere gözünü kapar. Sosyal pratiği inceleme, araştırma yerine herşeyi katı bir şema olarak ele alır. Bu şematik anlayışlar kendini pratikte sol sekter bir şekilde gösterir.

Dogmatizm, gıdasını idealizmden alır. Diyalektiğin de-

ği gibi "Devrimci eylemsizlik politikasını" izliyor demektir.

Oysa MLM'nin kendisi bir eylem demektir. Hareket ve değişim demektir. Gelişmelere açık ve onlara uygun örgütlenme yapılması ya da örgüt politikası üretilmesi demektir. Ama dogmatizm bütünüyle bunlara kapalıdır. Ve kendi sağcılığını keskin sloganlarla gizlemeye çalışır.

Dogmatizm kitlelerden

dir, körlüktür. Felsefi olarak idealizm, siyasi olarak dogmatizm, örgütsel olarak da tasfiyeciliktir. Siyasette dogmatizm geçmişe sıkı sıkıya bağlıdır, gelişim onun düşmanıdır. Herşeyin geçmişteki gibi olmasını ister ama gerçekler zorlayıcıdır, geçmişin eksikliğini paramparça eder, sürekli yenileşir, yenileştirir. Dogmatizm, gerçekliğin bu yenileştirici eylemini eskiyi tabulaştır-

zen diğeri ortaya çıkar.

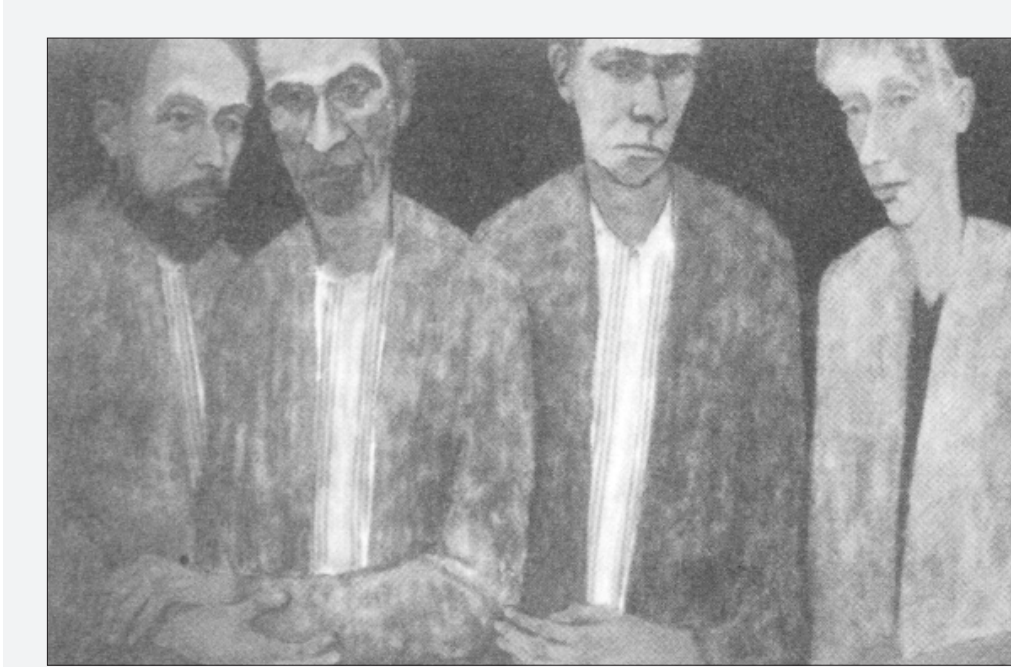
Dogmatizm iradecidir. Sosyal pratiğin gelişimini reddederek, birşeyin kendi iradesinin belirlediğini var sayar. Ve öyle hareket eder. MLM'yi bir eylem kılavuzu olarak ele almadığı için bütünüyle siyasal eylemsizlik içindedir. Siyasetle uğraşmak, gelişmeleri yorumlamak ve onları lehimize dönüştürmek için siyasal ve örgütsel politikalar üretmek

dir, çünkü o gerçekliğin dinamizminin düşmanıdır. Bunu da Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi kabul etmez. Somut koşulların somut tahlili, taktik strateji ilişkisi, zaman mekan kavramlarını bir yana bırakarak, nesnel güçle öznel gücün ritmik uyumunu kurmadan, bir iki süslü lafla, sınıf mücadelesine önderlik yapılamaz ve iktidar alınmaz. Zaten buna kimse de inanmaz. Tıkanıklıklar, yetmezlikler bilimsel sorgulamadan uzak iki beylik lafla küllendirilemez. Bilimsellik bir iki parlak laf yerine bugün öncünün programatik yaklaşımına bağlı kalınarak stratejik yaklaşımına uygun taktiklerle an'ı tanımlamayı ve onun ihtiyaçlarına uygun çalışma biçimleri geliştirilerek mevcut durumu devrimin çıkarları doğrultusunda değiştirerek ve nihai hedefe giden yolda ilerleme sağlar.

Dogmatikler kitlelere Parti'nin siyasetini götürmeyi küçümserler. Siyasal çalışmanın bütün çalışmaların can damarı olduğu ilkesini sözde kabul etseler de pratikte reddederler. Türkiye gibi ülkelerde, savaş örgütü olan ve silahlı mücadele veren KP'de kendini salt askeri eylemlere önem veren bir biçimde gösterirken silahlara siyasetin yol göstericiliği iğdiş edilir. Sözde siyasetin yol göstericiliği kabul görse de pratikte herşey askeri eylem anlayışıyla ifadelendirilir.

Dogmatizm, keskin MLM kesilir. O görünüşte komünist ilkeleri "baz alır". Bunun politikadaki esnekliğini kavrayıp yaşama geçirmesini beceremez.

Dogmatik anlayışa sahip kişilerde parti ruhu parti bilinci, örgüt bilinci, sınıf bilinci zayıftır. Bu zayıflıkların keskin sözlerle ve sekter tutum içine girerek gizlemeye çalış-

Dogmatizm kitlelerden uzaklaşmak, varolan koşullardan devrimin lehine yararlanmamak, sürekli değişim içinde olan sosyal pratiğin can alıcı sorunlarından kopuk olmak, bütün bu gelişmeleri görmezden gelmek demektir.

ğişim, hareket, gelişim ve olgularına özünde karşıdır. Slogan olarak diyalektik materyalizmi kabul etse de, diyalektiğin temel yasalarını korumadığı için ona uygun hareket etmez. Bu anlamda da dogmatizm gerçek yaşamdan, gerçeklerden uzaklaşmak anlamına gelir. Parti bu anlayışa müdahale etmediği sürece, sınıf mücadelesinden uzaklaşır ve kitleleri devrime kazanamaz.

Sosyal pratiğin çelişkilerini göremeyen, değişen durumlara özgü politikalar üretmeyen, güncelliği yakalayamayan ve bu politikalara uygun örgütlenmeler yapmayan ya da örgüt politikası izlemeyen bir KP, Lenin yoldaşın belirtti-

uzaklaşmak, varolan koşullardan devrimin lehine yararlanmamak, sürekli değişim içinde olan sosyal pratiğin can alıcı sorunlarından kopuk olmak, bütün bu gelişmeleri görmezden gelmek demektir.

Dogmatizm, geneli özelle, önderliği kitlelerle birleştiremez. Çünkü nesnel yasayı kavrayamaz. Başta oyuncu olmamakta adeta ısrar edip seyirciliği yeğler; puta taparcasına bir çalkarıta feryadı koparanlar ilginçliği, kariyerizmi tabu edenlerdir. Tabulaştırma eylemi idealizmin pisliliğidir. Tabulaştırmak aynı zamanda statükoyu kutsamaktır. Bu da Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi değildir, bilimsel değil-

rarak sekterce reddeder, çünkü o öznelcidir kısaca gökyüzünü baktığı delikten gördüğüyle sınırlı sayanlar soyundandır.

Subjektivizmi incelerken de belirttiğimiz gibi dogmatizm ve subjektivizm özünde ikiz kardeştir ve ideolojik kaynakları aynıdır. Özleri ise sağcılıktır. Dogmatizm kendini sol sekter bir siyasal politikayla ortaya koyarken, subjektivizm kendini daha çok sağcılık ve liberalizm olarak gösterir. Ama subjektivizmin olduğu yerde zıddı olan dogmatizm de vardır. Birinin varlığı diğerrinin varlığının koşulunu hazırlar. Çünkü bu anlayışların zemini aynıdır. Ancak bir parti içinde bazen biri, ba-

"entellerin işi" olur. Keskin laflar arasına gizlenerek sözde keskin devrimciliğini ispatlamaya giderler. Sosyal yaşamı incelemeyi küçümseyen, Parti'nin mücadelesini geliştirecek yeni yeni taktik politikalar üretmeyi "kuşkuculukla" karşılayan kişiler, özünde MLM'ye saldırısını ve siyasetten bihaber olduklarını gizlemek için bu tür yollara başvururlar. Ve bu tür kişiler siyaseti küçümsemelerini sekterlikle gizlemeye çalışırlar. Zira dogmatizm ve onun beslediği sekterizm nerede olursa olsun insanlığın kurtuluşuna bir engeldir. Dogmatizmle beslenen statükoculuk ve sekterizm her zaman hadım edici-

şırlar. Sosyal pratiklerdeki değişimleri parti biliniyle yaklaşıp, partinin ve devrimin ileriye taşınmasının vesilesi yapmak yerine sosyal pratiğin engeliyle karşılaşınca da devrimci ruhlarında önemli bir gerileme gözükür. Ve dış koşulları olunca da partiden ve mücadeleden kopabilirler. **Dogmatizm kitleleri küçümser. Kitlelerden öğrenmeyi, tekrar kitlelere gitmeyi ve tekrar kitlelerden öğrenmeyi reddeder. Kitlelere tepeden bakar.** Ve onlara kitabi bilgilerle gider. Bu hareket kendini beğenmiş küçük burjuva aydınının tavrıdır. Dikkat edilirse küçük burjuva örgütlerinin yaklaşımı ya sağdır, ya da soldur.

Esas olarak da kitle ile Partinin bağlarını koparır. Partiyi kitlelerden kopuk bir avuç aydınının partisi haline getirir. Ve

parti kitleleri kucaklayıp devrim kanalına edemez. Hangi şekilde ortaya çıkarsa çıksın dogmatizmin etkileri parti içinde yenilmedikçe parti çelikleşmiş bir savaş örgütü haline gelemez.

Dogmatizm kitlelerden kopuşun ifadesidir. Partiyi küçültme, sınıf savaşımından uzaklaştırma, mücadeleyi dar kalıplar içine sıkıştırma, dogmatik anlayışların varacağı son durak olur. Dogmatizmin kitlelere yaklaşımı sekterdir. Kendisi savaştığı zaman kitlelerin peşinden geleceğine inanır. Özünde ise halka güveni yoktur. Diyalektik materyalizmin yasalarını teori ve pratiği yansıtmayan bir anlayışın, ileriye yönelik hareket etmesini ya da partiyi sınıf mücadelesine önderlik eden seviyeye yükseltmesini bekleyemeyiz. Çünkü gelişme yasalarına ters

hareket edenlerin, sosyal pratiğin altında ezilmeye mahkum olacaklarını bilmeliyiz. Yani gelişen olaylara, değişimlere gözünü kapayıp genel şablonlar altında hareket etmektir. Daha doğrusu dogmatizm Proletarya Partisi'nin önüne belli kitabi bilgilerin dışına çıkamayan belli şablonlar koyar. Ve somut koşulların somut analizini reddeder. Marksizm'in bütün ustaları Marksizm'in bir dogma değil, eylem kılavuzu olduğunu sık sık tekrarlar. Dogmatikler ise Marksizm'i salt bir dogma olarak ele alıp onun bilimsel gelişmesi önünde set çekerler. İster dogmatik öznellik olsun, ister subjektivizm olsun, ister dar deneyimcilik olsun, böylesi anlayışlar gelişimimiz önünde önemli bir handikaplırlar. Çünkü burjuva ideolojisinden kaynaklanan bu hasta-

lıklar aşılmadan, Parti bu hastalıklara karşı MLM'nin bilimsel eylem kılavuzu ile donatılmadan savaşımızı bir adım geliştiremeyiz.

O halde hem kendimizi ve hem de genel ve özel sorunlara yaklaşımda, şeyler arasındaki ilişkileri birbirleri üzerindeki etkileri ve bunları çevreleyen koşulları iyi bir analiz sürecinden geçirmek ve kavramak önemlidir. Bilmeliyiz ki: Genel söylemler basma kalıp söylem ve lafazanlık, sorunların ve gelişimlerinin kavranması ve ona doğru müdahaleyi gerçekleştirmek için yetmez. Kendi subjektif dünyamıza göre değil, **nesnel dünyanın somut gerçekliğini ve akışını doğru değerlendirip kavradığımızda etkili olabiliriz. Genel doğruları, nesnellikten kopuk olarak ele almak, tekrarlamak, onu her koşul-**

da uygulanabilir görmek, dogmatizmin en tipik özelliğidir. Bilmeliyiz ki dogmatikler geliştirici değil, dağıtıcı, yıkıcı, sekter ve tasfiyecidirler. İlişkilerde yapıcı, geliştirici değildirler. Merkeze kendini koyar, diyalektik materyalist tarih bilincini, politika ve pratiğini koyamaz. Saflarımızda bu bakış açısı sonucu birden fazla kopuş olmuş bunların bazılarını diyalektik hükmünü sürdürerek tarih sahnesinden silmiştir. Bu açıdan dogmatizme karşı uyanık olarak, onun neden ve sonuçlarını bilince çıkararak, yaratıcı ve geliştirici bir temelde, sınıf mücadelesi denizinde yetkince konumlanalım. Mücadele etmek bir istemden öte bir zorunluluk ve görevdir.

Devam edecek

PUSULA

Devrimin kaptanları, yapı ustaları kadrolar bizimdir

Proletarya Partisi ideolojik ve politik hattıyla kadro ve kurumlarıyla bir bütündür. Proletarya Partisi kitleleri örgütlemeye ve yönetmeye yeteneğine sahip kadrolarla kendi egemenliğini sağlayabilir. Güç ve otorite olabilir. Program ve yönelimi maddi güce dönüşebilir. Proletarya Partisi'nin politik önderlik kurumunun temel taşları olan kadroların rolü tayin edici önemdedir. Politik çizgiyi kavrayan ve bu çizgiyi benimseyerek yaşama uygulamada yetenekli becerikli olan ve belirlenen çizginin maddi güce dönüşmesi konusunda feda ruhıyla dolu olan kadrolar olmadan politik çizgi yaşam bulamaz. "Kadrolar her şeyi belirler" derken Stalin yoldaş, bu belirlemenin önemine vurgu yapıyordu.

Daha fazla ilerlemede bilincin rolü yaşamsaldır. Kadroların rolü, bilincin rolü ilerlemenin motorudur. Parti çalışmasında düzeyin, niteliğin ve başarının vazgeçilmez şartı, yüksek bir politik düzeydir. Politik düzeyin alta olduğu bir çalışma alanında başarı elde edilemez.

Politik düzeyin yükseltilmesi, politik çalışmanın artırılarak yoğunlaşmasıyla, sınıf savaşımının pratiğinde yer alınmasıyla başlarırlar. Düzenli ve sistematik hale getirilen politik çalışma politik düzeyi artırır. Politik düzeyin nitelikli artışı sınıf savaşımında mevzi kazanımlarının yaratılmasını sağlar.

Devrimci hareketi doğru yönlendirmek, devrim olgularının bütünlüklü kavranışıyla olur. MLM

bakış açısı ve MLM yöntem, devrim bilimini ortaya çıkarır. Devrim bilimi olan MLM'yi bütünlüklü kavrayış devrimci harekete doğru tarzda yön verir. Bugün her alanda niteliğin ve düzeyin artırılması önümüzde duran bir görevdir.

Soyut bilim yoktur, somut bilim vardır. Bilimin vardığı en gelişmiş düzey MLM'dir. Bu bilim somut olguların somut tarzda incelenmesidir. Sınıf savaşım yasalarını, gelişme hükmeden yasalarını kavramak ancak bilimin güçlü kavranışıyla mümkündür.

Somutu, bizim dışımızda gelişen somut gelişmeleri kitlelerin hareketini, işçi-köylülerin-öğrenci gençliğin-kamu emekçilerinin hareketlerini incelemek bu hareketlere yön veren yasaların özünü kavramak, yapmamız gereken budur. Peki bu nasıl olacaktır? Kitlelerin hareketlerini dışarıdan gözlemleyerek mi yoksa hareketin içinde yer alarak mı bunu başaracağız? Elbetteki hareketin içinde yer alarak bunu yapacağız. Tıpkı armudun tadını değiştirmek için armudu ısırmak espirisinde olduğu gibi yapacağız, yani kitlelerin içinde olarak devrimcilik yapacağız. Kitleler içinde olunmadan devrimcilik yapılamaz! Varlık koşulumuz sınıf mücadelesidir. Sınıf mücadelesi kitlelerin bulunduğu yerlerdir.

Sınıf savaşımının her pratiği her gelişimi daha ileri düzeyde bir bilincin oluşmasını sağlar. Bu gelişmelerin doğru bir bakış açısıyla gözlemlenip çözümlenmesi sonu-

cu hareketin gelişim yönüne doğru bir yön verilir.

Kitlelerin her alanda güven verici doğru bir önderlik beledikleri bir süreçten geçiyoruz. Bu tarihsel görev ancak sınıf karşıtlarımızdan daha güçlü ve bilimsel bir donanımın kuşanılmasıyla mümkün olur. Günlük ve dönemsel ekonomik-politik-sosyal gelişmeler ve değişimler, doğru bir tarzda gözlemlenip, bilimsel tarzda çözümlenip bu çözümlenmeler doğrultusunda harekete yön verilemezse başarı elde edilemez. Bilginin gelişim düzeyi devrimci pratiğin gelişim düzeyiyle orantılıdır. Devrimci bilginin düzeyi geri ise orada devrimci pratiğin, devrimci çalışmanın ileri düzeyinden bahsedilemez. Devrimci çalışma ve pratikte nitelikli bir düzey beklemek ancak devrimci teorinin düzeyinin artırılmasıyla olur.

Bugün ideolojik-politik düzeyi yüksek yönetici ve örgütlemeye kapasitesi ileri kadrolara ve bilinçli çalışan, örgütlemeye ve yönlendirme yeteneği olan kadrolara daha fazla ihtiyaç vardır.

Kadroların sahiplenilmesi, onlara gerekli değer ve önemin verilmesi devrimin daha ileriye taşınmasına hizmet etmeyi amaçlar. Devrimin bilinçli emekçileri, yapı ustaları, kaptanları olan kadrolara değer vermek devrimci ve Proletarya Partisi'ne verilen önemle ilintilidir.

Emperyalizmin, faşizmin ve her türden gericiliğin ideolojik, psikolojik, moral saldırıları karşısında, her türden savrulmuş güçlü ortamında, proleter bilinç ve proleter sorumlulukla, proleter terbiyemizle kadrolarımızı sahiplenmeli onlara hak ettikleri değeri vermeliyiz.

Bugün kadro ve kurumlarımız devrimin birer mevzileri ve güçlü kazanımlarıdır. Bunun bilincinde olarak hareket edeceğiz. Bu değer-

lerin birikimi, tecrübesi ve kazanımıyla sınıf savaşımının sorunlarına yoğunlaşacağız ve mevzileneceğiz. Canlı ve dolaysız tecrübenin, birikimin yönlendiriciliğiyle yürüyeceğiz.

Sömürücü egemen sınıfların ellerindeki sermayenin, teknolojik olanaklarının, hizmetlerinde bulundukları kelle avcılarının, haydutların ve kolluk güçlerinin, tanklarının ve kıyı uçaklarının varlığına karşı devrimin kazanımları ve avantajları oldukça fazladır. Proletaryanın elinde doğruluğu ve bilimselliği defalarca ispatlanmış bilimsel bir dünya görüşü vardır. Sınıf savaşımının son yüz yıllık savaş deneyimine yenilgilerden kayıplardan kan ve acılardan süzülüp damıtılan korkunç bir tarih mirasına sahiptir. Proletaryanın ülkemizdeki bölüğü son otuz yılın dolaysız birikimine ve sınanmış yenilmez kadrolarına sahiptir. MLM biliminin gücü, programın doğruluğu yönelimin akılla cesareti birleştiren kadrolarıyla zorluklar alt edilecektir.

Akılla cesaretin, partiyle kitlelerin, politik önderlikle taktik önderliğin sentezi, yönelimin hızını artıracaktır, yürüyüşün uygun hale getirilmesi sağlanacaktır. Bugün daha iyi öğrenmeye, daha iyi düşünmeye, daha iyi çalışmaya, daha iyi örgütlenip daha iyi savaşmaya ihtiyaç vardır. Başkan Mao der ki: "Akılla cesareti birleştiren generallerdir bizim istediğimiz. Hem akıllı hem de cesur olmak için bir yönetime sahip olmak gerekir. Bu yöntem, hem öğrenirken ve hem de öğrenileni uygularken kullanılmalıdır. Hangi yöntem? **Yöntem, düşmanın ve kendi durumumuzun bütün yönleriyle bilinmesi, her iki tarafın hareketlerine egemen olan yasaları bulmak ve bu yasaları uygulamaktır**"

Gerçeğe ve bilgiye ulaşmak için doğru düşünmek görüldüğü

gibi basit ve kolay değildir. Tarihin yasalarını, savaşın yasalarını, hareketin ve gelişmenin yasalarını, devrimin yasalarını bütünüyle incelemenin yolu her şeyi derinliğine düşündürmektir. Herşey çıplak bir gözlemlerle kaba yüzeysel bir yaklaşımla üstünkörü bir değerlendirmeye anlaşılmaz, **kafa yorarak, emek ve zaman harcayarak, olguları bir bütün inceleyerek gerçeğe ulaşabiliriz.**

Parti çalışmalarını yürütmeye yetenekli kadrolar, savaş yasalarını yönetmeye yetenekli kadrolar, kültür ve sanat çalışmalarını yöneten kadrolar tayin edici önemdedir. Dolaysız tecrübenin emeğin direnişin var olan kadrolarını sahiplenerek genç ve dinamik kadrolar yetiştirilir. Emeğin direnişin ve sürecimizin kadroları devrimci savaş ve devrimci eğitim gibi temel ve merkezi görevin öğretmenleri olacaktır. Temel yönelimin ve sürecin ihtiyaçları göz önüne alınarak, merkezi iki temel görevin üzerinde yoğunlaşarak, planlar yapılmalıdır. Planlama olmadan hiçbir şey olmaz. **Planlama olmadan devrimci savaşta sürengilik ve zafer, planlama olmadan işçi sınıfı içindeki faaliyette kitlelilik, yeraltı örgütlülüğünde kalıcılık, kadro eğitime ve yetiştirmede süreklilik, sürengi bir politik önderlik yaratılamaz. "Plansız insan olmaz" der Lenin yoldaş. Bu tecrübeyi dikkatle izlemeliyiz.**

İkisel hata yapmayarak, doğru politik ve askeri taktikler uygulayarak enerji ve çabamızı artırarak, sürecin ve yönelimin sorunlarına ve beklenen ihtiyaçlara yanıt olabiliriz. Her şeyin temeline devrim ve parti kaygısını koyabilirsek yanıt ve çözüm olur.

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımıza

Emperyalist haydutlar, kanlı ellerinizi Ortadoğu'dan çekin!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği açısından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Tarih bize göstermiştir ki emperyalistler, sorunların çözücüsü değil yaratıcısı olmuştur. Bütün haksız ve gerici savaşların altında onların imzası vardır. Ezilen halkların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak, engellemek için akıtılan kanın arkasında onların iğrenç sömürü çıkarları vardır.

Yine emperyalistlerin her fırsatta dile getirdikleri "barış", "demokrasi", "insan hakları" demagojilerinin altında yatan gerçek de haksız savaş kışkırtıcılığı ve yaratıcılığıdır. Bugün, başını ABD'nin çektiği emperyalist haydutlar yine bu gerekçelerle Irak halkına saldırı hazırlığı içindeler. Her gün Filistin'de kadın ve çocuğu katleden İsrail siyonistlerinin arkasında yine ABD haydudu vardır. Bu haydut devletin, "insan hakları", "demokrasi", "terörizmle mücadele" vb. tüm söylemleri birer demagojiden ibarettir. 11 Eylül saldırılarını yeni katliamlarının hızını artırmak için bir dönüm noktası olarak kullanan emperyalistler özellikle de savaş tekelinin temsilcisi Bush-Cheney yönetimindeki ABD önderliği ve BM, AB, IMF, NATO vb. emperyalist kuruluşlar tarafından sınır tanımaz bir ölçüde dünyanın dört

bir yanında alabildiğince kan dökmektedir. Kağıt üzerinde de kalsa başta kendi ülkelerinde olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde en temel hakları rafa kaldırmak için çaba harcanmaktadır. Özellikle ABD Başkanı Bush'un diline dolanan "ya bizdensiniz ya da yok olacaksınız" tehditleri alıp başını gitmektedir. Kendilerinin dışında herkesi terörist olarak gören emperyalistler açıktan tüm dünya halklarına ölüm tehditlerinde bulunmaktadır. Afganistan'a "sonsuz özgürlük" adı altında saldırarak binlerce insanı katleden ABD şimdi de önüne "Irak halkını özgürleştirmeyi" koymuş durumdadır.

ABD haydudunu ve suç ortaklarını Ortadoğu'ya çeken gerçek "Saddam diktatörünün bölge halkı için oluşturduğu tehdit" değildir. **Onları bölgeye çeken yeralı zenginlik kaynaklarıdır. Yani Ortadoğu ve Kafkaslardaki petrol, enerji ve su kaynaklarını denetim altına alma çabasıdır.** Ve bundan dolayı haydut ABD Irak halkına saldırarak bölge halklarına korku ve gözdağı vermek istemektedir. Saddam diktatörü, bu saldırı politikasını gerçekleştirmek için uydurulmuş bir gerektir. Çünkü biz iyi biliyo-

ruz ki, **Saddam ile somutlanan gerici diktatörlüğü yaratan ve besleyen yine bu haydutlardır.** Haydut olduğunu pervasız açıklamalarla ortaya koyan Bush yönetimi bu saldırgan politikasıyla aynı zamanda ülke içinde karşı karşıya bulunduğu açmazda da çözüm bulmak umudundadır. Şirket yolsuzluklarına adı karışan ABD yönetiminin iç kamuoyunun dikkatini Irak'a ve hatta Saddam Hüseyin'e yöneltmesi onun amacını bir kez daha ele vermektedir: Sarsılan güven, ABD halkının geri yanları kullanılarak onarılmak isteniyor. Sürekli olarak Saddam'ın çok kötü bir insan olduğuna vurgu yapılarak ve özellikle kitle imha silahları bulundurduğu bahaneleri ön plana çıkartılarak saldırının zemini hazırlanmaya çalışılmaktadır. Bu konuyla ilgili Türkiye'nin tavrına baktığımızda ise Türk egemenlerinin katliamlara tam destek verdiğini görüyoruz. Daha önce Afganistan saldırısında da ABD'nin en iyi uşağı olma rolünü başarıyla oynayan Türkiye şimdi de Irak saldırısı için hazırlanıyor. Geçtiğimiz haftalarda ABD'li 'şahinlerin' Türkiye ziyareti de bu amacı taşıyordu. İncirlik Üssü'ne yapılan asker yığınağı vb. hazırlıklar da Türkiye'nin saldırıda üs-

leneceği rolü ortaya koyuyor. Bu tabloda Türk egemenleri de üniformalarını giymekte gecikmediler. Onlar savaştan medet umuyorlar. Yaşanan karambol sırasında bu kargaşa ortamından yararlanma hayalleri ile yanıp tutuşuyorlar. Onların bu hayalleri ise ülkeyi yeni katliam maceralarının içine sürüklüyor. Emperyalist savaşırlardan halkın yararına birşey çıktığı görülmemiştir zaten. Ve bu olası savaş da emperyalist bir savaştır. Halkları hedef almakta ve katledilen, acı çeken yine halklar olmaktadır.

Tüm bunlar bize, bugün emperyalistlerin bölge halklarına yönelik tehdit ve saldırılarına karşı tavır almayı buna karşı mücadele etme görevini koyuyor. Bundan dolayıdır ki **bugün devrimci görev emperyalist saldırganlığa ve olası işgale hayır demektir; "Ortadoğu sorunlarını Ortadoğu halkları çözecektir!" şiarını daha güçlü haykırmaktır.** Unut-

mamak gerekir ki emperyalist işgale hayır demek Irak'taki gerici diktatörlüğe evet demek değildir! Bizler bu talancı savaşlara karşı çıkmalıyız. Buna karşı çıkarken de gerçek ve kalıcı bir barışın ancak ve ancak emperyalizmin yok olmasıyla geleceğini de bilmeliyiz.

Bu açıdan bakıldığında önümüzdeki görev, haksız savaşa karşı kampanyalar örgütlemektir. En geniş kitleleri harekete geçirip bu kampanyalar etrafında toparlayabilmektir.

Bu bilinç ve sorumlulukla, tüm ilerici, devrimci güçlere, emperyalist işgale karşı olma onurunu ve cesaretini taşıyanlara çağırımız şudur: Susmak, kayıtsız kalmak emperyalist saldırganları cesaretlendirmektir. Emperyalistlerin saldırılarını sessizce onaylamaktır. Karşı koymak, ilerici ve devrimci olmanın vazgeçilmez görevidir. Görevimizi unutmayalım!

**EMPERYALİSTLER ORTADOĞU'DAN DEFOLUN!
ORTADOĞU'NUN SORUNLARI ORTADOĞU HALKLARININ DEVRİMCİ İRADESİYLE ÇÖZÜLECEKTİR!**

**TKP/ML MK-SB
Temmuz 2002**

Wolfowitz: "Irak'a saldıracağız" Hükümet: "Karar sizindir"

Ortadoğu'ya hakim olabilmek adına birçok katliamların altına imza atan ABD, Irak'a yapılacak olası bir saldırı hareketinin zeminlerini hızlandırarak hazırlıyor.

Yıllardır, petrol zengini Irak'ın hayali ile yaşayan ve Afganistan'a "doymadan" gözünü Irak halkının kanına diken ABD, teknik hazırlıklarını ve uluslararası arenada "destek arayışlarını" sürdürürken, Türkiye'ye biçtiği payla da sırtını sağlama almaya çalışıyor. Bu nedenle geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelen ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz, Ankara'yı ziyaret ederek TC'nin Irak saldırısı karşısında yapması gerekenleri sıra-

ladı. Öncelikli olarak, geldiğinin ilk günü Conrad Otel'de Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'nın hazırlamış olduğu konferansa katılan Wolfowitz, burada yapmış olduğu konuşmada sebebi ziyaretinin nedenlerini daha baştan itibaren ortaya koyarak, saldırı için haklı olduklarını ve Türkiye'nin yapması gerekenleri özetliyordu. Wolfowitz, konferansta Türkiye'yi öve öve bitiremezken Türkiye'nin Kore'de ABD askerleriyle omuz omuza savaşmasını örnekleyerek alttan alta "Irak'ta da omuz omuza olalım" mesajını veriyordu. Ve Wolfowitz konuşmasının devamında Irak'ı acı çeken bir ülke olarak tanımlayarak saldırının nedenini

"hedefimiz demokrat Irak'ı kurmak" diye belirterek AB-Türkiye ilişkilerine de değinmeden edemiyordu. "Türkiye'nin Avrupa entegrasyonu ABD'nin çıkarıdır." Wolfowitz, basına verdiği demeçte her ne kadar "yalnızca Türkiye'nin fikirlerini almaya geldik" dese de, yaptığı açıklamada niyetinin hiç de öyle olmadığını iştmeyen kulaklara bile fısıldıyordu. "Türkiye olsun veya olmasın Irak'a saldıracağız" Peki bu yani Türkiyesiz Irak'a saldırı planı ne kadar işler? Ebette ki bu konuda Türkiye'nin ABD'ye karşı durması zaten olasılık olarak bile gündeme gelemez. Nitekim, ABD'de yayınlanan The Times gazetesinin Wolfowitz ziyareti sonrası Ankara görüşmelerini değerlendirdiği yazıda "Türkiye'nin desteği olduğu takdirde ABD'nin saldırı maliyeti %50'ye iner" açıklaması ve Ecevit'in Wolfowitz ile görüşmesinde "bizim tercihimiz konunun

operasyon olmadan halledilmesi-dir. Yine de belirleyici olan sizsiniz (yani ABD'dir) demesi, Türkiye'nin (yoruma bile ihtiyaç duymadan) durumunu olduğu gibi çiziyor. ABD'nin saldırı maliyetinin %50'ye inmesi açıkçası; hükümetin tam desteği, hava ve kara üslerinin sonuna kadar açılması ve diğer komşu ülkelerle Türkiye'nin arasını iyi tutarak belli anlamlarda destek sağlanması. Pazarlığın karşılığı ise, Türkiye'nin 5 milyar dolarlık borcunun silinmesidir. Türkiye'nin pazarlık durumunda başka yapacağı bir şey yok. Çünkü Wolfowitz ziyareti ile bazı burjuva kalemler yazdığı gibi iperler Türkiye'nin değil ABD'nin elindedir. Bu durumda Türkiye'nin olumsuz bir yanıt vermesi beklenilemez.

Öte yandan, bütün işlerini itah bakanlar ve sözcüleriyle halleden ABD, bu ilişkilerini gizleme ihtiyacı bile dumuyor. Wolfo-

witz'in otelden sonra akşam yemeği olarak Mustafa Koç'un boğazdaki yalısını seçmesi tesadüfi değil. Konuyu tesadüfi kılmayan, yemeğe katılan isimler. Paul Wolfowitz, DTP Genel Başkanı M. Ali Bayar, Kemal Derviş, TÜSİAD Başkan Yardımcısı, Beymen'in patronu eski politikacı Cem Boyner ile Irak'a yapılacak saldırı yanında "yeni partisine de" tavsiyelerde bulunmak üzere buluştu. Böylece arkasına daha güçlü artı puan alması daha kolay isimlerle bu işi yürütecektir.

Görüldüğü gibi Wolfowitz'in ziyareti IMF heyetinin de olduğu bir dönemde ne amaçladığını ortaya koyuyor. Türkiye'nin tutumuna karşılık ya borçlar silinecek ve IMF kredileri artacak ya da... Ya da başka şans yok aslında. Tek seçenek bizim halkların kardeşliğini örgütleyerek emperyalizmin hayallerini boşa çıkartmamızdır.

ORTADOĞU SORUNUNU ORTADOĞU HALKLARI ÇÖZECEKTİR

ABD'nin Irak katliamında son adımlar

Ortadoğu'da kendi lehine dengeleri pürüzsüz bir şekilde oturtması açısından Irak'ın "halledilmesi" ABD için çok büyük bir anlam ifade etmektedir. Dick Cheney'in Saddam'ı devirmeyi Ortadoğu'da geniş bir operasyon için gerekli gördüklerini söylemesi bu operasyonun ABD için önemini gösteriyor.

Neredeyse kesinleşen Irak saldırısı için ABD kolları sıvamış son hazırlıklarını yapıyor. Özellikle geçtiğimiz hafta sonu ABD'li savaş uzmanlarınca yoğun bir ziyaret trafiğine kapılan Türkiye ise bu saldırı sırasında üstleneceği rollerin son ezberini yapmakla meşgul. ABD'li şahinler olarak adlandırılan grubun içinde özellikle Filistin'e olan düşmanlığı ile tanınan ABD Sa-

cağı ise gün gibi ortada olan bir gerçek. Körfez savaşından bu yana 12 yıldır ülkeye uygulanan ABD ambargosu sonucunda bu yılın ilk dört ayında 5 yaşın altında 24 bin 769 Iraklı çocuk yaşamını yitirmiş durumda. Önceki yıllara baktığımızda da bu tablo pek farklı değil. 1990 yılının tümünde ambargo nedeni ile ölen çocuk sayısı 8.903 iken bu sayı 1999 yılında 8.044'ü bulmuştur.

ra'da yapıldı. Üç gün süren toplantıda hakim görüş her ne pahasına olursa olsun Saddam rejiminin devrilmesi oldu. Bu arada toplantıya Ürdün'den Prens Hasan'ın da katılması son haftalarda tartışılan müdahalede Ürdün'ün rolü konusunda kafalarda karışıklık yarattı. Ürdün hükümeti bir yandan bunun kendisi ile alakalı bir tutum olmadığını söylerken bir yandan da Irak saldırısının

Bir yanda Irak'lı muhalif liderlerin "Saddam'ı nasıl devirelim" konulu bu toplantısı devam ederken bir yandan ABD'nin Irak'ın güneyindeki uçuşa yasaklı bölgeye girmesi ve sivillere saldırması toplantıdan çıkacak olan sonucu ve ileride yaşanacak olan daha büyük saldırıların sinyallerini veriyor. Irak'ta saldırıdan ve Saddam'ın devrilmesinden sonra nasıl bir rejimin oturtulacağı, ABD uşağı muhaliflerin nasıl görevlendirileceği konularının tartışıldığı toplantıda Iraklı eski generaller 15 kişilik bir askeri konsey oluşturdu. Irak ordusu eski çalışanlarından Tefik El Yassiri'nin toplantıyı teorik ve pratik konuların tartışıldığı iki bölüme ayırması toplantının amacını anlatmaya yetiyor. Tüm-generale göre toplantının teorik bölümünü Saddam'ın ardından oluşturulacak yeni sistemin ince ayrıntıları oluştururken, pratik bölümde ise daha çok askeri konular konuşulmuş ve 15 kişilik konseyin oluşturulması kararı alınmıştır. Bu toplantıda konuşulanlar ve ortaya çıkan sonuçlar göstermektedir ki ABD'nin ve ABD yanlısı Iraklı muhaliflerin kendi deyimleriyle "Irak'ı özgürleştirme operasyonları" esas olarak ordu yoluyla yapılacak bir iç darbeyi esas almaktadır.

mini devirmek için İngiliz İstihbarat Servisi ile birlikte Saddam'ın elinde kitle imha silahları bulunduğu yönlü yanlış bilgilendirmeler yayarak propaganda yaptıklarını itiraf etti. Bundan önce de Irak'ın kesinlikle "hayır" diyeceği istekler dayatılarak bunun sonuçları kullanılmak istenmişti. Zaten bu güne kadar yapılan tüm yalan haberlere rağmen Irak'ın kitle imha silahları bulundurduğuna dair gerçekçi bir kanıt bulunmuş veya kamuoyuna sunulmuş değil. Üstelik şu da bir gerçek ki dünyadaki en büyük kitle imha silahı üreticisi ABD'nin kendisinden başkası değildir.

Geçtiğimiz günlerde yapılan **MGK toplantısında da ele alınarak değerlendirilen Irak operasyonunda Türkiye için önemli konulardan biri de İncirlik üssünün kullanımı olacaktır.** MGK'nın İncirlik'i kullanırdıtmama gibi bir görüntü yaymasına en güzel yanıtı ise Paul Wolfowitz'in bir basın toplantısındaki soruya verdiği yanıt oluşturuyor; "**biz zaten İncirlik'i uzun yıllardır kullanıyoruz.**"

ABD'nin tüm dünya halklarına karşı başlatmış olduğu saldırı hareketinin şimdiki durak noktasını Irak oluşturuyor. Ancak Irak saldırısını tek başına ABD'nin Saddam'ı devirmek için yaptığını düşünmek ve bununla yetinmek yanlış olacaktır. ABD için Saddam'ı devirerek yerine kendisine tam uşaklık yapacak bir iktidarın yerleştirilmesi elbette ki çok önemlidir. Ancak bu saldırıyı ABD'nin Ortadoğu planları çerçevesinde ele almak ve değerlendirmek daha doğru olacaktır. Ortadoğu'da kendi lehine dengeleri pürüzsüz bir şekilde oturtması açısından Irak'ın "halledilmesi" ABD için çok büyük bir anlam ifade etmektedir.

Dick Cheney'in Saddam'ı devirmeyi Ortadoğu'da geniş bir operasyon için gerekli gördüklerini söylemesi bu operasyonun ABD için önemini gösteriyor. Ayrıca yapılan devasa hazırlıklar da bunun bir kanıtı. Ayrıca Irak'ın şu an elinde bulundurduğu 12 milyar varillik petrol rezervi de ABD'nin iştahını kabartan nedenlerden biridir.

vunma Bakan Yardımcısı **Paul Wolfowitz**, dışişleri bakanı **Grossman** ve hava kuvvetleri komutanı **Rolstan**'ın ziyareti bu konudaki son taşları yerli yerine koymak amacını taşıyordu. ABD'li emekli korgeneral Mc Inerney söylediği şu sözlerle hem Irak saldırısının kesinliğini hem de Türkiye'nin bu saldırıdaki rolünü ve alacağı tahribatı açıkça ortaya koyuyor; "Irak'a karşı bir operasyonda Türkiye'den daha önemli bir müttefikimiz olmayacak. Türkiye'nin yardımı kesinlikle istenecek."

Irak'a yapacağı saldırıyı masumane bir şekilde "**Irak'ın yeniden yapılandırılması**" veya "**Irak halkının özgürleştirilmesi**" olarak lanse etmeye çalışan ABD'nin bu planlarının tutmaya-

ABD'nin dolaylı ya da dolaysız bu katliamları sadece Irak'la da sınırlı değil. Son günlerde İsrail'in Filistin'e saldırısı sonucu çocukların çoğunlukta olduğu onlarca Filistinli yaşamını yitirmişti. İsrail'in arkasındaki asıl katliamcı gücün ABD olduğu hatırlanırsa ABD'nin saldırılarını haklı zeminlere oturtma çabalarının hiçbir işe yaramayacağı ve kendi elleri ile yarattığı bu öfkenin kurbanı olacağını söylemek yanlış olmaz.

Ayrıca uzun bir dönemdir kamuoyuna yansıyan ve konuşulan Iraklı Kürt muhaliflerin toplantısı da 13 Temmuz gecesi Lond-

da topraklarını kullandırtmaya-cağı yönlü propagandalar yapıyor. Ama bir yandan bunlar olurken bir yandan da Prens Hasan'ın bu toplantıya katılıyor olması alttan alta yapılan planların da bir göstergesi.

le arayan ABD'nin bu yalanları da bir bir ortaya çıkıyor. Körfez savaşından sonraki yedi yıl boyunca Irak'ta BM'nin silah denetçiliğini yapan Scott Ritler geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamada uzun yıllar Irak rejimi-

Uluslararası Ceza Mahkemesi ölü doğdu

UCM Amerikan emperyalizminin yıpratılması amaçlı AB planının önemli bir aracı haline getirilmek istenmektedir. Mahkeme Amerikan saldırganlığının yargılandığı ve teşhir edildiği bir platform olarak inşa edilmek istenmektedir.

Soykırım, işkence, ağır savaş suçları ile saldırganlık suçuna ilişkin uluslararası bir yargı mercii olarak Uluslararası Ceza Mahkemesi'ni kuran Roma Tüzüğü 1 Temmuz 2002 tarihinde yürürlüğe girdi. Tüzüğün yürürlüğe girmesiyle birlikte UCM'nin olası yargısal pratiği ile ilgili tartışmalar da alevlendi. İlk bakışta devletler tarafından koğuşturulması mümkün olmayan, koğuşturulmayan suçların ve suçluların yargılanabilmesine kapı açtığı düşünülerek olumlu bir adım olarak karşılanan UCM, birçok devletin Roma Tüzüğünü onaylamaması ve dahası mahkemeyi kuran ve işleyiş kurallarını koyan sözleşmenin eksiklikleri nedeniyle ölü doğdu.

Hukuki açıdan mahkemenin yargılama yetkisi suç işlenen devletin sözleşmeyi onaylamasına bağlı. Devletin yetkisi bununla da sınırlı kalmamakta, yedi yıl gibi uzun bir süre mahkemenin yargılama yetkisini kullanmasına engel olabilmektedir. Roma tüzüğündeki bir başka eksiklik de BM Güvenlik Konseyine verilen yargılamayı 12 ay süreyle erteleme yetkisidir. Bu erteleme yetkisinin bir veya iki kere denilerek sınırlanmamış olması da Güvenlik Konseyinde etkili olan bir ülkenin yargılamayı son suza dek erteleyebilecek olması gerçeği ile bizi yüzyüze bırakmaktadır. İşin bir başka yönü de UCM'nin yargılama alanına giren suç tiplerinin tam olarak tanımlanmamış olmasıdır. Bunun tipik örneği saldırganlık suçudur. Bu suç tipiyle ilgili olarak önerilen tanımlamaya ABD muhalefet ettiği için düzenleme yapılamamıştır. Tanımlanan suçlar arasında durum hiç iç açıktır.

Hukuki açıdan yapılacak

incelemeyle bu eksiklikler artırılabilir. Ancak sorunun özünü daha çok biçimsel bir takım şartlar ortaya koyan hukuk değil, kuralların oluşmasını sağlayan ekonomik ve siyasal gerçeklikler belirlemektedir. Bu açıdan olaya yaklaştığımızda görmekteyiz ki **UCM emperyalist güç dalışının bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır.** Roma tüzüğünü her ne kadar BM içinde yer alan 80'in üzerinde ülke imzalamışsa da, mahkemenin asli kurucuları Avrupalı emperyalistlerdir. Tüzüğün yürürlüğe girdiği son bir ay içinde yaşanan gelişmeler bu durumu çok net bir biçimde ortaya çıkartmaktadır. ABD'nin Irak'a yapacağı olası saldırı iyice netleşirken, bu saldırının temel sebebinin Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olmasının yarattığı tehlike değil tam aksine küçük Bush'un ABD'nin çöküşteki ekonomisini silah sanayiine dayanarak yeniden yapılandırma projesi olduğu da netleşmektedir. Doların, Euro karşısında son bir ayda hızla değer yitirisi, Afgan savaşının Amerikan ekonomisi için yeterli kaynağı yaratamadığını göstermektedir. Küçük Bush Irak'a, daha sonra Hatemi kliğine karşı politikasını değiştirdiği İran'a, "şer mihveri"nin bir diğer üyesi Kuzey Kore'ye askeri hareket planlarını ve niyetini açıkça ortaya koymuştur. Aslında bu durum çökmekte olan emperyalist bir güç için kaçınılmaz bir süreçtir. Sermaye ihracına dayanan emperyalist sömürü sisteminde sürekli artan bir tarzda sermaye ihraç olanağına sahip değilseniz yani diğer emperyalist klikler karşısında sermaye ihracı konusunda zafiyete düşmüşseniz emperyalist gücünüzü sürdürmenin geriye kalan tek koşulu aske-

ri gücünüzün yarattığı dayatmalarla varlığını sürdürmeye çalışmaktır. 20. yüzyılın ilk yarısında emperyalist motor güçler olan İngiltere ve Fransa bu yöntemi pervasızca kullanmış, çöküşlerini birkaç on yıl geciktirebilmişlerdir. Bütün bu süreçte insan hakları ve demokrasi havarisi kesilen ABD emperyalist gücünü İngiliz ve Fransız emperyalizmi ile sıcak çatışmaya girmeksizin sürekli büyümüş ve ikinci dünya savaşının yarattığı uygun koşullarda dünyanın teritoryal paylaşımı alanında başat güç haline gelmiştir.

Şimdi ise Avrupalı emper-

onaylamamış dolayısıyla mahkemenin yargılama yetkisini de tanımamış olsa bu durumun sürgit bu şekilde sürme olasılığı mevcut değildir. ABD şu veya bu şekilde sözleşmeyi imzalamaya ve mahkemenin yargı yetkisini kabul etmeye mecbur bırakılacaktır. Zira Küçük Bush'un Amerikan ekonomisini silah sanayiine dayanarak yapılandırma planı kamu harcamalarının artmasını ve bu artışın finansmanında Paris ve Londra kulplerinin mali desteğini zorunlu kılmaktadır. Yani ABD, Avrupa sermayesine ihtiyaç duyacaktır. IMF'nin Türkiye'ye dayattığı düzenlemeler

yargılama yetkisi içine sokulabilmesi olasılığı son derece güçlüdür. Hatta böyle bir öneriyi TC devleti yapmış ancak bu öneri şimdilik kabul görmemiştir. Avrupalı emperyalistlerin asli hedefi Amerikan emperyalizmi olduğu için terör suçu bağlamında bir tartışma yaratmaktan kaçınılmıştır. Ancak burjuva sınıfının asli düşmanı proletaryanın örgütlülüklerini ve eylemliliklerini sürgit kendi yedinde kurulan UCM'nin yargı alanından uzak tutmayacağı da açıktır.

Esasen uluslararası planda görev yapacak her mahkeme siyasal bir yargı organı ola-

UCM Amerikan emperyalizminin yıpratılması amaçlı AB planının önemli bir aracı haline getirilmek istenmektedir. Mahkeme Amerikan saldırganlığının yargılandığı ve teşhir edildiği bir platform olarak inşa edilmek istenmektedir. Her ne kadar ABD Roma tüzüğünü onaylamamış dolayısıyla mahkemenin yargılama yetkisini de tanımamış olsa bu durumun sürgit bu şekilde sürme olasılığı mevcut değildir.

yalistler Almanya ve Fransa gibi Avrupalı emperyalistler de ABD'ye finans ihtiyaçlarının karşılanması karşılığında Roma tüzüğünü onaylamayı dayatabileceklerdir.

Emperyalistlerin kendi iç çatışmaları açısından durum bu iken, UCM, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren güçler içerisinde bir tehdit olasılığını içerisinde barındırmaktadır. **Mahkemenin yargılama alanı şimdilik salt devletlerin veya devlet yanlısı militarist örgütlenmelerin işlediği ve/veya işleyebilecekleri suçları kapsar** iken 11 Eylül sonrası emperyalist güçlerin yönelimleri nedeni ile terör suçu adı altında yapılacak bir düzenleme ile ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren siyasal öznelerin eylemlerinin de mahkemenin

gibi Avrupalı emperyalistler de ABD'ye finans ihtiyaçlarının karşılanması karşılığında Roma tüzüğünü onaylamayı dayatabileceklerdir.

Emperyalistlerin kendi iç çatışmaları açısından durum bu iken, UCM, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren güçler içerisinde bir tehdit olasılığını içerisinde barındırmaktadır. **Mahkemenin yargılama alanı şimdilik salt devletlerin veya devlet yanlısı militarist örgütlenmelerin işlediği ve/veya işleyebilecekleri suçları kapsar** iken 11 Eylül sonrası emperyalist güçlerin yönelimleri nedeni ile terör suçu adı altında yapılacak bir düzenleme ile ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren siyasal öznelerin eylemlerinin de mahkemenin

caktır. Siyasal yargılama yapan organlar ise adaletten çok kendini besleyen güçlerin çıkarlarını koruma temelinde hareket edecektir. Bu nedenle adalet arayan ve adaletle en çok ihtiyacı olan dünyanın ezilen halkları ve proletarya, birleşmiş milletler ve benzeri uluslararası emperyalist örgütler nezdinde kurulacak yargı organlarının adalet sağlamayacağı bilincinden hareketle bu tip güçlerin müdahalelerinden arındırılmış yargı organlarının oluşturulması için mücadele etmelidir. Asıl olan özgürlük mücadelesidir. Ve özgürlük mücadelesi hiçbir sınıfın bir başka sınıfı sömürmemesi amacıyla yapılır. Sınıf mücadelesinin başarısı her zaman adaletin de bizzat kendisidir.

İsrail katliamları bu kez Gazze'de yoğunlaştı

“Güvenlik” gerekçesiyle yeni Yahudi yerleşim birimleri kurma kararı alan İsrail; Celile ve Negev bölgesinde, 4 yerleşim birimi daha kuracak. Her birine 200 ile 1500 ailenin yerleştirilmesi planlanan birimler Filistin İnsan Hakları Merkezi (FİHM) tarafından tepkiyle karşılandı.

ABD'nin Ortadoğu'ya hakim olma planlarıyla yazdığı kanlı senaryo, İsrail'in başarılı performansı ile bildiğimiz seyrini koruyor. Filistin halkı siyonizme teslim olmamak için direnmeye devam ederken, yapılan intihar eylemleriyle tamamen çılgına dönen İsrail Gazze'ye yaptığı son saldırılarla Filistin halkının kanına doymadığını gösterdi. 20 Temmuz'da İsrail'in Başkenti Tel-Aviv'in güneyinde yapılan intihar eyleminde 8 kişi ölmüş, 30 kişi de yaralanmıştı. İşgale her gün yeni bir gerekçe bulan İsrail bu eylemin ardından yeni bir sürgün hamlesi başlattı. Filistin'lilerin çalıştığı fabrikaları bombalayarak işe başlayan İsrail ordusu; son olarak da bombalı intihar eylemleri yapan gerillaların ailelerini, Batı Şeria'dan Gazze'ye sürüyor. Özellikle Nablus kentini kuşatan İsrail askerleri evlerini yıkıp-yıktağı 22 kişiyi önce gözaltına aldı sonra da Gazze'ye sürdü. Hemen hemen hepsi Hamas Militanlarının akrabası olan bu insanların maruz kaldığı bu durum Hamas'ın silahlı kanadı İzzettin El Kasım Tugaylarının İsrail'e kanlı yanıt mesajlarını da beraberinde getirdi. **Cenevre Sözleşmesine aykırı olan ve savaş suçu sayılan bu sürgünler uluslararası bir tepkiye dönüşürken ABD de yine dümen çevirerek İsrail'i eleştirdi.** Bu durumda tükürdüğünü yalamayan İsrail ise gelişen bu tepkilerle “doğrudan terör eylemleriyle bağlantısı olmadıkları sürece, sınır dışı edilmenin yasal olmayacağı” kararına vardığını söylese de yine bildiğini okuyor. Gözaltında tuttuğu 16 Filistinli'ye sürgün kararına iptal başvurusu tanıyan İsrail'in bu konudaki şartlarıysa şöyle; Konuyla ilgili hukuki başvuruları hasıraltı etmek isteyen İsrail, tutuklula-

ra hukuki girişimden vazgeçmeleri karşılığında, sürgün kararı alınması halinde 12 saat önceden haber verip, itiraz süresi tanıyacak. Uluslararası tepkileri azaltmanın bu komik manevrası eminiz kısa zamanda fiyaskoyla sonuçlanacak.

GAZZE'DEKİ KATLIAM ALANI, TANKLARLA, ZIRHLI ARAÇLARLA KAYNIYOR

İsrail hava kuvvetleri 23

katliam Şaron tarafından “büyük bir başarı” olarak değerlendirilirken yine gelişen uluslararası tepki İsrail'lilere ağız değiştirtti.

İsrail Maliye Bakanı Silvan Şalam askeri bir radyoda yaptığı açıklamada “Şaron'un bölgede sivillerin bulunduğu haberi yoktu” diyerek Gazze'nin göbeğindeki sokakta helikopterlerden o gece çekilen resimleri dahi hiçe sayarak pişkin bir yalan söyledi.

ilk talep böyle gelirken ABD'nin dokunulmazlık talebi yüzünden ağır darbe yiyen UCM'nin kuruluş anlaşması İsrail tarafından da onaylanmadı. Bu durumda katliam sorumlularının UCM'de yargılanması mümkün değil.

Gazze'deki katliamın yankıları sürerken dil ucuyla İsrail'i eleştiren ABD yine yapacağını yaptı ve saldırıdan sonra İsrail'e 200 milyon dolarlık bir yardım kararı aldı.

daki Yamun köyü baskını izledi. Evleri yakan İsrail askerleri 5 kişiyi de tutukladı. İsrail'in bu saldırılarına karşın ufak çapta eylemler yapan Filistinli'ler herşeye rağmen direnmeye devam ediyor.

İSRAİL'İN YENİ İŞGAL PLANI: 14 YENİ YAHUDİ YERLEŞİMİ YAPMAK

“Güvenlik” gerekçesiyle yeni Yahudi yerleşim birimleri kurma kararı alan İsrail; Celile ve Negev bölgesinde, 4 yerleşim birimi daha kuracak. Her birine 200 ile 1500 ailenin yerleştirilmesi planlanan birimler Filistin İnsan Hakları Merkezi (FİHM) tarafından tepkiyle karşılandı. **FİHM'in yaptığı açıklamalara göre amaç; mevcut yerleşimleri genişletmek ve bunları İsrail topraklarıyla birleştirmek için yeni bir karayolu inşa etmek.** Bu plan 17 Temmuz 2007'ye kadar yani beş yıl boyunca geçerli olacak. Son iki yıl boyunca çok miktarda tarımsal araziye el koyan İsrail, yaktığı-yıktağı evlere de yenilerini ekleyecek gibi.

Tam da bu talanın ortasında yalpalayan Arafat son olarak ABD başkanı Bush tarafından hiçbir diplomatik ilişkide muhatap alınmayacakken, 2003 Ocak'ında yapılacak olan genel seçimler döneminde Ortadoğu'da kazanlar daha da kaynayacağı benziyor.

Bugün Filistin halkının yaşadıklarına ortalama bir tepki dahi geliştirmeyen, geliştiremeyen Arap ülkeleri de Arafat gibi yalpalamaya devam ederken artık tablo daha da netleşmektedir. Filistin halkının kendisi ve kendisi gibi ezilen halklardan başka dostu ve müttefiki yoktur.

Temmuz 2002 gecesi ABD yapımı F-16 uçaklarından fırlatılan füzelerle Gazze'de bulunan Hamas Lideri Salah Şehad'ın oturduğu apartmanı vurmuştu. İçlerinde Salah'ın da olduğu ve 8'i çocuk 15 kişinin yaşamını yitirdiği katliamın ertesinde yapılan cenaze töreninde ABD ve İsrail karşıtı sloganlar atılırken, 300 bin Filistinli'nin öfkesi sokaklara sığmadı. İsrail'in yaptığı bu

Katliamdan sonra iç kamuoyunda da belli bir tepki alan İsrail'liler BM Güvenlik Konseyi'ni olağanüstü toplantıya çağırarak tepkileri dizginlemenin yollarını aradı. Şaron dahil katliamda rol alan subayların Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde yargılanmasını talep eden Filistin Elçisi Nasır El-Kidvan'ın istemi ise sonuçsuz kaldı. 1 Temmuz'da faaliyete başlayan UCM'ne

Emperyalist efendisinin, sırtını sıvazlayarak yaptığı bu jesti İsrail Gazze'de yeni bir işgal ile karşıladı.

Gazze'deki katliamın üzerinden daha bir hafta geçmeden 7 tank iki zırhlı personel taşıyıcı ve 1 cip desteğindeki İsrail askerleri 26 Temmuz sabahı makinalı silahlarla ateş açarak Gazze'ye girdi. Birçok kişinin yaralandığı bu işgal hareketini, Cenin yakınların-

“Cem büyük burjuvazinin, Özkan silahlı-silahsız bürokrasinin, Derviş de IMF'nin temsilcisidir”

Özellikle ABD'nin 11 Eylül saldırısı sonrası dünya pazarlarına hakim olma ekseninde geliştirdiği saldırganlıklar, ülkemiz hakim sınıfları cephesinde yaşanan son gelişmeler ve bunların içinde öne çıkartılan seçim eksenli Yeni Oluşum tartışmaları, yapılması planlanan ve hazırlıkları hızlandırılan Irak saldırısı ve Türkiye'nin bu durumdan nasıl etkileneceği, böylesi bir saldırganlığa karşı neler yapılabileceği ve son olarak da Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)'ni nasıl değerlendirdiği üzerine gazeteci-yazar Haluk Gerger'le söyleşi yaptık.

IMF'nin ve TÜSİAD'ın bütün direktiflerini yerine getiren, Amerikan emperyalizmine hizmetlerini bitiren bu Hükümet artık işlevini tamamlamış, giderek bir yüke dönüşmüştür. Toplumsal desteğini yitiren siyasal iktidara karşı, egemenler başka bir “yeni” ile gözbağcılığı yapmak zorundaydılar.

-Oldukça karmaşık bir süreçten geçiyoruz. ABD öncülüğünde ve “terörizmle mücadele” adı altında emperyalizmin saldırganlığının arttığı bir süreç. Dünya çapında yeni emperyalist düzenlemeler ve müdahaleler gündemde. Emperyalizmin bu yönelimini nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Sizin de belirttiğiniz gibi, bugün ABD, dünya çapında büyük bir saldırının öncülüğünü yapmaktadır. Bu saldırı, bir yandan, uluslararası sermayenin yeryüzünün dörtbir yanına nüfuz ederek üretim-dağıtım sürecinin her alanında sömürsünü gerçekleştirmesini, bir yandan da bunalımına böylece çare bulmasını sağlamaya yö-

nelik. Öte yarıyla da emperyalist saldırı, bunu mümkün kılacak politik, askeri, hukuki, vb. üstyapıyı dünyaya dayatmayı amaçlıyor. Sonuç olarak da, hem emeğin, hem de mazlum halkların bütün temel kazanımlarının ortadan kaldırıldığı bir yeni düzen hedefleniyor.

Bu saldırıda ve hegemonyasını dayatma amacıyla ABD, büyük olanaklara sahip olduğunu düşünüyor. Gerçekten de, belli bir perspektiften bakıldığında, Amerika'nın göz kamaştırıcı bir güç ve zenginliğe sahip olduğu görülüyor. Amerikan sermayesi ve politikacıları, ellerindeki nükleer silahlar ve savaş makineleriyle neredeyse mutlak bir yıkım gücüne, buna karşılık, teknik ve mali olanaklarıyla da yine mutlak bir imar gücüne sahip olduklarını düşünüyorlar. Böylece de, ellerindeki bu olanaklarla, dünyayı Amerikan yaşam tarzından, liberal kapitalizmin normlarından ve sermayenin çıkarlarından yeniden “yaratmak” istiyorlar. Saldırı, sermaye ve emperyalizmin yeni kazandığı özgüvenle birlikte yoğunlaşıyor.

Buna karşılık, genel olarak kapitalizm, özel olarak da Amerikan Düzeni büyük bir bunalımla da pençeleşiyor. Bugün, üretimden kopmuş devasa bir finans sermayesi, borsa, spekülasyon, döviz, kara para oyunları, bono, tahvil, faiz, rant, gelirleriyle, patent, bilgi, imaj satarak büyüyor. Dünya ticaretinde her 1 dolara karşılık 100 dolar spekülasyona gidiyor, dolaşımdaki “değer”lerin sadece yüzde on'u gerçek mal ve hizmetlerden oluşuyor. Bu arada, büyüme her yerde düşüyor, durgunluk egemen oluyor, ortaya çıkmış bulunan aşırı üretim/sermaye fazlasıyla kar eğilimi (ve dolaşımıyla üretim) düşüyor, borç yükü artıyor, spekülasyon öne

çıkıyor.

ABD'de ise, ard arda iflaslar ve devasa ticaret açıkları ekonomiyi zorluyor. Bugün dünyanın en borçlu ülkesi olan ABD'nin, dış ticaret açığını kapatabilmesi için günlük 1,5 milyar dolarlık sermaye girişine gereksinimi var. Oysa, borsada Amerikan şirketlerinin ve doların değer kaybetmesiyle ortaya çıkan gerçek bunun tam aksi yönünü işaret ediyor. İkinci Dünya Savaşı sonrası yıllarda sanayileşmiş dünyanın toplam üretiminin neredeyse yarısını gerçekleştiren ABD'nin bu payı sürekli geriliyor. Amerikan Bunalımı elbette sadece ekonomik alanda kendini göstermiyor. Dünya nüfusunun yüzde beş kadarını oluşturan Amerika'nın hapisane nüfusu ise, günlük iki milyonla, dünya hapisane nüfusunun yüzde yirmibeşine ulaşıyor, idam cezaları ve tutuklamalarda da ABD liderliği elinde tutuyor.

Benzer biçimde, öteki emperyalist metropollerde de bunalım derinleşiyor. Her yerde, işçilerin, emeğin, büyük mücadeleler sonunda elde edilmiş kazanımları geri alınıyor. Refah devletindeki gerilemeler, terörle mücadele bahanesiyle, demokratik mevzilerin berhava edilmesiyle birlikte gelişiyor.

Mazlum insanlık ise, bu bunalımın elbette asıl yükünü çekiyor, faturasını ödüyor. Bugün dünyada 1,5 milyar insan temiz içme suyunu bile bulamıyor. 1,5 milyar insan günde bir dolardan azla yetinmek zorunda. Üç milyar ise, günde iki dolardan az kazanıyor. Açlık ve sefalet milyarların yazgısı olmuş durumda. Üç kişinin toplam varlığı, 600 milyondan fazla insanın yaşadığı 48 ülkenin yıllık gelirinden daha fazla. Dünyanın en zengin on kişinin toplam varlığı, “Gelişmekte olan ülkeler” veya

“Üçüncü Dünya” diye adlandırılan, emperyalist ülkeler dışında kalan bütün ülkelerde yaşayan herkesin bir yıllık gelirinin toplamından daha büyük. Bunun çıldırması, zulüm ve şiddet dolu bir dünya olduğu çok açık. 21. Yüzyılda, insanlığın herkesin bütün temel ihtiyaçlarının karşılanabileceği bir düzeyi yakalamış olduğu bir momentte, liberal kapitalizminin yarattığı tablo işte bu...

Ve emperyalist saldırı da, işte bu tablo insanlığın değişmez yazgısı olsun diye gerçekleştiriliyor...

11 Eylül'le birlikte, bu saldırı daha da yoğunlaştı kuşkusuz. Afganistan'daki insanlık dışı savaş, saldırı aysberginin sadece şimdilik görünen ucu. ABD'nin saldırı listesinde, Filipinler'den Sudan'a, Irak'tan Kuzey Kore'ye, Nepal'den İran'a, Suriye'den Venezuelaya, hatta Mısır'a, Lübnan'a, Çin ve Rusya'ya uzanan pek çok ülke var. Amerikan askeri varlığı yeryüzünün bütün denizlerinde, hava sahalarında, kıtalarında yayılmaya devam ediyor. Başta CIA olmak üzere istihbarat örgütlerinin önderliğinde yeni bir yıkıcı yeraltı terör saldırısı ve kontrgerilla eylemleri de başlatılmış durumda. Bu arada, ABD başta pek çok emperyalist ülkede çıkartılan “anti-terör yasaları”yla da saldırı demokratik muhalefeti, göçmenleri, yasal ve demokratik kazanımları, genel olarak emeği ve onun örgütlenmelerini hedef alıyor.

-Ülkemizdeki egemenler cephesinde yaşanan son gelişmeleri bu anlattıklarınızla bağlantılandırmak mümkün mü?

-Bu büyük ve çok yönlü, çok boyutlu saldırıda, emperyalizm, her yerde, kendi işbirlikçilerini, bir başka ifadeyle tetikçilerini de yaratıyor ve silahlandırıyor. Her ülke içinde

sermaye ve onun zor aygıtlarından oluşan bir merkez, bir yandan kendi halklarına karşı sermayenin genel saldırısını gerçekleştiriyor, bir yandan da emperyalist yayılmacılığın ve terörün vurucu gücünü oluşturuyor. Tabii bu saldırı, özelleştirmeden iç güvenlik operasyonlarına, düşük yoğunluklu çatışmalara, sendikasılaştırma-ya, sınıf tahakkümünü güçlendiren eğitim uygulamalarına, ABD önderliğindeki savaşlarda yer almaya kadar uzanıyor, içerde ve dışarda pek çok alanı kapsıyor...

Örneğin Ortadoğu'da, Amerikan emperyalizmi kendisine müttefik olarak İsrail Siyonizmini, Arap işbirlikçiliğini, Körfez feodal gericiliğini ve Türk Militarizmini seçerek bölgeyi kuşatıyor. Nepal, Filipinler, Pakistan gibi Asya ülkelerinde gerici militarist yönetimleri doğrudan Amerikan askeri varlığıyla destekliyor. Güney Amerika'da ise, Venezüella örneğinde görüldüğü gibi, askeri darbeler bile yürürlüğe konulabiliyor, Kolombiya'daki gibi halk güçlerine karşı doğrudan silahlı saldırılar düzenleniyor, ya da Arjantin örneğinin ortaya koyduğu gibi, ülkeler IMF politikaları yoluyla çöktürülüyor. Afrika ise, bildiğimiz gibi, daha 1980'lerdeki yeniden yapılandırma politikalarıyla bütünüyle açlığa mahkum edilmiş durumda...

Türkiye, bu emperyalist sermaye saldırısının hem aracı, tetikçisi, hem de hedefi, kurbanı. Tabii tek bir Türkiye yok. Saldırının neresinde bulunduğu sınıfsal konuma bağlı. ABD, Yeni Dünya Düzeni saldırısıyla birlikte Türkiye'ye, 1950'lerdekine benzer bir stratejik rol biçmiş durumdadır. Bunun ilk ayağını ise, kaçınılmaz olarak, halka emperyalist istikrarın (ölü toprağının) dayatılması, ülke yapısının buna göre biçimlendirilmesi çabaları oluşturmuştur. Ne var ki, kimi stratejik kazanımlara karşın, emperyalizm ve işbirlikçileri, ülkenin yapısal bunalımlarına kalıcı çözümler getirememişlerdir. Yaşanan ekonomik iflas ortada. Gününü kurtarmak ve uluslararası tefecilerin alacaklarının ödenmesi için, kan bedeli ve militer roller karşılığında IMF devreye sokulmuştur ama deliğe bu yama da küçük gelmektedir. Üstelik ülkede siyasal istikrar da sağlanamamıştır. Son bunalımla birlikte düzen partileri tam bir çöküş sürecine girmişlerdir. Reformist partiler de alternatif oluşturamamış, en küçük demokratik taleplerin bile takipçisi olamamışlardır, çünkü rejim çizdiği çerçeve içindeki her oluşumu militarist/devletçi/şovenist cenderesinde hapsedmiş durumdadır. Bunu kabullenenlerin bir manevra olanağı da elbette olmamaktadır. Ne var ki, halkın tepkisi ve kopuşu sonucu düzen partilerinin hiçbirinin ihtiyaç duyduğu alternatif merkez olma işlevini de yerine getirememektedir.

Son süreçte biliyorsunuz, Rejim, seçim dahi yapamaz hale gelmişti; bir seçimde AK Parti'nin, tek başına ya da Saadet Partisiyle birlikte iktidara gelme olasılığı, HADEP korkusu ve hatta sadece iki-üç partinin barajı aşabileceğinin hesaplanması elbette bir meşruiyet krizine ve istikrarsızlığa işaret etmekteydi. Böyle bir durumda, büyük sermayenin ve emperyalist odakların krize acil çare olarak öne sürdüğü "reform"ların gerçekleşmesi de tabii mümkün olamamaktaydı. AB'ye kapılma hesapları da bu durumdan olumsuz etkilenmekteydi.

"Yeni Oluşum" un ya da Yeni Türkiye Partisi'nin bu gelişmeler içerisindeki yeri nedir? Ve iddia edildiği gibi bu "Yeni Oluşum" egemenler cephesinde yaşanan bunalıma ve siyasal istikrarsızlığa çözüm üretebilir mi?

- Yeni Türkiye Hareketi'nin oluşturulması, rejimin ve dış destekçilerinin bir siyasal alternatif oluşturma ve seçimleri kurtarma çabalarının bir ürünü olarak değerlendirilebilir. IMF'nin ve TÜSİAD'ın bütün direktiflerini yerine getiren, Amerikan emperyalizmine hizmetlerini bitiren bu Hükümet artık işlevini tamamlamış, giderek bir yükü dönmüştür. Toplumsal desteğini yitiren siyasal iktidara karşı, egemenler başka bir "yeni" ile gözbağcılığı yapmak zorundaydılar. **Anlaşılan, Cem büyük burjuvazinin, Özkan silahlı-silahsız bürokrasinin ve Derviş de IMF'nin temsilcileri olarak bir yeni restorasyon koalisyonunu deneyecekler. AB üyeliği de, halkta sahte umutlar yaratma sürecinin bir yemi olarak kullanılacaktır.**

Tabii bütün bunların beyhude çabalar olduğunu söylemeye gerek yok. Rejimin ölümcül bunalımlarını ve bu arada siyasal istikrarsızlığını aşabileceğini kimse düşünmüyor. Belki medya manipülasyonu ve başka zorlamalarla günü kurtarmak mümkün olabilir ama bunun da net sonucu sorunların ağırlaşması ve iyice içinden çıkılmaz hale gelmesi olacaktır.

-Genel Kurmay ve Başbakan Irak'a yönelik ABD saldırısında İncirlik Üssü'nü kullandırmayacaklarını söylediler. Ancak kısa süre önce ülkemize gelerek bir dizi görüşmelerde bulunan ABD Savunma Bakan Yardımcısı Wolfowitz ise, İncirlik'i zaten kullandıklarını söylemişti. TC Devleti gerçekten ABD'nin isteklerine "Hayır" diyebilir mi? Ya da ABD'nin Irak'a dönük saldırısında TC Devleti'nin tavrı ne olur?

-Türkiye, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, ekonomik kalkınmasını Batı yardımlarına bağlamıştır. Daha doğrusu, rejim ve onun egemenleri, burjuvazi, onun bürokrasisi, yani Türkiye Düzeni, Batı'ya, onun politik/askeri desteklerine ve ekonomik yardımla-

rına (borç, kredi, hibe, vs.) sığınmıştır. Bunun karşılığı olarak da, kendi bölgesinde emperyalizmin tetikçiliğine, fedailiğine, jandarmalığına talip olmuştur. Bir başka ifadeyle, stratejik konumunu pazarlayarak "kan parası" elde etmeye uyarlamıştır iç yapı ve işleyişle dış politikasını. Bunu zamanında Kore'de yapmıştır. Ortadoğu politikalarında yapmıştır. Sovyetlere karşı uygulamıştır. Bugün de, IMF'den borç para karşılığında Afganistan'da asker bulundurmaktadır. Aynı politikayı Irak'ta da uygulamaya eli mahkumdur. Ayrıca burada bir başka konu daha önem kazanmaktadır. Türkiye rejimi, bilindiği gibi, orada bir "Kürt Oluşumu"na karşıdır, hatta bunu savaş nedeni sayabilecek kadar soğukkanlılığını yitirmiş durumdadır. Bu durumda,

efendiler de kirli işlerini yaptıkları pek fazla saygı duymazlar. Yani sonuçta rejimin bu alanda ödeyeceği bedeller de katlanarak artacaktır...

-Emperyalizmin hem dünya çapında hem de ülkemiz özgünlüğünde giriştiği saldırılara nasıl karşı koyabiliriz?

-Bugün anti-emperyalist ve genel olarak da demokrasi mücadelesi devrimci öncünün mücadelesini beklemektedir. Türkiye'de kimi faşist "milliyetçi" odaklar, dinci gericiliğin bir bölümü ve şoven/militarist/devletçi "Sol" Kemalistler, silahlı-silahsız bürokrasinin de perde arkasındaki desteğiyle, liberal kapitalizmin kozmopolitizmine karşı bir cephe oluşturmuşlardır. Bunu anti-emperyalist olarak kabul etmek son derece yanıltıcı olur. Devlet gücü-

tikler, tutarlı stratejik hedefler için hayata geçirilebilir.

-Hem dünya halkları, hem de Türkiye halkları açısından dayanışmanın ve mücadele etmenin etkin bir aracı olabilecek olan Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'ni (ILPS) nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Küresel saldırısını dünya halklarına karşı vandal bir yağma mantığıyla acımasızca sürdüren beynelmilel sermayeye karşı, kuşkusuz, emek ve halk güçleri de küresel bir karşı koyuşu örgütlemek durumundadırlar. Bir anlamıyla, sermayenin talan serbestisinin ve uluslararası hareketliliğinin en üst düzeyini ifade eden Küreselleşme sürecinde emek ulusal sınırlar içine hapsedilmek ve orada da yerli sermaye ile onun devletinin bu işler için yet-

olması bir harekatta, Türkiye'nin "malum bölge"de askeri bir varlık oluşturmaya çalışacağı, kapsamlı kırım operasyonlarına girişeceği (ABD ve İngiltere'nin iznine bağlı olarak) beklenmelidir.

-Komşumuz olan Irak'a dönük emperyalist bir savaşın ülkemize etkisi ne olur?

-Bu durumda, Türkiye'deki ekonomik/sosyal kriz elbette derinleşecektir. Militarizm ve şovenist duyguların kışkırtılması karşısında bir Kürt duyarlılığı da herhalde ortaya çıkacaktır. Böylesi bir maceranın karşılığında alınabilecek üç-beş milyar dolar da zaten yabancı bankalara borç faizinin taksidi olarak gidecektir. Arap aleminde ise, Rejime karşı daha 50'lilerde oluşmuş bulunan olumsuz duygularda elbette bir patlama yaşanacak, Türkiye hem mazlum insanlığın vicdanında mahkum olacaktır, hem de Avrupa'da, Amerika'da ilerici kesimlerce bir kez daha dışlanacaktır. Ayrıca biliyoruz ki, emperyalist

nün sınırlanmasına karşı ortaya çıkan gerici milliyetçi tepkiler, son tahlilde, Düzen'in efendilerinin bir bölümüne hizmet etmektedir. Benzer bir biçimde, demokrasi mücadelesinde de Küreselleşme ve AB rüzgarını arkasına alan liberaller öne çıkmış görünüyorlar. Elbette bu da sahte bir demokrasi aldatmacasından başka bir şey değildir. Halk güçlerinin, genel olarak emeğin, özel olarak da işçi sınıfının bu tür anti-emperyalist ya da demokratik görünen düzen muhalefetlerinden bir kazançları olamaz. O halde, anti-emperyalist, anti-faşist "ulusal/demokratik" görevler ancak devrimci öncünün önderliğinde halk güçlerince ve mutlaka anti-kapitalist bir öze ve devrimci bir tarzda örgütlenmeli, yürütülmelidir. Burada herşeyden önce Devrimci güçlerin "iş ve güç birliği" sağlanmalıdır ki, sağlıklı bir ittifaklar politikası da yürürlüğe sokulabilir, etkin bir mücadele cephesi açılabilir, yaratıcı tak-

kinleştirilmiş silahlı güçlerinin zulmüne havale edilmek istenmektedir. Emek ve halk güçleri bu tecriti öncelikle ideolojik ve siyasal alanda kırabilirler, bu işbirliğini örgütlü bir biçimde hayata geçirebilirler. Anti-emperyalist ve demokratik görevleri, sınıf perspektifli sağlam bir ideolojik kavrayış ve geniş bir demokratik temel üzerinden inşa edebilen uluslararası dayanışma birlikleri kuşkusuz güçlü mücadele silahlarıdır. Kapitalizmin dinamikleri ve günümüzde aldığı biçim, emekçi halkların kendi uluslararası örgütlülüğünü güçlendirmeyi zorunlu kılıyor. Bu aynı zamanda devrimci mücadelenin en temel miraslarından birine sahip çıkmak, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin derslerini iyi kavramış olmak anlamına da gelmektedir. Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'ni de böyle bir perspektiften bakarak bir kazanım olarak değerlendiriyorum..

Birleşik Cephe Filipinler'de Arroyo Hükümetini sarsıyor

Filipinler'de Filipinler Komünist Partisi'nin çağrısı ile hareketlenen halk, başbakan Arroyo'nun ulusal demecini dağıttığı kongrenin yakınlarından bariyerleri yıkarak başbakanın portresini ateşe verdi.

Filipinler Komünist Partisi kurucusu Jose Maria Sison, uzun soluklu bir savaş anlamına gelse de Başbakan Gloria Arroyo'yu devirmek için çağrı yaptı. Sison, Hollanda'dan "ABD-Arroyo Rejimini Defet!" sloganıyla çağrısını yaparken "geniş halk kitleleri rejimin uşaklık, rüşvet, yalan ve baskısı altındadır" dedi. **Ulusal Demokratik Cephe (NDF)** lideri Sison, "ülkedeki tüm solcular 2004'ten önce Arroyo'yu iktidardan indirecek ya da 2004'teki başbakanlık seçimlerinde kaybetmesini sağlayacak yetenekte geniş birleşik cephe güçlerini yaşama geçirecektir" dedi.

Sison, ayrıca hükümetin geçen yılki görüşmelerin ertelenmesiyle barış görüşmelerini sürekli baltalamayı planladığına dikkat çekti. Ve Başbakan Arroyo'nun, yıllık ulusal demecini yapacağı gün için planlanan komünist hareketle ittifak içindeki çeşitli

sol grupların gösterilerini şiddet kullanarak dağıtmayı planladığını da sözlerine ekledi.

Nitekim Arroyo'nun güçlü bir hükümet ve "terörizme" karşı amansız bir savaş sözü verdiği 22 Temmuz günü yapılan protestolara devlet şiddetle saldırdı. İki gazeteci olmak üzere en az 16 kişinin yaralandığı ve 11'inin tutuklandığı bir gösteri düzenlendi. 15 bin gösterici Arroyo'nun ulusal demecini dağıttığı Kongre'nin yakınındaki bariyerleri yıkarak Arroyo'ya istifa çağrısı yaptı. Gösteriye katılan halk, aynı zamanda **daha ucuz elektrik** ve **daha fazla toprak** taleplerini de dile getirdi. Polis protestoculara tazyikli su ve coplarla saldırdı. Arroyo karşıtları ise barikat olarak kullanılan demir parmaklıkları yıktı ve Arroyo'nun portresini ateşe verdi. Ve coplarla saldıran polise taşlarla cevap verdi.

'Carlo kalbimizde, geleceğimiz satılık değildir!'

Küreselleşme karşıtları bu kez Carlo Guiliani için yürüdü.

2001 yılında İtalya'nın Cenova kentinde G-8 ülkelerinin toplantısını protesto etmek için alanlara çıkan küreselleşme karşıtlarının eylemlerine karşı İtalyan devleti çok sert "önlemler" almış ve bu sert önlemler çerçevesinde 23 yaşında bir İtalyan genç; Carlo Guiliani, İtalyan jandarması Carabineri tarafından vurularak öldürülmüş ve askeri bir cip tarafından ezilmişti. Ancak "demokrasinin beşiği" Avrupa'da bu cinayete ilgili hiçbir mahkeme başlamamış durumda.

Küreselleşme karşıtları bu olayın birinci yıldönümünde Carlo'yu unutmadılar ve büyük bir yürüyüş düzenlediler. Cenova'da düzenlenen yürüyüşe 50 bini aşkın küreselleşme karşıtı katıldı.

Geçtiğimiz yılki G-8 Zirvesinin bitiş tarihi olan 21 Temmuz'da düzenlenen yürüyüş öncesinde oluşturdukları minbere çiçekler ve mesajlar koyduktan sonra kızıl bayraklarla Cenova caddelerinde yürüyüşe geçtiler.

Bu yürüyüşle aynı zamanda Cenova'dan sonra "Küreselleşme karşıtı hareketin" hala ayakta olduğu gösterilmek isteniyordu. Yürüyüş kortejinin en önünde "Carlo kalbimizde, geleceğimiz satılık değildir" yazılı dev pankart taşıdılar. Carlo için düzenlenen anma törenlerinde Carlo'nun babası da konuşma yaptı.

19 Temmuz'da da Yunanistan'ın başkenti Atina'da bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşün ardından yapılan anmaya binlerce küreselleşme karşıtı katıldı.

Hamma**Hammabi için mektup**

İstanbul: El Babil Gazetesi Yayın Yönetmeni **Hamma Hammabi**'ye Ben Ali diktatörlüğüne karşı sürdürdüğü mücadele nedeniyle (1999) 9 yıl 3 ay hapis cezası verilmişti. Hammabi, aynı zamanda Tunus İşçileri Komünist Partisi (PCOT) sözcülüğünü de yapıyordu. Türkiye'deki aydın-sanatçı ve gazeteciler, 24 Temmuz günü Hammabi'nin serbest bırakılması için Taksim'deki Tunus Konsoloslukuna "**Türkiye Hammabi ile Dayanışma Komitesi**" imzalı mektup bıraktılar. Türkiye Yazarlar Sendikası'ndan **Gülsüm Cengiz**, İstanbul Barosu'ndan **Ali Saydı**, Çağdaş Gazeteciler Derneği'nden **Kiraz Bıçıcı**, Evrensel Gazetesi'nden **Fatih Polat** imzalı mektupda Hamma Hammabi'nin koşulsuz serbest bırakılması istendi. İstanbul Barosu Genel Sekreteri **Ali Saydı** Tunus'ta demokratik hak alma mücadelesinin sembolü haline gelen Hamma Hammabi'nin eşi ve Avukatı Radia Nasravi'nin de baskılardan nasibini aldığını belirtti. Avukat Radia Nasravi'nin bütün demokratik yolların tıkanması karşısında başvurduğu açlık grevinin taleplerini desteklediklerini söyleyen Ali Saydı, düşünce önündeki engellerin kaldırılmasını istedi.

Nijeryalı**kadınlardan işgal**

Nijerya'da kadınlar iş, okul ve yatırım talebiyle ChevronTexaco'ya bağlı 4 şubenin petrol terminallerini işgal etti. Gbaramatu topluluğundan silahsız olan kadınlar, 16 Temmuz günü Escravos için her gün 110.000 varil işlenmemiş petrol (kapasitesinin dörtte biri) pompalayan 4 istasyonun (Abiteye, Makaraba, Oleru Creek ve Otunana) kontrolünü ele geçirdi. Şirket yönetimi ise protesto başlamadan önce çalışan işçileri istasyondan tahliye etmişti. İşçilerle kadınları karşı karşıya getirmeye çalışan patronlar, işçilerin işlerine ne zaman dönebileceğini de açıklamıyorlar. Polis ise bölgeyi kuşatma içine aldı. Nijeryalı kadınların istekleri ise insan gibi bir yaşam. Çocukları için okul ve iş, kasabalarına elektrik, su ve diğer yaşamsal ihtiyaçlarını karşılanmasını istiyorlar.

17 Temmuz günü Abiteye istasyonuna gelen iki Chevron Texaco yetkilisini taleplerini görüşmek üzere **şarkı söyleyen** ve **danseden** 100 kadın karşıladı. ChevronTexaco-Escravos'un 25 Nijeryalı'yı işe alacağını, bölgede okullar inşa edileceğini, su elektrik şebekesi döneceğini açıklaması üzerine kadınlar istasyondaki eylemlerine son verdiler.

Meksika'da köylüler toprağı için isyan etti

Güçlü bir isyan gelişimine sahip olan Meksika köylüleri, topraklarının metrekaresi 70 cent'e elerinden alınmasına karşı isyan etti.

Meksika hükümetinin 22 Ekim 2001 tarihinde Başkent Meksiko'nun 30 km yakınındaki San Salvador Atenco'da Texoco'daki uluslararası havaalanına alternatif bir havaalanının yapılacağı kararını alması üzerine bu tarihten itibaren köylülerin hoşnutsuzluğu sürerken; bu hoşnutsuzluk isyana dönüştü. 4 bin 450

hektar üzerine kurulması tasarlanan ve 2,3 milyar dolara mal olacak olan havaalanının kurulacağı topraklar için Meksika devleti köylülere metrekaresi başına 70 cent (0.6 dolar) ödeyeceğini açıklamıştı.

11 Temmuz günü bu yağmayı protesto etmek için düzenledikleri gösterilere devletin saldırması ve bir kişiyi döverek öldürmesi, 30 kişiyi yaralayan 12 kişiyi de tutuklaması üzerine köylüler 19 kişiyi rehin aldı. Elleri-ndeki rehinelere bırakmak

için havaalanı inşasına dair kararnamenin yürürlükten kaldırılmasını ve tutuklanan köylülerin serbest bırakılmasını şart koştular. Köylüler, polisin saldırması durumunda da bıçaklar ve molotof kokteylleri ile savaacaklarını ifade ettiler. Köylülerin toprak isyanına komşu eyaletlerdeki çiftçiler, öğrenci örgütleri ve sendikalar da destek verdi. Direnişin sürdüğü günler boyunca kasabaya giden bütün yolları kamyonet ve traktörlerle kapatan köylüler, bu süre içinde yal-

nızca gazetecilerin geçişine izin verdi.

Köylülerin bu isyanı ve verilen destekler sonucu Meksika hükümeti geri adım attı. Hükümet, havaalanı inşaatını "gözden geçireceğini" duyurdu ve tutuklanan köylüleri serbest bıraktı. Bunun üzerine hükümetle görüşmelerde bulunan Atenco köylüleri de ellerindeki rehinelere serbest bıraktı. İsyanın başladığı günlerde sert açıklamalar yapan ve köylülerin "dış mihraklarca" desteklendiğini ileri süren devlet yetkilileri; havaalanı inşaatıyla toprakları ellerinden alınacak köylülere ev, okul ve tarım yapabilecekleri yeni topraklar vaad etti. Bu başarıyla Meksika köylüleri direnişi ve zaferi bir kez daha gösterdi.

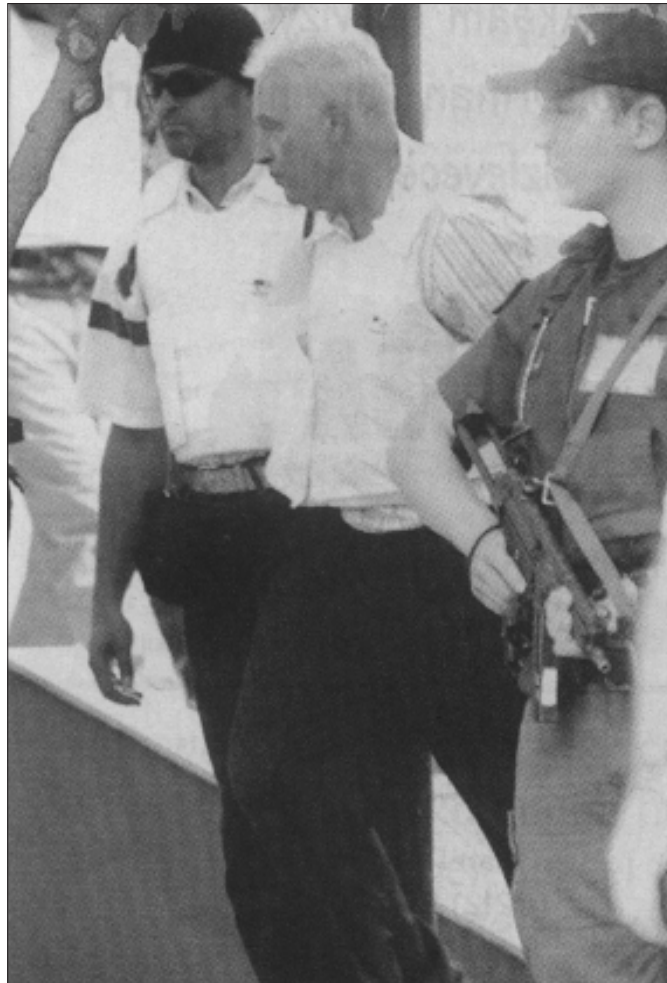
Yunanistan'da 17 Kasım Örgütü operasyonları

Yunanistan'da 27 yıldan bu yana faaliyet gösteren 17 Kasım örgütüne yönelik Yunan devletinin son günlerdeki operasyonları iyice gündeme oturmuş durumda. Geçtiğimiz haftalarda yapacağı bir bombalama eylemi sırasında ele geçiri-

len bir militanın yaralı yakalanmasının ardından örgütün bu olayı protesto için aynı bölgede bir bombalı eylem daha yapması Yunanistan'da örgütün gündeme oturmasına yol açtı. 27 yıl boyunca hakkında herhangi bir bilgi edinilemeyen

örgüt, Yunanistan'da "hayalet örgüt" olarak isimlendiriliyordu. Ancak yaşanan son olaylar üzerine Yunan polisinin yaptığı operasyonlarla örgütün çöküş aşamasında olduğu belirtiliyor. Yunan polisi, militanların yakalanmasının ardından birçok "faili meçhul" olayı da bu örgüte yüklemekte geç kalmadı. Türkiye'nin Atina Büyükelçiliği birinci müsteşarı olduğu dönemde bombalı saldırıya uğrayan ve yaralı kurtulan Deniz Bölükbaşı olayı da hemen yakalanan militanın üzerine yıkıldı bile. Yine yapılan açıklamalara göre yakalanan bu kişinin itirafı doğrultusunda örgütün lideri olduğu iddia edilen Aleksandros Yiotopulus yakalandı. Bu gelişmelerin ardından örgütün üyeleri olduğu iddia edilen 6 kişi daha yakalandı. Yiotopulus'un ise gerçek kimliğini kabul ettiği ancak suçlamaları kabul etmediği belirtiliyor. Örgütün Atina'nın elit çevreleri tarafından iyi tanınan aile çevreleriyle de bağlantısının tespit edilmesi Atina'nın elit kesimini oldukça tedirgin etti. Yu-

nan basınına göre örgütün uzun yıllardır darbe almasının nedeni örgüt üyelerinin "öteki yaşamları." Normal yaşamlarında lüks bir hayat süren örgüt üyeleri böylece kamufle olabiliyor. Türkiye basınında da örgüte ve militanlarına yönelik dezenformasyon amacını taşıyan haberler yapıldı. Bu örgütün DHKP/C örgütü ile bağlantısının kurulmak istenmesinin dışında gazetelerde örgüt elemanlarının borsa hesaplarından tutun da cinsel tercihlerine kadar birçok noktada oldukça "tanıdık" haberler yapıldı. Bu arada Yunan basınında çıkan bir haberde de örgütün en son darbeyi NATO güçlerine karşı gerçekleştireceği bir eylemle vuracağı haberleri yapıldı. DHKP/C örgütü ile ilişki ise örgütlerin birlikte hareket ederek Yunanistan'daki Türk devlet adamlarına yönelik eylemler yapacakları şeklinde kuruldu. DHKP/C Balkanlar Temsilciliği ise konu ile ilgili yaptığı açıklamada bu haberlerin tamamen yalan olduğunu belirtti.

Evrensel Bakış

Enternasyonal faaliyetimizin dayandığı ana hususlar

Tüm dünya devrimci ve komünistlerinin de bildiği gibi, enternasyonalist olmanın tek tek komünist partilere yüklediği en önemli (esas) görev, kendi ülkesinde sömürücü sınıfların diktatörlüğüne son verip, emeğin özgürleşmesini sağlamaktır. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında komünistler, kendi ülkesini emperyalizmin esaret zinciri olan boyunduruktan kurtararak, proleter dünya devrimi zincirleri halkasına yeni bir halka bağlama görevi ile karşı karşıyadırlar.

Bu görevin yanısıra, komünistlerin enternasyonalizm alanında önemli bir görevi daha vardır. Komünist parti, enternasyonal proletaryanın ortak amaçları doğrultusunda çaba göstermek ve belli fedekarlıklarda bulunmak zorundadır. Dünyanın herhangi bir ülkesinde gelişen devrimci mücadeleye maddi, manevi ve sınıf mücadelesinin doğru bir güzergahta yürüyebilmesi için siyasi, ideolojik, kültürel vs.. dayanışma içerisinde olma ve destek sunma göreviyle karşı karşıyadır. Tüm bunların olabilmesi için KP kendi üyelerini ve etkilediği tabanı enternasyonal bir bilinç ve kültür ile yetiştirmek zorundadır çünkü, nihai olarak tüm insanlık sınıfsız ve sınırsız bir toplumdaki yaşacaktır.

Yerküremizin değişik kıtalarında, değişik bölgelerinde ve değişik ülkelerde sınıfsız ve sınırsız bir dünya için mücadele edenler, değişik milliyet-

lerden gelseler de ortak bir kültürü, bilimi, duyguyu, umudu, sevinci ve kavgayı canbedeli, gönüllüce kabul etmişlerdir. Bugün tanımasa da, görmese de, onlar en ufak bir kaygı dahi taşımadan aydınlık özgür yarınlarda ele tutuşacaklardır. Onların davası, kavgası, sevdası- onların duygusu, çöşküsu, tasası ve gene onların dünü, bugünü, yarını ortak bir bilincin ve amacın ürünüdür.

Dünya komünist hareketinin durumu (siyasi-ideolojik-örgütsel) hepimizce malum. Rus Sosyal emperyalizmin toptan çöküşü, AEP modern revizyonizminin çöküşü, emperyalizmin 'yeni dünya düzeni' safsataları ve en sonu emperyalizmin 11 Eylül saldırısından sonra "terörizmle mücadele" adı altında dünya halklarına yönelik başlattığı "haçlı seferi" vb...gibi sorunlar uluslararası komünist hareketin önüne çok karmaşık ve zor görevler koymuştur. Tüm bunlar, kendi ülkesinde devrim yapma görevine soyunan KP'lerin enternasyonal görevleridir. "Ben kendi ülkemde devrimci mücadelemi yürütüyorum, dünyadaki gelişmeleri takip ve tahlil ediyorum" demek enternasyonalist görevlerin yeterince yapıldığı anlamına kesinlikle gelmez.

Enternasyonal politikamız, UKH'de yaşanan bazı sorunlara yönelik yaklaşımımız şu esaslara dayanmaya devam etmelidir:

Dünya proleter devrimlerine, Enternasyonalizme

yapılacak en önemli ve biricik katkı ülkemizdeki devrimci mücadeleyi daha da geliştirmek ve bunu ülke çapında devrimle taçlandırmaktır. Emperyalist dünya sisteminin esaret zincirinin ülkemizdeki halkasını parçalayarak proleter devrimler halkasına eklemek Enternasyonal olmanın biricik görevidir.

Proletarya Partisi, Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde proletarya enternasyonalizmini rehber alır. Uluslararası Komünist Hareketin ideolojik-siyasal birliği MLM zemininde yaşam bulacaktır. Enternasyonal faaliyette Marksist-Leninist-Maoistlerin birliğini sağlamak temel çalışmadır.

Marksist-Leninist-Maoist güçler uluslararası alanda dağınmıştır. Bunlar tek bir platform ve uluslararası örgütlenme içerisinde değildirler. UKH'nin birliğinin daha güçlü ve nitelikli zeminde sağlanması, MLM güçlerin bundan sonra yapacakları ortak katkılara bağlıdır. Komünist güçler arasında ideolojik-teorik-pratik açıdan, güven, ciddiyet yaratmak, çözüm gücü olmak esastır.

MLM güçler arasında belli, hatta ciddi ideolojik-siyasal farklılıklar vardır. Kimileri halk savaşının tüm dünyada geçerli olduğunu (örneğin PKP, ABD-DKP) kimileri ise Proletarya Partisi gibi, halk savaşının yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin devrim stratejisi olduğunu söyler. MLM'yi yaratıcı şekilde kendi ülkelerinin özgün koşullarına uygulayan Komünist Partiler, PKP'de "Gonzalo Düşüncesi" ve NKP(M) örneğinde de "Prachanda Yolu" kavramını eklemiş durumdadır. Bu yaklaşımların ele alınması ve önemle incelenmesi gerekmektedir.

Komünist Partilerin deneyimlerini mutlaka almalıyız. Proletarya Partisi, özellikle uluslararası alanda teoriye çok daha fazla önem vermek zorundadır. Çünkü önünde tahlil edip çözmesi ve tavır alması gereken onlarca teorik-ideolojik- sorun vardır.

Proletarya Partisi, UKH'nin birliğini sağlama ve bu sürece katkı sunmayı ciddi MLM güçlerin ortak inisiyatifi temelinde ele alır. Koşulları olgunlaştırarak, diğer kardeş partilerin çok yönlü destek ve katkısını alarak, onları da bu sürecin sahibi yaparak ısrarlı, planlı, hedefli bir çalışma yürütme amaçlar. Proletarya Partisi, emperyalizme karşı mücadeleyi dünya çapında geliştirmek, güçlendirmek ve örgütlemekle yükümlü olduğunu kabul eder. Anti-emperyalist hareketler yaratmak için özel çaba gösterir. Bu faaliyetlerde somut hedef ve kampanyalar üzerinden siyasi birliği ve dayanışmayı temel alan ilişkilere önem verir. Devrim cephesini geliştirmek ve güçlendirmek için bu nitelikteki güçlerle ikili, çoklu ilişkilere girer. Anti emperyalist, anti-faşist ve diğer devrimci güçleri MLM biliminin diyalektik gerçekliği altında seferber etmek, bu güçleri MLM bilimiyle donatmak için çaba sarfeder.

İster komünist isterse de anti-emperyalist zeminde olsun, ister ikili isterse de çoklu ilişkilere olsun Proletarya Partisi, diğer kardeş ve dost partilerin, iç-işlerine karışmasına kesinlikle müsaade etmez. Aynı şekilde kardeş ve dost partilerin iç-işlerine karışma hakkını kendisinde görmez. Proletarya Partisi, ister kardeş isterse de dost güçler ile girdiği ilişkilere bir tarafta ideolojik-siyasal olarak ortak bir anlayış ve

kavrayışı yakalamayı, diğer taraftan da pratik açıdan iş-birliği ve dayanışmayı geliştirmeyi hedefler.

Proletarya Partisi, tüm ikili ve çoklu ilişkilere karşılıklı saygı, eşitlik ve örgütsel bağımsızlığı her şart altında korumayı benimser. Çoklu ilişkilere veya platformlarda, seminer ve konferanslara kendisine ilgili konular üzerinde görüşlerini ifade etme hakkı verildiği sürece, ideolojik mücadele yürütme koşulları olduğu sürece katılır. Bu gibi platformlarda diğer kardeş ve dost güçlerin mücadele deneyimleri, tecrübelerinden öğrenirken, onlarla ortak bir anlayışı geliştirmeye de özel çaba gösterir.

Bu platformlarda ele alınan konular hakkında yayınlanan bildirge ve deklarasyonlar kendi ideolojik-siyasal-örgütsel hattına uygun düştüğünde imzalar, ters geldiğinde ise imzalamaz. Zorunluluk içeren platformlara katılmaz. Her platformu somut olarak ele alır, birbiriyle karıştırmaz. Herhangi bir platforma katılımı ve ayrılışı tamamen kendisi belirler.

Proletarya Partisi, komünist ve anti-emperyalist zeminde devrimci cephenin oluşumu için gösterilen çabaların yanısıra, politik partilerin içinde açıktan yer almadığı ama ideolojik-siyasal açıdan yön verdiği anti-emperyalist, anti-faşist demokratik kitle karakterli uluslararası kurumların oluşumuna destek verir. Bu oluşumları emperyalist güdümlü "insan hakları kurumları", "hükümet dışı kurumlar" vb karşı, halkların demokratik ve yasal zeminde oluşturduğu alternatif örgütlenmeler olarak görür.

Sel 35 can aldı Takdir-i ilahi değil, devletin vebali

Geçtiğimiz ay yaşanan sel felaketinin çamuru henüz kurumadan; Rize, Çorum, Yozgat, Tokat, Sivas, Kırşehir, Samsun ve Bartın'a düşen sağanak yağışın etkisiyle yine aynı manzaralarla karşılaştık. Daha doğrusu, ne 1 ay ne de 3 yıl öncesinde yaşanan felaketlerden ders çıkartmak istemeyen devletin sorumsuzluğu ile yüzyüze kalarak Karadeniz halkı bir kez daha acılarını kendi kendine sarmaya mahkum oldu.

Alt yapı eksikliğinin olmadığı tek bir yer bulunmayan Türkiye'de yağışın 4 mevsim olduğu Karadeniz'de her yıl bu aylar aynı sorunlar tekrarlınsa da yine ölümlerin, yaralıların ve kayıpların çokça telafuz edildiği bir hafta geçirdik. Özellikle Rize'de etkili olan sağanak yağışın dereleleri taşırması ve toprakları aşındırmasıyla sele kapılan 23 kişi öldü, 8 kişi kayıp, 500 ev boşaltıldı ve 100 köy yolu kapandı. Gazeteyi çıkarmaya hazırlandığımız son günlerde toplam 6 ilde toprak kayması yaşandı ve selde boğulanların toplam sayısı ise 35'e ulaştı. Felaketler zinciri yalnız bunlarla da sınırlı kalmadı elbette. Aynı aileden geriye birkaç kişinin kaldığı felakette iş sahalarını da yitiren Karadenizlilerin geleceği de toprak altında kaldı. Fekaletten kurtulduğuna mı sevinirsin, yoksa dişleriyle tırnağıyla yarattığı onca yıllık birikimin bir anda yok olmasına mı üzülürsün? Ne yapacağımı bilemeyen Rizeliler, geçim kaynakları olan çayı da vere-

ciğliği ilk kez duymuyor-duk aslında. '99 Adapazarı ve Düzce depremlerinde olduğu gibi doğa olaylarının karşısında sessizce oturan ve ancak birbirlerine dalaşarak zaman geçiren hükümetin suskunluğunda hep bu çığlık vardı. Şimdi de aynı sesler yükseldi ama bu kez yardım yerine bir toprak da devlet eliyle atıldı üstlerine.

Yaşanan felaketin üzerinden epey bir zaman geçtikten sonrası Mesut Yılmaz'dan Bahçeli'ye ve Baykal'a kadar birçok politikacı halkın "yanına" koşmuştu. Ama elbette ki onların derdi ne olanları yerinde görmek ne de halka moral vermektir. Onlar yalnızca seçim tartışmalarının yoğunlaştığı son günlerde oy avcılığına çıkarak, gelecek seçimler öncesi puan toplamaya çalıştı. Yoksa bu felaket öncesi halkın sorunları Olayların bir başka boyutunu ise geçici para yardımları ile halkın tepkisinin yatıştırılması oluşturuyordu. Devlet bu sel felaketinde de aynı taktiği kullanarak olanların unutulmasını, hiç

yaşanmamış gibi gösterilmesini sağlama almaya çalıştı. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Acil Yardım Fonu'ndan sel fekaletine kapılan Yozgatlılara 100 milyar lira gönderildi. Sorumlular bu illere giderek olay tespit çalışmalarına "yakından" katıldı. Elbette ki halkına susma avantajı olarak birkaç milyar veren devletin tespitine göre "taktir-i ilahiydi". Yapılacak olursa "devlete güveni kaybetmeden" yerinde beklenilmesiydi(!)

Evet, rant peşinde koşup, IMF'ye niyet mektupları vererek efendilerine iyi bir uşak görüntüsü çizen hükümet; yaşanan felaket ile kimin yanında olduğunu bir kez daha gösterdi. Halka sıra gelince adeta ağız birliği yapmışçasına ödenek sıkıntısını dillendirenler ne birkaç torba yiyeceklerle ne de birkaç kuruş parayla bu halkı satın alamaz. Bu halkın daha fazla yalana ihtiyacı yok. Son yaşanan sel de aslında Karadeniz'i değil, temellerinden çürük olan devleti vurdu. Devlete güven ise taşan öfkelerin altında kaldı...

Sessizliğimizi veriyoruz caddelere Birgün türkümüzü haykıracaklar diye

Kavgaya ve insanlığa adanmış bir yürekte aramızdan ayrılan. O kavgasını ve düşüncelerini kalemiyle, şiirleriyle veren usta bir şairdi. Halkın acıları ve devrimci mücadele, şiirlerinin ana konusuydu.

Yakalandığı o amansız hastalığı sırasında bile dizeleri yine umuda dairdi. "Bir fırça bir fırça daha/ Dünya-

raylarını. "Demirci Kawa tanrısal Dehak tahtında / elinde balyoz/ iner kalkar beyin sürülen yaralı başa/ Medya'dan yükselen havalar adına/ Babil'de çekilen ahlara adına/ Bir daha-bir daha/ İskit gözünden sözülen yaşlar adına/ Elam kilerinden çalınan aşlar adına/ beyinleri çıkarılan gencecik başlar adına/ Bir daha-bir daha" Yıkılacaktı zulüm sarayları, böyle alınacaktı çekilen zulmün intikamı, böyle diyordu şairin mısraları.

İhanete yer yoktu Onun kavgasında. Direniş ve direnmek aslolandı. Düşüncelerin ve ideallerin için girdin mi bu yola ne geri dönmek vardı, ne de teslim olmak. '80'li yılların ağır zulüm günlerinde Diyarbakır zindanında yaşananları dizeleriyle destanlaştırır; yaşanan vahşeti, direnişi ve teslimiyeti. İhanete yaktıkları bedenleriyle yanıt olan dörtlerin direnişi dillenir; "Dört yoldaş o gün baharın koynuna girdiler/ ölümün alçaldığını gözleriyle gördüler/ Gömleklerini kalemlerini ve saatlerini/ Anılsınlar diye sevdiklerine verdiler/ Ve dört ağızdan üç kibritin ışıklı sesini/ Gök gürültülerini cıldırarak gürlediler"

Çukurova'nın ırgatlarıdır dizelerinde okuduğumuz! Sonra; "Çukurova çeşitlemeleriyle..." Çukurova emekçisinin çilekeş yaşamı, ancak bitmeyen umudunu görürüz... belirir yaşamımızda.

Kavgaya davet eder bizleri; "Bitmedi daha/ sürüyor o kavga/ Ve sürecek/ Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek" dizelerinde.

Alpler'den Munzur'a uzanan Barbara'nın destanını okuruz dizelerinde. Enternasyonal öğreniriz bir kez daha Onun yazdıklarıyla. Halkların kurtuluş mücadelesini fitilleyen ateşin özgürlük ateşinin dağlarda yakıldığını biliriz. Elde silah bu tarihi yazanları görürüz Barbara'yı anlatan dizelerinde.

"Sular Tamıktır Aşkımız" kitabıyla 69 gün süren bu destansı direniş altın

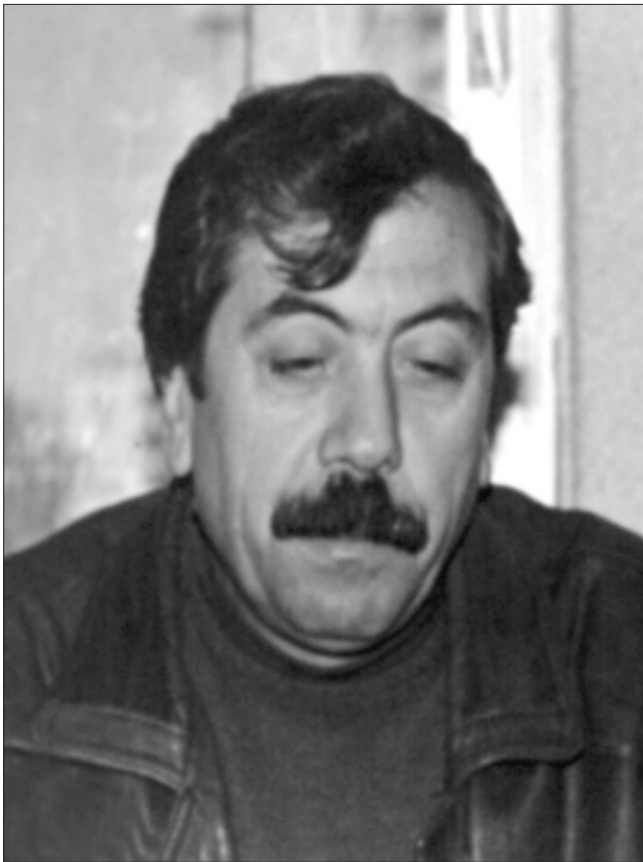
harflerle düşen 12'lerimizi dinleriz ondan. "Alevden bantlar bağlanmış başlara/ her karar bir tarih düşürüyor gün yüzüne" Ölümü değil yaşamı büyütmenin bu onurlu mücadelesinde '96 SAG ve ÖO direnişi destanlaşır dizeleriyle. Direnişçilerin her hücresinin bir bombaya dönüştüğü bu tarihsel çarpışmada Onun şu dizelerinde seslendik geleceğe; "Alnımızda dalgalanan bayraklar adına/ Bayraklarda yaşayan ölümsüzler adına/ durmak yok bu koşuda, teslim olmak yok/ ağıt yok dilimizde/ dizlerde titreme yok/ Kaç güneş sönerse sönsün içimizde/ Hep aydınlıkta yakalayacağız ölümü/ ya şafak sökerken ya da güneş yükselirken/ sizin sesiniz olup sizi haykıracakız/ Biz kazanacağız- Biz kazanacağız"

Büyük usta Nazım'ı dinleriz Onun kaleminden. "Gördüler ki yeryüzünün bütün ışıltılı sesleri Nazım'ın yüreği çarpıyor hala. Ama mezarda değil, yeryüzünün her yerinde çarpıyor. Japonya'da, Hindistan'da, Küba'da, Macaristan'da Fransa'da ve kendi ülkesi Türkiye'de çarpıyor. Bu yüzden alıp Nazım'ın sesini yanlarına, büyük bir ışık patlamasıyla dağıldılar. Yeryüzünün her metrekaresine.

Hep bir ağızdan Nazım Nazım diye"

Şimdi dostları kavga insanları Adnan, Adnan diye bağırıyor hep bir ağızdan. Yakalandığı akciğer kanseri hastalığı nedeniyle bir süredir Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi gören usta şair ve kavga adamı **Adnan Yücel 24 Temmuz 2002 tarihinde sabaha karşı aramızdan ayrıldı.**

Yücel için öğretim görevlisi olduğu Çukurova Üniversitesi'nde bir uğurlama töreni düzenlendi. Demokratik Kitle Örgütleri, aydın, sanatçı ve birçok çevreden yaklaşık 250 kişinin katıldığı uğurlama töreni 1 saat kadar sürdü. Uğurlama töreninde Çukurova Üniversitesi Dekanı **Necmi Yaşar** ve üniversite rektörüyle birlikte **Ozan Telli** kısa birer konuşma yaptılar. Telli yaptığı konuşmada devrimci hareket açısından sanatın önemine vurgu yaparak Adnan Yücel'in devrimci sanata katkılarını söz etti. Tabutu ambulansa alkışlarla bindirilen **Yücel'in cenazesi Elazığ'a gönderildi.** Ozan Telli Londra'da Karl Marx'ın mezarından aldığı toprağı Adnan Yücel'in mezarına serpilmesi için ağabeyi Ali Yücel'e teslim etti.

nın her yerinde/ Renkten renge Şubat Ressamları/ Küllenmiş yürekler için/ dağ düşmemiş umutlar için/ Her tuvalde yepyeni tuvaler için/ Bir fırça bir fırça daha" diyerek yine umudu, yine kavgayı işledi mısralarında.

"Ateşin ve Güneşin Çocukları" kitabıyla yıllardır her türlü zulmü yaşayan ama boyun eğmeyen Kürt halkının onurlu mücadelesini anlatır mısralarında. Serhıldanlardır Ona ilham kaynağı olan, yürekte ve inançla verilen kavgadır şiirlerinde dile gelen. Zalim Dehak'a karşı Demirci Kawa'nın yaktığı özgürlük ateşi harlanır şiirlerinde. Yakılan özgürlük ateşinin dumanları sarar Ninova'nın zulüm sa-

49 yıllık yaşam

Şair Adnan Yücel, 1953 yılında Elazığ'da doğdu. Orta ve lise öğrenimini Elazığ'da yapan Yücel, 1975 yılında ise Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Buradaki eğitiminin ardından Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi bölümünü de bitiren Yücel 1979 yılında Çağdaş Türk Edebiyatı üzerine yüksek lisans yaptı. Yücel sırasıyla Elazığ-Karakoçan Lisesi, Ankara Yenişehir Lisesi, Ankara Yıldırım Beyazıt Lisesi ve Ankara Cumhuriyet Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği yaptı. 1987 yılından itibaren de Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili bölümünde öğretim görevinde bulunuyordu. Yücel bu görevinden hastalığı nedeniyle emekliye ayrılmak zorunda kaldı.

Türküler devlet kışkacında

Patron-ağaların demokrasi çığlıklarının dilden düşmediği şu dönemde yine tahammülsüzlük-zorbalık yasaları işliyor. Bir taraftan AB üyeliği tartışmaları ekseninde "Demokratikleşme" şarlatanlığı

Anadilde eğitim istedikleri, kimliklerinde Kürtçe isim olduğu için sorgulanan, gözaltına alınıp işkencelerden geçirildikten sonra tutuklananlar henüz gündemdeyken, şimdi ise dinlenen/dinletilen türkü-

ma için ezilen halkın haklarını dillendirmesi yetiyor.

Geçtiğimiz günlerde Diyarbakır'da yerel televizyon kanalı Gün TV'nin sahibi **Nevzat Bingöl**'e televizyon kanalında **Ahmet Kaya**'nın "Hani benim gençliğim anne", "Doğum günün kutlu olsun" ve "Herkes kendi işine" adlı türkülerini yayınladığı için 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nde 327 sayılı Sinema, Video ve Müzik Eserleri Kanunu'na muhalefet ettiği gerekçesiyle dava açıldı.

Hatırlanacağı üzere Ahmet Kaya, ölümünden kısa bir süre önce davetli olduğu bir ödül töreninde Kürtçe kaset çıkartmak istediğini ve klibini yayınlamak üzere insanları aradığını belirtmişti. Tam da bu anda kopan fırtınayla gözaltına alınan ve kısa bir süre tutuklanan Ahmet Kaya bütün şovenizmin oklarını üzerine çekmişti. Öyle ya Türk şovenizmiyle harmanlanmış emperyalist politikaların işlediği bir ülkede ezilen bir ulusun hele hele Kürtlerin hayrına dokunacak bir kelimeyi bile sarf etmek suç. Halbuki bundan bir kaç yıl öncesinde birçok burjuva TV kanalında bah-

si geçen türküler, parçalar akşama kadar yayımlanırken, Abdullah Öcalan'ın yakalanmasıyla daha çok tartışılır olan Kürt sorunundan korkan devlet, o dönem Ahmet Kaya'yı sakıncalılar listesine eklemiş; şarkılarına ve görüntüsüne adı konmamış sansür uygulamıştı.

Kürtçe kasete 3 yıl 9 ay ceza

Yer yine Diyarbakır; Abdullah Yağan (35) 2001 tarihinde Karlıova ilçesinden Bingöl'e doğru giderken arabası Kalencik Karakolu askerleri tarafından aranır. Yapılan aramada **Şivan Perver**'in ve **Koma Mizgin**'in birer kaseti bulunduğu için gözaltına alınır. Ve Diyarbakır 3 Nolu DGM'de yargılanan Yağan'a "PKK'ye yardım yataklık" ettiği gerekçesiyle dava açılır. Geçtiğimiz günlerde mahkeme sonuçlanmış ve ceza onanmıştır.

Hal böyle olunca bakalım daha neler olacak dediğimiz bu manzarada Ahmet Kaya, Şivan Perver vs. dinlemenin, dinlettirmenin yolunun mahkemeden geçtiği gerçekliği demokratikleşme pozlarını yeterince deşifre ediyor olsa gerek.

yapılıyor, diğer taraftan da en demokratik hak ve taleplere saldırılar pervasızca sürüyor.

ler devletin kışkacına alınıyor. Söylenen türkünün Kürtçe olması da gerekmiyor. Soruştur-

"Sanat ve Hayat"ın galasına polis engeli

Sanat ve Hayat dergisi 2. baskısını yaptıktan sonra bunu duyurmak için 21 Temmuz tarihinde Haydarpaşa tren istasyonunda okurlarıyla biraraya geldi. BEKSAV'ın düzenleyiciliğinde yapılan etkinlik, Kadıköy Belediyesi ve TCDD'nin yazılı izni olmasına karşı Emniyet Müdürlüğü tarafından engellendi. Sanat ve Hayat dergisinin ilk sayısının keyfi gerekçelerle toplatılmasının üzerine başlatılan "Sansüre karşı 2000 abone" kampanyasına destek veren isimlerden **Haluk Gerger**, Emin Karaca, **Ragıp Zarakoğlu** ve Sezai Sarioğlu'nunda katıldığı etkinlik emniyetin engellemesi sonucu BEKSAV'da yapıldı. İstasyondan topluca çıkan kitle bir süre alkışlarla yürüyerek emniyetin bu tutumunu protesto etti. **Derginin Genel Yayın Yönetmeni** ve **Haluk Gerger**'in birer konuşma yaptığı galada bir dia gösterimi yapıldı ve Vardiya Müzik Grubu da bir dinleti verdi.

TKM'de Kazım Koyuncu konseri

28 Temmuz 2002 tarihinde İstanbul Soğanlı'daki Tohum Kültür Merkezi'nde Laz ezgileriyle **Kazım Koyuncu** bir konser verdi. Konseri izlemeye gelenlere TKM tarafından "Munzuruma dokunma" sloganıyla üçüncüsü düzenlenen Munzur Festivali'ne katılma çağrısının yapılmasının ardından sahneye Kazım Ko-

yuncu çıktı. Karadeniz coğrafyasında yaşayan halkların unutturulmaya ve yozlaştırılmaya çalışılan ezgilerini, ağıtlarını, horonlarını, yani Karadeniz müziğini yaşatmayı sanat çalışmalarında ilke edinen Kazım Koyuncu, Türkçe, Lazca ve Bulgarca söylediği türkülerle dinleyicilere coşkulu anlar yaşattı.

Ölümünün 1. yılında; Muharremce kucaklıyoruz kavgayı

236 gün süren o görkemli direnişinde, bırakırken kavga bayrağını yoldaşlarına inançla, umutla yumdu gözlerini hayata. Direngen, başeğmeyen bir soluktu O bu kavgada. Dağlarda, sokaklarda, işkencehanelerde, zindanda komünist ilkelere taviz vermeyen ve bu ilkeler uğruna ölümü küçülterek yenenlerdendi. 19 Aralık 2000 tarihinde 20 hapisaneye düzenlenen operasyonda dört gün süren direnişin komutanlarından.. Olgunlukla ve inançla yönetti savaşılarını. Bu muharebeden de kazanarak çıktı. Kendisinden öncekilerin bıraktığı bayrağın sorumluluğunun bilincindeydi O. Bu bilinçle arşınladı yolları ve mütevezice bıraktı kedinden sonrakilere...

Proletarya Partisi'nin Ölüm Orucu direnişinde şehit verdiği ikinci savaşıydı **Muharrem Horoz**; direnişin de 30. şehidiydi. Emperyalizmin ve uşaklarının dayattığı tecrit ve izolasyon duvarlarını parçalama-

halka dayatılan saldırıları püskürtmek için bu saldırıların önünde örülen duvara alındaki kızıl bandın verdiği güçle güç kattı, büyüttü... Nergizce kucakladı direnişi ve yaşamı. Ve Nergizce selamladı bu kavgayı. Aramızdan ayrılırken yine Nergizce hoşçakalın demedi, merhabalarla selamladı yoldaş yürekleri.

"...Yoldaş benim duru-

muma gelince, bir süre önce üşütmüştüm. Ziyarete bayılmışım. Kafamı önce duvara sonra yere çarpmışım, bunun sonucu küçük bir patlak ve iki yerde şiş oluştu. Gözlerimi açtığımda revirdeydim (hapishanenin). Koluma serum takmışlardı. Daha ilginç olanı, müdahaleyi engellememi ortadan kaldırmak için 4-5 gardiyan, ağzımla müdahale etmeyeyim diye kafam dahil her yerimi tutmuşlar. Buna rağmen nasıl yaptığımı ben de pek bilmiyorum, iğneyi damardan çıkarmışım. Bu kez çok daha sıkı tutarak diğer koluma taktılar. Zorladysam da bu kez bir şey yap-

ma -
d i m .
Bağır-
m a n ı n
dışında elbet-
te..." (M. Ho-

roz'un bir yoldaşına yazdığı mektuptan)

Muharrem yoldaşdaki iradenin en yalın ifadesi yukarıda kendi kaleminen aktardıklarımız. Komünist irade-

nin pek çok alanında görev ve sorumluluklar üstlenmişti. Çoğu kez tanık olduğumuz düzmece hazırlanmış bir dosyayla "yargılanıyordu" Muharrem. Şimdi ardılları Onun ve Onların yolunda yürümeye devam ediyor. Bugün eylem biçimi olarak Ölüm Orucu direnişi bitirilse de tutsaklar ödenen bedellerin ağırlığı ve sorumluluğuyla yeni eylem biçimleriyle direnmeye devam ediyorlar. Devredilen direniş ve kavga bayrakları bugün başkalarının elinde dalgalanmaya devam ediyor. İçerde tutsaklar, dışarda aileler ve duyarlı kamuoyu tecrit duvarlarının parçalanması için mücadele ediyor.

Burjuvazinin Ona sunduğu olanakları iterek, kendini halkına, halkının haklı davasına adadı. 1990 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümünden mezun olmuştu. Öğrencilik yıllarında tanıştı Proletarya Partisi'yle. 1992 yılında gençlik örgütü içerisinde faaliyet sürdürmüş ve tutsak düştüğü tarihe ka-

rihe ka-

Ve yoldaşları adımlarken bu zorlu yolları Nergizce, Muharremce kucaklıyor yaşamı ve

kavgayı. Yürünen bu yolda ölüm kaçınılmazdır.

Şimdi Onu karşılamamızın anlamı bir başka. Hücre hücre çarpışan ve ölen her hücrede insanlığın gelecekteki dünyasını yaratan yoldaşlarımız ölümü rüsva etmeyi öğretiyor bize. Onlardan aldığımız bu güçle şimdi bir başka tanımlıyoruz ölümlü...

3 Ağustos 2001'de uğurlarken Muharrem Horoz'u güneşe; birgün dünyamıza indireceğimiz o aydınlığın içinde bize gücölümseyerek bakan savaşılarımızı büyük bir coşku ve le-özlemlerle selamlayacağız.

Hakan Karabulut

1971 yılında Balıkesir'e bağlı Bigadiç-Akyar köyünde dünyaya gelen Hakan yoldaş, küçük yaşta Almanya'ya gitti.

O paylaşmayı seven, toplumsal gelişmelere duyarlı, haksızlığa, sömürüye, zorbalığa karşı olan ama salt karşı olmakla kalmanın doğru olmadığını, kendisine "insanım" diyen herkesin birşeyler yapması gerektiğini kabul eden bir gençti.

Hakan, 1989'da Almanya'da Proletarya Partisi ile tanıştı. Villingen, Freiburg ve çevresinde faaliyet yürüttü. Partinin 2. OPK ile ciddi bir sürece girdiği koşullarda ülkede ve kırsalda faaliyet yürütmek isteyen Hakan Karabulut, bu dileğini "Avrupa beni boğuyor, buradaki mücadele beni tatmin etmiyor. Ülkeye gidip gerilla mücadelesi içinde yerimi alacağım" şeklinde belirtiyordu. Ayrıca "**Parti nişanlımdır, beni bir gerilla olarak kabul ettiği gün ise düğünüm olacak**" diyen Hakan Karabulut, 13 Ağustos 1998 tarihinde, Tokat'ta düşman güçleriyle girdiği çatışma sonucunda o sevdalı olduğu dağlarda ölümsüzlüğe ulaştı.

Yıldırım Otansev

Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken yakalandığı hastalık sonucu Ağustos ayında yaşamını kaybetti.

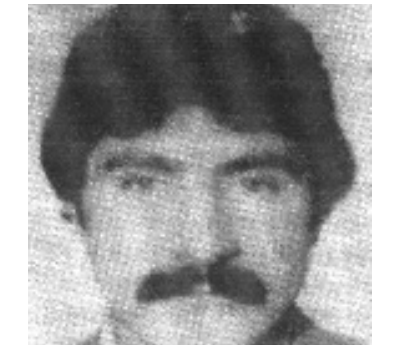
Hasan Ataç

Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüten Hasan Ataç, 13 Ağustos 1985 tarihinde İzmir Derince'de katledildi.

Ali Karakaş

Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüten Ali Karakaş, 1991 yılı Ağustos ayında trafik kazasında yaşamını kaybetti.

Tuncer Mengücek

Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken, 4 Ağustos 1985 tarihinde, İstanbul'da çalıştığı bir inşaatın 8. katından düşerek ölümsüzleşti.

Friedrich Engels

28 Kasım 1820 tarihinde, Barmen'de pamuk fabrikatörü çocuğu olarak dünyaya gelen F. Engels, burjuvazinin feodalizmi yenilgiye uğratarak yeni bir sosyo-ekonomik sistemle tarih sahnesinde-

ki yerini almasıyla birlikte kapitalizmin şafağında, ezilen sınıf olarak ortaya çıkan proletaryanın yanında yer aldı.

19. yüzyıl Avrupa'sının karmaşık düşünce ortamında; büyük bir

sadelik ve kararlılıkla ayakları üzerine oturtulmaya, derinleştirilmeye ve kavramsal bir sistematığe dayandırılmaya ihtiyaç duyan materyalizmi gördü.

19. yüzyıl Avrupası'nın yoğun siyasal ve toplumsal gelişmeleri ortasında bulunan Engels materyalizmi benimsemesinin yanısıra Marks'la tanışması ile birlikte bilimsel sosyalizmin ikinci büyük ustası olarak 5 Ağustos 1895 tarihinde ölümsüzlüğe ulaştı.

Engels Ludwig Feuerbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu kitabında, Feuerbach'ın idealist felsefesini yalın bir dille anlatıp, mahkum ederek bilimsel materyalizmi net bir biçimde ortaya koyuyor.

"... Feuerbach, burada, madde ile tin arasındaki ilişkileri anlamanın belirli bir tarzına dayanan genel dünya anlayışı

olarak materyalizm ile, bu dünya anlayışının belirli bir tarihsel evrede, yani 18. yüzyılda, ifade edilmiş olduğu özel biçimi birbirine karıştırıyor. Dahası, materyalizmi, 18. yüzyıl materyalizminin bugün doğabilimcilerin ve doktorların kafalarında varlığını sürdüren ve Büchner, Vogt ve Moleschott'un 1850-1860 yıllarında ortalığa yaydıkları kaba, sığ biçimi ile karıştırıyor. Ama, nasıl idealizm bütün bir dizi gelişme evrelerinden geçmişse, materyalizm de geçmiştir. Materyalizm, doğa bilimleri alanında çağ açan her yeni buluş ile kaçınılmaz olarak biçimini değiştirmek zorundadır; ve tarihin kendisi de materyalist bir yoruma tabi tutulalı beri burada da yeni bir gelişme yolu açılmaktadır..."

(Ludwig Feuerbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu)

İşçi-köylü'den

IRAK ÇOK IRAK DEĞİL EMPERYALİST SALDIRGANLIK YANIBAŞIMIZDA

ABD emperyalizminin Irak'a saldırısında artık iyiden iyiye havaya girilmiş bulunuyor. Dünya halklarının ve bu arada da Türkiye emekçi halkının gözlerinin içine baka baka Irak'a saldırının hazırlıkları yapılıyor. Aslında bugün bile Irak halkının üzerine tonlarca bomba yağdırılırken ('12 yıldır süren ambargo 700 bin çocuğun ölümüne neden oldu. Bu yılın ilk dört ayında 5 yaş altında 24 bin 769 Iraklı çocuk yaşamını yitirdi' ANKA Haber Ajansı) ve uygulanan ekonomik ambargoyla fiili olarak savaş yürütülürken, bu yetmemiş olacak ki daha kapsamlı bir askeri hareket için hazırlıklar yapılıyor. Emperyalist basında son dönemde oldukça sıklaşan senaryolara göre "Irak hareketinin Ekim ayı içinde ani bir saldırıyla başlayabileceği" ileriye sürülüyor. Bu konuda ABD'nin müttefikleriyle birlikte çeşitli saldırı senaryoları üzerinde durduğu yazılıp çiziliyor. Son olarak *The Guardian* gazetesi "İngiltere Başbakanı Tony Blair, ABD Başkanı Bush'a, Irak lideri Saddam Hüseyin'in BM silah denetçilerini kabul etmesi halinde Irak'a operasyonu destekleme sözü verdi" diye yazmayı sürdürüyordu. Ancak eski BM görevlisi *Scott Ritter*'in "Bu senaryoların her biri de, silah denetimini sağlamak için ortaya atılıyor ve şimdiye kadar yasaklı bir silah üretildiğine dair somut bir kanıt ortaya çıkmış değil. Irak'ta hiçbir şey yok. Hiçbir şey..." dediği düşünülürse BM silah denetçilerinin nasıl bir işlevi olduğu ve aynı zamanda bu kitle imha silahı propagan-

dasının da dezenformasyon amaçlı olduğu, bunun da Irak'a saldırının bir gerekçesi haline getirildiği ortaya çıkıyor.

Dünyada bunlar yaşanırken baş haydut ABD, "müttefik" Türkiye ile yakından ilgilenmeye devam ediyor. Müttefik kelimesi Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları tarafından son süreçte en çok dillendirilen ve ABD ile Türkiye'nin 'stratejik ortaklığı'na dayandırılan bir kavram. Türkiye bu 'stratejik ortaklık' nedeniyle en son Afganistan'a para karşılığında asker yolladı. Daha önceden de Bosna'ya ve Somali'ye, çok önceleri de Kore'ye yolladığı gibi! Bu 'ortaklık'la yüzlerce emekçi halk çocuğunun kanına girildiği gibi bugün de yanı başımızda hem Irak emekçi halkının, hem de Türkiye emekçi halkının kanına girilmeye çalışılıyor.

Bu 'stratejik ortaklık'ın iç yüzü ABD'nin "Dört Yıllık Savunma Gözden Geçirme Raporu 2002'de gizlidir. Bu raporda ABD'nin Ortadoğu ile ilgili 20-25 yıllık uzun dönemli, hedeflenenler açısından büyük ve kapsamlı yaklaşımlar bulunmaktadır. Bu planlar arasında Irak'ta bir rejim değişikliğiyle yetinilmeyeceği, Irak'ta uşak bir yönetimin tıpkı Afganistan'daki gibi fiili bir işgal kuvvetiyle birlikte kurulması gerektiği gibi hedefler bulunmaktadır. Yani başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistler bölge üzerinde uzun vadeli hesaplar ve planlar içerisindedirler. Bölge ülkeleri üzerindeki fiili durumlarını daha kalıcı hale getirmeyi arzulamaktadırlar. *Daily Telegraph* gazetesine göre İn-

giltere, "Irak'ta en az beş sene kalmak üzere hazırlık yapıyor."

Irak ve Ortadoğu emperyalistler için niçin bu kadar önemli? Yanıt basit. Petrol ve Su. ABD'deki Stratejik ve Uluslararası Araştırmalar Merkezi'ne göre "2020'lerde dünyanın, körfez bölgesindeki petrole bağımlılığı artmış olacak." Afganistan'a emiri Türkiye'yi yerleştirerek Hazar petrollerini kendisi açısından güvenceye alan ABD, şimdi de Ortadoğu petrollerine yönelmiş durumda. Dünya açısından oldukça önemli bir enerji kaynağı olan petrol yanında, Ortadoğu sözkonusu olduğunda bir o kadar da önemli ve yaşamsal olan su düşünüldüğünde, Irak gibi bir ülkenin jeostratejik önemi anlaşılır. Irak halkının refah içinde yaşamasına vesile olabilecek bu kaynaklar, şimdi emperyalist çıkarlar uğruna, aynı zamanda onun kanının akıtılması, açlık ve sefalet içerisinde yaşamasının gerekçesi haline getiriliyor.

ABD'nin bölge üzerinde ve bu arada Irak saldırısı için dayandığı en büyük desteklerden biri, Türk hakim sınıflarının uşak durumudur. Son süreçte ABD olası Irak saldırısında bölgedeki maşa'sı Türk ordusu'nu kullanmayı düşünüyor. Bu amaçla yapılması gerekenleri uşaklarına dikte ettirmek için Ankara'da yoğun bir görüşme trafiği yaşandı. ABD Savunma Bakanı Yardımcısı **Paul Wolfowitz** ve Dışişleri Bakan Yardımcısı **Marc Grossman** ile NATO Kuvvetleri ve ABD Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Joseph Ralston**, emir ve talimatları yerinde verdiler. Ve MGK 25 Temmuz'da İstanbul'da yaptığı toplantı sonrasında "ABD'nin Irak rejimini değiştirmeye yönelik olası bir hareketin ülkemize ve bölgeye yönelik etkileri değerlendirilmiştir" açıklamasını yaptı. Tüm bunlar yaşanırken kamuoyu da hazırlanmaya devam ediliyordu. "Savaş

girin masaya oturun." (Sabah, 18.07.2002) Ya da "ülkenin önünü açmak" başlıklı yazıdan "Bu halimizle dahi 2003 yılını çıkarabilmek için IMF'den ek mali yardım almak durumunda olduğumuz unutulmamalıdır. Olası bir Irak müdahalesi ek kaynak ihtiyacımızı artıracak bir olgudur" (Hürriyet, 17.07.2002) diyecek kadar Irak halkının kanına susamış vampirler gibi davranabiliyorlardı. Tıpkı Özal'ın bir koyup üç alma politikası gibi...

Türk hakim sınıflarının sınıf karakterleri gereği, kendi çıkarlarının ve doğal olarak ağababaları emperyalist efendilerine çıkarları için göstermiş oldukları bu ikiyüzlü tavır anlaşılır bir tavrı. Halkın gözlerinin içine baka baka yalan söylüyorlar. "Irak'a hareket istemiyoruz" diyerek, diğer yandan da Türkiye'nin "ABD saldırırsa başka çaremiz kalmaz" diyerek bu saldırganlıktan karlı çıkmanın hesabını yapıyorlar. Kuşkusuz yalanları bununla bitmiyor. Sanki ABD "müttefik"(!) Türkiye'den, Irak'a saldırmak için izin istiyor gibi gösteriliyor. ABD Türkiye'den Irak'a saldırmak için izin istemiyor, ya da pazarlık yapmıyor. ABD Türkiye'yi Irak'a saldırısında kullanmak için, Türk hakim sınıflarının iştahını kabartan öneriler sunuyor. Bunların başında, "Misak-ı Milli" sınırları içerisinde yer aldığını her fırsatta ifade ettikleri Musul ve Kerkük petroleri geliyor.

Yine Türkiye Irak'a saldırıda yer almak için öne sürdüğü istekler arasında efendisi ABD'den istediği ileri teknolojinin kullanılacağı 'Nitelikli Sanayi Bölgeleri'(NSB) nin kurulması. Tesadüfe bakın ki bunlar, GAP bölgesinden körfeze kadar uzanan aralıkta, hazır işgücü ve bereketli tahıl alanları üzerinde, 'özel statülü sanayi bölgeleri' planlarıyla birebir örtüşüyor. Uşak Türk hakim sınıflarının efendilerinden di-

lendiği diğer konular arasında ise; FMS kredileri olarak alınan borçların silinmesi ya da hafifletilmesi, erken uyarı sistemleri ve saldırı helikopterlerinin sorunsuz bir biçimde kendilerine satılması. Tüm bunların yanında bir de Irak halkının kanına girme karşılığında, geçmişte milyonlarca Ermeni'nin kanına girmesinin artık uluslararası alanda önüne getirilmemesini vs. istiyor.

Daha önce bu köşede şunları yazmıştık: "Türk hakim sınıflarının elindeki en önemli koz, dünyanın sayılı ordularından birini elinde bulundurmasıdır. Bu da emperyalistlerle pazarlık yapmayı değil-çünkü böyle bir koşulları yoktur-olsa olsa pazarlamada komisyonun daha da artmasına yol açacaktır. Ünlü para spekülâtörü **George Soros**'un dediği gibi 'Sizin özel sektörünüzün, işadamlı becerinizin, ekonomik programlarınızın saptadığı hedeflerle ürettiğiniz ürünlerin rekabet gücü ve dış piyasalarda satış şansı fazla yok. Sizin en iyi ihraç ürününüz ordunuz'dur.

Evet, emperyalistler ve onların yerli uşakları Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları, Mehmetçiği ihraç etmeye hazırlanıyorlar. Hem de bütün halkın gözlerinin içine baka baka. ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarlarının koruyucusu ve bekçisi olarak. Ne karşılığında?" (15-28 Mart 2002 İşçi-Köylü)

Bugün bu karşılık daha net olarak ortaya çıkmış durumda.

İşte "bağımsız", "özgür" TC'nin fiyatı!

İşte Irak halkının kanına girmenin karşılığı!

Bu saldırganlıkta Türkiye, Irak ve Ortadoğu halklarının kanının akıtılmasına izin veremeyelim!

12'lerin Sarıgazi'deki anmasına saldırı: 64 gözaltı

H. Merkezi: TUYAB tarafından 28 Temmuz günü Sarıgazi'de Ali Ayata'nın mezarı başında düzenlenen 1996 Ölüm Orucu ve SAG'ın anmasına katılanlar mezar çıkışında jandarma tarafından gözaltına alındı.

Sarıgazi Mezarlığı'nda toplanan kitle öncelikle direnişte şehit düşenler için saygı duruşunda bulundu. Anmaya 1996 Ölüm Orucu direnişçisi Eyüphan Başar ve 2001 Ölüm Orucu direnişçisi Fikret Lüle'nin de aralarında olduğu Ölüm Orucu gazileri de katıldı. TUYAB'ın yaptığı açıklama ve Başar ile Lüle'nin de yaptığı konuşmalar, mücadelenin bitmediği, hücreleştirmeye karşı direnişin çeşitli biçimlerde devam ettiğini ve sonunda da zafere kazanacakları mesajını içeriyordu. "Yaşasın devrimci dayanışma", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganlarının atıldığı eylem okunan şiirler ve marşlarla sona erdi.

Anmaya katılan kitlenin mezarlık çıkışında jandarma tarafından önleri kesildi. Aralarında gazetemiz muhabiri **Talip Dönmez**, çalışanlarımız; **Selma Kaan**, **Alihan İpin**, **Kevser Bora**, **Yılmaz Bozkurt**, **Halil Yıldırım**, Devrimci Demokrasi muhabiri **Tuncay İşçen**, Özgür Genç muhabiri **Aysun Kaya**, TUYAB'dan **Mehmet Soylu**, **Birsen Gülünay**, **Gülnaz Koç**, **Nimet Aslan**, Tohum Kültür Merkezi'nden **Alev Haner**, **Kubilay**

İyit ve Gülşen Aslan'ın da bulunduğu toplam 64 kişi hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınarak Sarıgazi Yenidoğan Jandarma Karakolu'na götürüldü.

Ertesi gün muhabirimiz Talip Dönmez, çalışanlarımız Yılmaz Bozkurt, Selma Kaan, Devrimci Demokrasi muhabiri Tuncay İşçen, Kızılbayrak muhabiri, Dayanışma Gazetesi Yazışmaları Müdürü Ersin Sedefoğlu, Özgür Genç muhabiri Aysun Kaya, TUYAB çalışanı Mehmet Soylu DGM'ye çıkarılırken diğerleri de Üsküdar Adliyesi'ne çıkarılarak serbest bırakıldılar.

DGM'ye sevk edilen 8 kişi DGM savcısı yerinde bulunmadığı gerekçesiyle tekrar karakola götürüldü. Yenidoğan ve Aledağ Jandarma Karakollarında tutulan 8 kişi, gazetemizin yayına hazırlandığı sırada hala gözaltında tutuluyorlardı.

İZMİR'DE '96 ŞEHİTLERİ ANMASINA SALDIRI

İzmir: İzmir Hücre Karşıtı Platformu'nun hücre tipi hapisanelere karşı mücadelede şehit düşenleri anmak amacıyla yaptığı mezar ziyaretleri jandarma terörüyle karşılaştı. 28 Temmuz günü 1996 Ölüm Orucu ve SAG şehitlerinden **Müjdat Yanat**'ın Buca'daki mezarına otobüsle giden hücre karşıtlarının yolu mezarlığa 300 metre kala jandarma tarafından kesildi. Jandarmanın; "Mezarlığa giremezsiniz. İzmir Valiliği'nin bize bu yönde genel-

gesi var" diyerek yalnızca ailelerinin mezarına girmesine izin vereceklerini söylemesiyle sadece aileler mezarına gönderildi. Daha sonra, şehitlerin otobüs içinde

de mezara girmesi engellendi. Yaklaşık 4 saat boyunca otobüsün hareket etmesini engelleyen jandarma, daha sonra otobüsün hareket etmesine izin verdi. Bu

siyle yine ailelerden oluşan temsilciler mezarına gönderildi. Temsilcilerin mezardan dönmesiyle kitle Bornova'dan ayrıldı.

29 Temmuz günü İHD'de ba-

türkü ve marşlarla anılmasına dayanamayan jandarma otobüse saldırarak **Yusuf Genç** ve **Sabahattin Filezoğlu**'nu döverek gözaltına aldı. Bu sırada ailelerin

saldırıya rağmen şehitlerini anmaya kararlı olan kitle Bornova'daki **Tahsin Yılmaz**'ın mezarına doğru yola çıktı. Bornova'da da anmanın engellenme-

sın toplantısı düzenleyen İzmir Hücre Karşıtı Platformu saldırıya protesto ederek mücadeleye devam edeceklerini açıkladılar.

Bu ateş sahiplerini yakacak!

Tüpraş İzmit Rafinerisi yakınında bulunan Akçagaz Dolum Tesisleri'nde 28 Temmuz sabah saat 7:30 civarında bir patlama meydana geldi. LPG tanklarındaki gaz sıkışması sonucu meydana gelen patlamada 10 LPG tankı patlayarak kullanılamaz duruma geldi. Büyük bir paniğe neden olan patlamalar iki kişinin

yaralanmasına neden olurken, ikisi gece bekçisi üç kişiden de haber alınmadığı bildiriliyor.

Uzun süre kontrol altına alınamayan yangın helikopter ve uçaklarla havadan yapılan müdahaleyle 2.5 saatte kontrol altına alınabildi. Çevre illerden de itfaiye ekiplerinin yardıma geldiği yangın çevredeki apartmanlara

da sıçradı. Patlamalarla birlikte evlerini terkeden halk durumu daha sonra protesto etti.

Benzer bir patlama 17 Ağustos 1999'daki Marmara depreminde yaşanmıştı. Tüpraş İzmit Rafinerisi'nin 60 metrelik kulesinin devrilmesi sonucu yangın çıkmış ve kısa sürede rafinerideki diğer tanklara sıçramıştı. İki gün süren yangın büyük bir güçle söndürülmüştü. Bu dönem yaşanan patlama ve yangınlarda söylenen güvenlik önlemlerinin artırılması ve olası faciaların engellenebilmesi için tedbirlerin artırılması uyarısında bulunulmuştu.

O günden bu zamana değişen, değiştirilen hiçbir şey olmadı. Üstelik bölgede araştırma yapılarak hazırlanan raporlarda önemli uyarılar yapılmasına rağmen. İTÜ ve Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü'nün bölgede inceleme yaparak hazırladığı raporda "Burası dünyanın en yük-

sek patlama ve yangın riskini taşıyan alanı. Yerleşim bölgeleri hemen taşınmalı" deniyor. Raporu okuma zahmetinde bile bulunmayan Akçagaz yetkilileri patlamadan sonra yaptıkları açıklamada da hiçbir şeyden haberleri yokmuşçasına açıklamalar yaparak olayı bir kazadan ibaretmiş gibi lanse etmeye çalışıyorlar.

Yaşanan bu duruma tepki gösteren halk "yanarak ölmek istemiyoruz" sloganlarıyla yürüyerek can güvenliklerinin olmasını durumunu protesto ettiler. Evlerini boşaltmak zorunda kalan halk özellikle de tesislerde çalışan işçilerin tepki gösterdiği bu olayda halk yine karşısında devletin kolluk güçlerini gördü. Jandarma, protestonun başlamasından hemen sonra halka müdahale ederek dağılmalarını söyledi.

Sağlıksız iş koşullarında çalışan işçiler, hergün ya iş kazalarıyla ya da bu tarz patlamalarla

yaşamını kaybediyor. Hergün bir yenisinin eklendiği bu olayların önlemini almak ise patronların umurunda bile değil. Çünkü onlar için önemli olan işçilerin sağlıklı iş koşullarında çalışmaları değil, koşulları ne olursa olsun daha fazla para kazanmalarıdır.

İşçi sınıfına yönelik saldırıların arttığı günümüzde haklarını talep edip kazanacak olan işçi sınıfından başkası olmayacaktır. Geçmişten bugüne yaşanan direnişler ve yaratılan kazanımlar bizlere bunu öğretti. Bugün yaşanan Paşabahçe direnişi işçi sınıfına umut vermektedir. Bu umutla patron ağaların bizlere dayattıkları ve pamuk ipliğine bağlanan yaşamımızı ve çalışma koşullarımızı düzeltme ve demokratik haklarımızı kazanma mücadelesi yürütelim. Bugün emekçi halkı yakan bu ateşlerin içinde yanan biz olmayalım, bu ateşin sorumluları olsun.

Yozlaştırma ve asimilasyona karşı bir soluk: Munzur Festivali

Baskıcı rejimlere boyun eğmeyen Dersim halkı, katliamlara, kıyımlara, sürgün ve tehcir politikalarına hep direnmiştir. Her şeyin kendi karşıtıyla birlikte var olduğu, geliştiği gerçeği gibi. Dersim direnişlerinde de direnişi satanlar, hain pusulara yataklık edenler çıkmıştır. Baba'nın Seyit Rıza'ya ihaneti gibi. Umudu dağlarda arayanlar, direnişi, kadınıyla (Alişer-Zarife Hatun) birlikte örenler, Vartinik'te, Munzur'da, Kutudere'de attıkları her kurşunla Dersim direniş tarihine bir ilmek atmışlardır.

Tarih boyunca çoğu kez özel "Tunceli (Dersim) Kanunları"yla yönetilen Dersim'e, baskıcı rejimler tarafından kuşkuyla bakılmış, insanları potansiyel suçlu olarak görülmüştür. Bu nedenle de çıban başı olarak görülerek hep sindirilmek istenmiştir.

Baskıcı rejimlere boyun eğmeyen Dersim halkı, katliamlara, kıyımlara, sürgün ve tehcir politikalarına hep direnmiştir. Her şeyin kendi karşıtıyla birlikte var olduğu, geliştiği gerçeği gibi. Dersim direnişlerinde de direnişi satanlar, hain pusulara yataklık edenler çıkmıştır. Baba'nın Seyit Rıza'ya ihaneti gibi. Umudu dağlarda arayanlar, direnişi, kadınıyla (Alişer-Zarife Hatun) birlikte örenler, Vartinik'te, Munzur'da, Kutudere'de attıkları her kurşunla Dersim direniş tarihine bir ilmek atmışlardır.

Devletin inkarcı ve imhacı anlayışından kaynaklı bölgede yaşayan Kürt halkına zorunlu Türkçe öğretildi. Bu çalışmalar Kemalist rejimi yerleştirme çabalarıydı. Böylece insanların çoğuna Türkçe öğretilerek Kemalizm enjekte edilmek istendi. Misyonerlik ça-

lışmaları Merkez köylerde ebe, hemşire, öğretmen görevleri altında sürdürüldü.

4 Mayıs 1937 yılında Tunceli "Tenkil" hareketına dair Bakanlar Kurulu kararında;

1- "Toplanan Kuvvetlerle Nazımiye, Aşağı Bor, Sin, Karaoğlan hattına kadar, şiddetli ve çok etkili bir saldırı hareketi ile varılacaktır.

2- Bu defa isyan etmiş olan bölgedeki halk toplanıp başka yere nakledilecektir. ve bu toplanma hareketinde köylere baskın yapılarak hem silah toplanacak, hem de bu suretle elde edilenler nakledilecektir.

Dikkat: Sadece saldırı hareketiyle ilerlemekle yetinildikçe isyan ocakları daimi olarak yerinde bırakılmış olur. Bunun içindir ki; silah kullanmış olanları ve kullananları yerinde ve sonuna kadar zarar vermeyecek hale getirmek, köyleri tamamen tahrip etmek ve aileleri uzaklaştırmak gerekli görülmüştür.

Not: Paraya acımaksızın içlerinden çok adam kazanıp, kullanmaya çalışmak lazımdır" denilerek ifade edilmiştir.

Bu tür politikalarla Dersim insanını dize getiremeyen zihniyet, coğrafyasını kökten değiştirmeye yönelmiştir. Tarih boyunca yaşadığı zulüm, Dersim insanını, toprağına, taşına, suyuna, binbir çeşit çiçeğine dökülen kanlarıyla bağlamış, toprağı onlara onur yapmıştır. "Zulme karşı isyan etmek" ruhuyla şekillenen bu halk; Baba'yı değil Alişer'i seçmiş, Rıza'nın yolunu geliştirmiştir. Öyle ki Kemalist rejimi benimsesin diye zorla öğretilen Türkçe, yetişen gençliğin Dünya klasiklerini daha çok okuma, yayma ve Marksizmi öğrenmelerine yaramıştır. Bütün mesele aba yada Alişer olmakta.

Yapılan araştırmalar Dersim'in sembolü olan Munzur ve Milli Parkını yok etme çabalarının bazı devlet kuruluşlarınca yürütüldüğünü ortaya çıkarmıştır. Yani barajlar sadece rantıye peşinde koşan üç-beş ihalecinin değil, bizzat devletin bir coğrafyayı ortadan kaldırma politikasıdır. Bu politikalarla yok edilmek istenen demokrasi, özgürlük, ulusal ve sınıfsal mücadeleye en ön saflarda katılan bir halktır. Bu mücadelelere ev sahipliği yapan Munzurlardır.

2000'li yıllara geldiğimizde devletin Dersim'e yönelik askeri, idari, ekonomik ve sosyal sahalarda birçok önlemlerle karşılaşılıyor. Her bakanlık ve genel müdürlük, kendisini ilgilendirdiği konularda aldığı talimatlar doğrultusunda çalışmalar yürütmektedir. Yapılan bu çalışmaların, planlama ve uygulamaların sonuçları negatif olmuştur ki, Dersim günden güne boşalmakta, sosyal ve ekonomik hayat her geçen gün geriye gitmektedir. Devletin bu kurum ve kuruluşlarının içerisinde milyonlarca dolar harcama planlarıyla 1937'de amaçlanan neyse bugün de aynı amaç güdülmektedir. Yörenin çehresini kökten değiştirecek olan bu çalışmalar içerisinde DSİ'nin yaptığı arazi sulama, gölet oluşturma gibi olumlu çalışmalar; Munzur ve yan kolları üzerinde yapılan baraj ve Hidroelektrik santralleriyle yok edilmek istenen bir doğa harikasının yanında devde kulak kalıyor.

Bu barajlar, bölgedeki doğal hayatı yok etmekle birlikte sosyal, ekonomik ve idari tasfiyeyi de beraberinde getirecektir. Göçü körükleyip insansızlaşmayı sağlayacaktır. Geri dönüşü engelleyecek, iklimin olumsuz şekilde değişimini neden olacaktır. Ulaşımı ızdırıp haline getirecek, birçok ekonomik yatırımın önünü kesecektir. Dünyanın ve Türkiye'nin en güzel yörelerinden olan Munzur havzasının kurtarılma çalışmalarından bu yıl üçüncüsü düzenlenen Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde de aynı gerekçe ve taleplerle Munzur'un çığlığının "Munzuruma Dokunma" şiarı etrafında ülke ve dünya kamuoyuna duyurulması hedeflenmektedir. İddia edildiği gibi, hiçbir ekonomik yarar bir daha asla diriltilemeyecek sayısız özgün canlıyı barındıran, eşsiz doğa harikası Munzur Vadisi'nin ölümüne bedel olmaz!....

Festival programı içerisinde yer alan "Tunceli'nin sorunları ve çözüm önerileri sempozyumu", "Demokrasi ve medya" ve "Barajlar sorunu" konulu panellerin yanı sıra yapılacak olan basın toplantıları ve konserlerin içeriği eğlenceden öte Munzurun

romantikliğinden sıyrılarak ele alınmalı. Tüm katılımcılar Dersim'in geleceğini görerek tavır takınılmalı, yumuşak bir geçişle uygulanmak istenen politikalara izin verilmemelidir. Kendisine üretimsizlik dayatılarak ekonomik anlamda bağımlı hale getirilen Dersimlilerin bu bağımlılığı ve her türlü kültür yozlaştırılmasından sıyrılarak balyozu taş vurmanın zamanıdır. Dersimliler katıldıkları panellerde çığlığını dışa vurarak kendi öz kültürünü, dilini kullanmada haklı olduklarını, ekonomik ve demokratik haklarını savunmaları ve doğası kültürüyle bir bütün oluşturularsa var olacaklarının önemini görmeleri gerekir.

Munzur Kültür ve Doğa Festivalinin amacına uygun gelenekleşmesi için; her türlü ranttan kaçınılmalı, rant haline getirmek isteyenlerin karşısında durmak gerekir. Aksi takdirde bu festival de içi boşaltılarak, yumuşak geçişlerle bir kültür yozlaşmasına vesile olacaktır.

Munzur Kültür ve Doğa Festivali; Dersim halkının dayanışma geleneği, halkın özkültürü bir bütün olarak yaşam geleneği olmalıdır.

